Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Psalterium distinctum per ferias secundum morem ordinis Cartusiensum - Cod. Lichtenthal 114

[Lichtenthal ?], [1519 Druck; Handschrift 17. Jh.]

Psalterium distinctum per ferias secundum morem ordinis Cartusiensum [Fragment]

urn:nbn:de:bsz:31-40394

Incipit pſalteriũ diſtinctuꝫ ꝑ ferias ſm̃ moreꝫ ordinis Carthuſieñ. Feria ſecunda ad primã añ. Seruite domio. Pſalmꝰ Dauid.j.

eatꝰ vir
qui non
abijt i cõ
ſilio ipio
rũ: et in
via pctõ
ruꝫ non
ſtetit: et
in cathe
dra pe-
ſtilentie
nõ ſedit.
Sed i le
ge domi
ni volun
tas eius: ⁊ in lege eius meditabit̃ die ac
nocte. Et erit tanꝗ lignũ qđ plantatũ
eſt ſecus decurſus aquaꝝ: quod fructũ
ſuũ dabit in tempore ſuo. Et foliũ eius
non defluet: ⁊ om̃ia quecũqꝫ faciet pro

ſperabunt. Non ſic impij non ſic: ſed tā
q̄ꝫ puluis quē proijcit vētus a facie ter
re. Ideo nō reſurgūt impij in iudicio:
neq̄ꝫ peccatores in cōſilio iuſtorū. Qm̄
nouit dn̄s viam iuſtorū: ⁊ iter impioꝝ
Quare fremuerūt ps. dd. ij. peribit.
gentes: ⁊ populi meditati ſunt ina
nia. Aſtiterunt reges terre: ⁊ p̄ncipes
ꝯuenerunt in vnū: aduerſus dn̄m et ad
uerſus chriſtū eius. Dirumpamꝰ vin-
cula eoꝝ: ⁊ p̄iciamus a nobis iugū ipſo
ruz. Qui habitat in celis irridebit eos:
⁊ dn̄s ſubſannabit eos. Tunc loquetur
ad eos in ira ſua: ⁊ in furore ſuo contur
babit eos. Ego aūt ꝯſtitutus ſum rex
ab eo ſuper ſyon montem ſanctum eiꝰ:
predicans preceptum eius. Dominus
dixit ad me filius meus es tu: ego ho-
die genui te. Poſtula a me et dabo tibi
gentes hereditatem tuam: et poſſeſſio
nem tuam terminos terre. Reges eos
in virga ferrea: ⁊ tanq̄ꝫ vas figuli con
fringes eos. Et nunc reges intelligi-
te: erudimini qui iudicatis terraz. Ser
uite domino in timore: et exultate ei cū

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ira ſua ↄturbabit eos ⁊ deuorabit eos
ignis. Fructũ eorũ de terra perdes: et
ſemen eorũ a filijs hoim. Qm̃ dclinaue
runt in te mala: cogitauerunt conſilia q̃
non potuerũt ſtabilire. Qm̃ pones eos
dorſum: in reliquijs tuis p̃parabis vul-
tũ eorꝝ. Exaltare dñe in virtute tua: cã-
tabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. ps. xxj.
Deus deus meus reſpice in me: qua
re me dereliq̇ſti: longe a ſalute mea ver
ba delictorꝝ meorꝝ. Deus meus clama-
bo per diem ⁊ non exaudies: ⁊ nocte et
non ad inſipientiam mihi. Tu aũt in ſã
cto habitas: laus iſrael. In te ſperaue
runt patres noſtri: ſperauerũt ⁊ libera
ſti eos. Ad te clamauerunt ⁊ ſalui facti
ſunt: in te ſperauerunt ⁊ non ſunt ↄfuſi.
Ego aũt ſum vermis ⁊ non homo: op-
probriũ hoim ⁊ abiectio plebis. Om̃es
videntes me deriſerũt me: locuti ſũt la-
bijs ⁊ mouerũt caput. Sperauit in do-
mino eripiat eũ: ſaluũ faciat eũ qm̃ vult
eũ. Qm̃ tu es q̇ extraxiſti me de ventre:
ſpes mea ab vberibus matris mee: i te
proiectus ſum ex vtero. De ventre matr

mee deus me⁹ es tu: ne diſceſſerꝭ a me.
Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt: qm̄ non eſt q̇
adiuuet. Circūdederunt me vituli mul
ti: thauri pigues obſederūt me. Aperu
erunt ſuꝑ me os ſuū: ſicut leo rapiens ⁊
rugiens. Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ di-
ſperſa ſunt oīa oſſa mea. Factū ē coꝛ
meū tanq̄ȝ cera liqueſcens: in medio vē
tris mei. Aruit tanq̄ȝ teſta virtus mea:
⁊ lingua mea adheſit faucibus meis: et
in puluerē moꝛtꝭ deduxiſti me. Qm̄ cir-
cū dederunt me canes multi: concilium
malignantiū obſedit me. Foderūt ma-
nus meas ⁊ pedes meos: dinumeraue-
rūt oīa oſſa mea. Ipſi vō ↄſiderauerūt
⁊ inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi veſtimē-
ta mea ⁊ ſuꝑ veſtē meā miſerūt ſoꝛtē.
Tu aūt dn̄e ne elongauerꝭ auxiliū tuū:
ad defenſionē meā ↄſpice. Erue a fra-
mea de⁹ aīaȝ meā: ⁊ de manu canis vni
cam meā. Salua me ex oꝛe leonis: et a
coꝛnib⁹ vnicoꝛniū humilitatē meā. Nar
rabo nomē tuū fribus meis: i medio ec
cleſie laudabo te. Qui timetꝭ dn̄ȝ lauda
date eū: vniuerſuȝ ſemē iacob gloꝛifica

eum. Timeat eũ om̃e ſemẽ iſrael: qm̃
n ſpreuit neq3 deſpexit deprecatõnẽ
aupis. Nec auertit faciẽ ſuam a me: ⁊
clamarem ad eũ exaudiuit me. A pd
laus mea i eccleſia magna: vota mea
ddã in ↄſpectu timentium eũ. Edent
upes et ſaturabuntur: ⁊ laudabunt
ñm qui requirunt eum: viuent corda
orũ in ſclm ſcli. Reminiſcentur ⁊ con-
rtentur ad dominum: vniuerſi fines
rre. Et adorabunt in conſpectu ei-
s: vniuerſe familie gentium. Quoniã
omini eſt regnum: ⁊ ipſe dominabitur
entium. Manducauerunt ⁊ adoraue-
nt omnes pingues terre: in conſpe-
u eius cadent omnes qui deſcendũt
terram. Et anima mea illi viuet: et
men meum ſeruiet ipſi. Annuncia-
itur domino generatio ventura: ⁊ an
unciabunt celi iuſticiam eius: populo
qui naſcetur quem fecit dominus. ant.

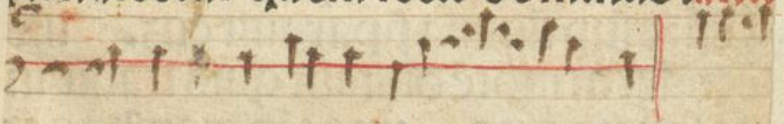

Domie i virtute tua letabitur rex. Euo

Anthiphona veniet propheta magnus et ipse renouabit iesusalem alleluia

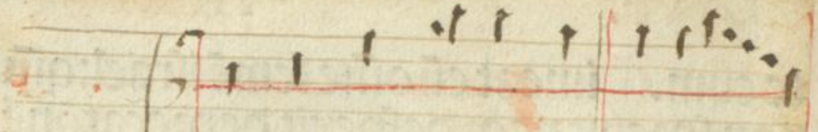

uge. añ. Dominus regit me. Euouae.
D Ominus regit me ꝛ nihil ps̃. xxij.
michi deerit: in loco paſcue ibi me
collocauit. Suꝑ aquã refectiõis educa
uit me: aiam meã ꝯuertit. Deduxit me
ſuꝑ ſemitas iuſticie: ꝓpter nomẽ ſuum.
Nam etſi ambulauero in medio vmbꝛe
moꝛtis non timebo mala: qm̃ tu mecuꝫ
es. Virga tua ꝛ baculus tuus: ipſa me
ꝯſolata ſunt. Paraſti in conſpectu meo
menſam: aduerſus eos q̇ tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meũ: et ca-
lix meus inebꝛians q̃ꝫ pꝛeclarus eſt. Et
miſcdia tua ſubſequetur me: oĩb⁹ die
bus vite mee. Et vt inhabitez in domo
dñi: in longitudine dierũ. pſalm. xxiij.
D Omini eſt terra ꝛ plenitudo eius:
oꝛbis terraꝝ ꝛ vniuerſi qui habi-
tant in eo. Quia ipſe ſuꝑ maria funda-
uit eũ: ꝛ ſuꝑ flumia p̃parauit euꝫ. Quis
aſcendet in mõtẽ dñi: aut quis ſtabit in
loco ſancto eius. Innocẽs manibus et
mũdo coꝛde: q̇ nõ accepit in vano aiam

ſuã: nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo. Hic
accipiet bñdictionẽ a dño: ꝛ miſericor-
diam a deo ſalutari ſuo. Hec eſt gene-
ratio querentiũ eum: querentium faci-
em dei iacob. Attollite portas princi-
pes veſtras: ꝛ eleuamini porte eterna-
les: ꝛ introibit rex glorie. Quis eſt iſte
rex glorie: dominus fortis ꝛ potẽs. do-
minus potens in prelio. Attollite por-
tas principes veſtras: ꝛ eleuamini por-
te eternales: et introibit rex glorie.
Quis eſt iſte rex glorie: dominus vir-
tutum ipſe eſt rex glorie. Antiphona.

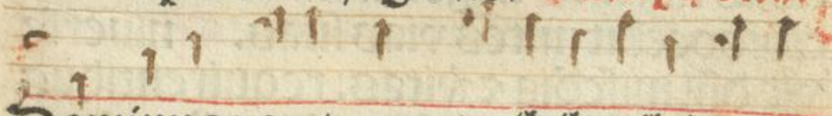

Dominus regit me et nihil mihi dee-

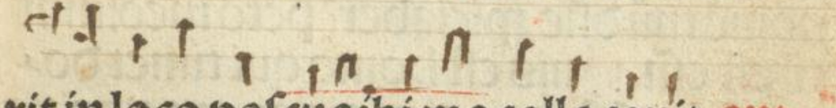

rit in loco paſcue ibi me collocauit. ant.

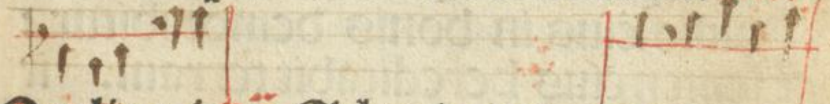

Oculi mei. ps. Ad te domine. Euouae.
Ad te dñe leuaui aiaꝫ me ps. xxiiij.
aꝫ: deꝰ meꝰ in te ꝯfido nõ erubeſcã.
Neqꝫ irrideãt me inimici mei: etenĩ vni

in aduentu: antiphona: dominus legifer noster dominus rex noster ipse veniet et saluabit nos:

4

uerſi q̄ ſuſtinēt te nō ꝯfundent. C ōfundant oēs iniqua agētes: ſup̱ uacue. Vias tuas dn̄e demōſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas doce me. Dirige me in ỽitate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es deus ſaluatoꝛ meꝰ ⁊ te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationū tuaꝝ dn̄e: ⁊ miſcdiarum tuarū que a ſeculo ſunt. Delicta iuuētutꝭ mee ⁊ ignoꝛantias meas ne memineꝛꝭ. Secū dū miſericoꝛdiā tuā memēto mei tu: ꝓpter bonitatē tuā dn̄e. Dulcis et rectꝰ dn̄s: pꝛopter hoc legē dabit delinquētibus in via. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dn̄i miſcdia ⁊ ỽitas: requirentibus teſtamentū eiꝰ ⁊ teſtimonia eiꝰ. Pꝛopt nomē tuū dn̄e ꝓpiciaberꝭ pctō meo: multū eſt eīm. Quis eſt homo qui timet dominū: legē ſtatuit ei in via quam elegit. Anima eius in bonis demoꝛabitur: et ſemen eius hereditabit terram. Firmamentum eſt dominus timentibus eum: ⁊ teſtamentum ipſius vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſemper ad dominum: qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes

meos. Reſpice in me et miſerere mei:
quia vnicus et pauper ſum ego. Tribu
lationes cordis mei multiplicate ſunt:
de neceſſitatibus meis erue me. Vide
humilitatem meam ꝛ laborem meũ: et
dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice
inimicos meos qm̃ multiplicati ſunt: et
odio iniquo oderunt me. Cuſtodi ani-
mam meam ꝛ erue me: non erubeſcam
qm̃ ſperaui in te. Innocentes et recti
adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te. Libe
ra deus iſrael: ex omnibus tribulationi-
(bus ſuis.

Iudica me dñe Ps. xxv.
qm̃ ego in inocẽtia mea ingreſſus
ſum: et in domino ſperans non infirma
bor. Proba me domine ꝛ teñta me: vre
renes meos et cor meum. Quoniaꝫ mi
ſericordia tua ante oculos meos eſt:
et complacui in veritate tua. Non ſe-
di cum concilio vanitatis: et cum ini-
qua gerentibus non introibo. Odi-
ui eccleſiam malignantium: et cum im
pijs non ſedebo. Lauabo inter inno-
centes manus meas: et circumdabo
altare tuum domine. Et audiam vo-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

cem laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mira-
bilia tua. Dn̄e dilexi decoꝛeꝫ domꝰ tue:
⁊ locum habitationis glorie tue. Ne ꝑ-
das cum impijs deus aīam meā: ⁊ cum
viris ſanguinū vitā meā. In quoꝛū ma
nibus iniquitates ſunt: dextera eorum
repleta eſt muneribus. Ego autem in
innocentia mea ingreſſus ſum: redi-
me me et miſerere mei. Pes meus ſte-
tit in directo: i eccl'ijs bn̄dicā te dn̄e. ā.

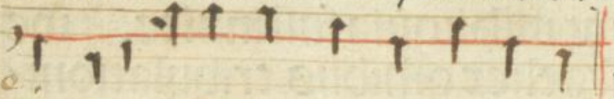

ver. Exal
tare dn̄e

Oculi mei ſemper ad dominū. in ꝟtute
tua. ℟. Cātabimꝰ ⁊ pſallemꝰ virtutes tu
as. In ſcdo nocturno. Antiphona.

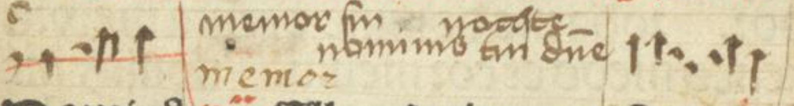

Dominꝰ. ps̄. Illumīatio mea. Euouae.

Dominꝰ illumīatio mea ps̄. xxvj.
et ſalus mea: quem timebo. Do
minus ꝓtectoꝛ vite mee: a q̄ tre-
pidabo. Dū appꝛopiāt ſuꝑ me nocētes:
vt edāt carnes meas. Qui tribulāt me
inimici mei: ipſi infirmati ſunt et cecide
runt. Si ↄſiſtant aduerſum me caſtra:

in aduentu ant-

... populis A dicite ecce deus
Saluatoꝛ noster veniet: Rex Sion species de-
coris eius: ℟. deus noster manifeste veniet:

nō timebit coꝛ meū. Si exurgat aduer-
ſuz me preliū: in hoc ego ſperabo. Unā
petij a dn̄o hanc requirā: vt inhabitem
in domo dn̄i om̄ibus diebus vite mee.
Ut videā voluntatē dn̄i: ⁊ viſitem tem-
plū eius. Qm̄ abſcondit me in taberna
culo ſuo in die maloꝝ: ꝓtexit me in ab-
ſcondito tabernaculi ſui. In petra ex-
altauit me: ⁊ nūc exaltauit caput meuz
ſuper inimicos meos. Circuiui et īmo-
laui in tabernaculo eius hoſtiā vocife-
rationis: cantabo ⁊ pſalmū dicaz dn̄o.
Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad
te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
coꝛ meū exquiſiuit te facies mea: faciez
tuā dn̄e requiram. Ne auertas faciē tu
am a me: ne declines in ira a ſeruo tuo.
Adiutoꝛ meus eſto ne dereliquas me:
neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meꝰ.
Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliq̄-
runt me: dn̄s aūt aſſumpſit me. Legez
pone mihi dn̄e in via tua: ⁊ dirige me ī
ſemita recta ꝓpter inimicos meos. Ne
tradideris me in anias tribulantiū me:
qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui: et

mentita eſt iniquitas ſibi. Credo vide-
re bona dñi: in terra viuentiū. Expecta
dominum viriliter age: et confortetur cor
tuū et ſuſtine dominum. pſalmus. xxvij.

Ad te dñe clamabo deus meus ne
ſileas a me nequādo taceas a me:
et aſſimilabor deſcēdentibus in lacum.
Exaudi domine vocē depcatōnis mee
dum oro ad te: dum extollo manus me
as ad tēplum ſanctum tuum. Ne ſimul
tradas me cum peccatoribus: et cū ope
rātibus iniquitatē ne pdas me. Qui lo-
quuntur pacē cum proximo ſuo: mala au
tē in cordibus eorū. Da illis ſcdm opa
eorum: et ſcdm nequitiam adinuētionū
ipſorum. Secundum opa manuum eorū
tribue illis: redde retributionē eorū ipſis.
Quoniam non intellexerunt opa do-
mini: et in opa manuum eius: deſtrues
illos et non edificabis eos. Benedictus
dominus: quoniam exaudiuit vocē de
pcationis mee. Dominus adiutor me-
us et protector meus: et in ipſo ſperauit
cor meum et adiutus ſum. Et refloruit
caro mea: et ex voluntate mea confitebor

ei. Dominus foꝛtitudo plebis ſue: ⁊ ꝓ
tectoꝛ ſaluationū chꝛiſti ſui eſt. Saluū
fac ꝑplꝫ tuū dñe: ⁊ bñdic hereditati tue:
⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ ietnū. an.

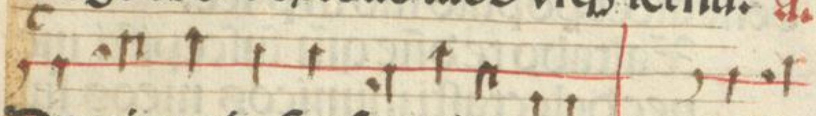

Dominus defenſoꝛ vite mee. an. Ado

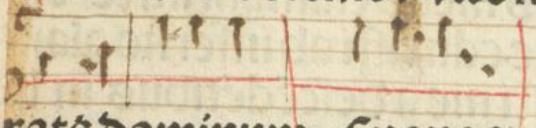

rate dominum. Euouae. Pſalmus. dd. xxviij.

Afferte domino filij dei: afferte do
mio filios arietū. Afferte dño glo
riam ⁊ honoꝛē: afferte dño gloꝛiā nomi
ni eius: adoꝛate dñm in atrio ſancto ei-
us. Vox dñi ſup aq̄s: deꝰ maieſtatꝭ into
nuit: dñs ſup aq̄s mltas. Vox dñi i vir-
tute: vox dñi i magnificētia. Vox dñi ꝯ
fringētꝭ cedros: ⁊ ꝯfriget dñs cedros
libani. Et cōminuet eos tanqꝫ vitulū li-
bani: ⁊ dilectus quēadmodū filius vni-
coꝛniū. Vox domini intercidētis flam-
mam ignis: vox dñi concutiētis deſer-
tū: ⁊ commouebit dñs deſertū cades.
Vox domini pꝛeparantis ceruos: ⁊ re
uelabit condēſa: ⁊ in tēplo eius omnes

Sus est gabriel angelus ad Mariam
virginem desponsatam ioseph:

dicent gloriam. Dñs diluuiũ inhabita-
re facit: ⁊ ſedebit dñs rex ineternũ. Do
minus virtutem populo ſuo dabit: dñs
benedicet populo ſuo in pace. ps. xxix.
Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me:
nec delectaſti inimicos meos ſup
me. Dñe deus meus clamaui ad te: ⁊ ſa
naſti me. Dñe eduxiſti ab inferno aiam
meam: ſaluaſti me a deſcẽdẽtibus in la
cum. Pſallite dño ſancti eius: ⁊ ꝯfitemi
ni memorie ſanctitatis eius. Qm̃ ira in
indignatione eius: ⁊ vita in voluntate
eius. Ad veſperũ demorabit̃ fletus: et
ad matutinũ leticia. Ego aũt dixi i abũ
dantia mea: non mouebor ineternum:
Domine in voluntate tua: preſtitiſti de
cori meo virtutẽ. Auertiſti faciẽ tuaz a
me: ⁊ factus ſum conturbatus. Ad te
domine clamabo: ⁊ ad deum meũ dep̃-
cabor. Que vtilitas in ſanguine meo:
dum deſcendo in corruptionẽ. Nunqd
ꝯfitebit̃ tibi puluis: aut annũciabit veri
tatẽ tuam. Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt
mei: dñs factus eſt adiutor meus. Cõ
uertiſti planctũ meũ in gaudiũ mihi: cõ

cidiſti ſaccum meum ⁊ circūdediſti me
leticia. Ut cantet tibi gloria mea ⁊ non
compungar: domine deus meus in e-
ternum confitebor tibi. Antiphona.

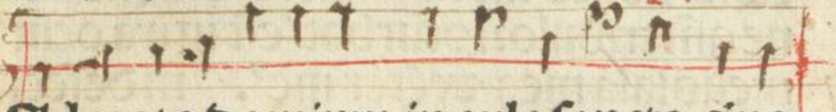

Adorate dominuz in aula ſancta eius.

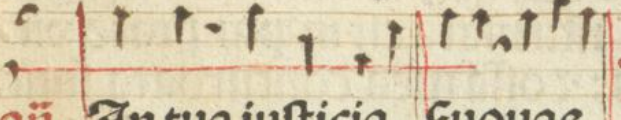

Pſalm.
añ. In tua iuſticia. Euouae. xxx.

In te dñe ſꝑaui nō ꝯfundar ieťnū: i
iuſticia tua libera me. Inclina ad
me aurem tuam: accelera vt eruas me.
Eſto mihi i deū ꝓtectorē ⁊ in domū re-
fugij: vt ſaluū me facias. Qm̄ fortitudo
mea ⁊ refugiū meum es tu: ⁊ ꝓpter no-
mē tuum deduces me et enutries me.
Educes me de laqueo hoc quem ab-
ſconderunt mihi: qm̄ tu es ꝓtector me-
us. In manus tuas cōmēdo ſpm̄ meū:
redemiſti me dñe deus veritatis. Odi-
ſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue.
Ego aūt i dño ſperaui: exultabo ⁊ leta
bor in miſcdia tua. Qm̄ reſpexiſti humi

D

ancilla domini fiat mihi
Secundum verbum tuum!

litatem meā: ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam. Nec concluſiſti me in manibus inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei domine qm̄ tribulor: conturbatus eſt in ira oculus meus. aīa mea et vēter meus. Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata eſt in paupertate virtus mea: et oſſa mea conturbata ſunt. Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuiōi datus ſum tanq̄ȝ mortuus a corde. Factus ſum tanq̄ȝ vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me: accipere animam meam conſiliati ſunt. Ego autem in te ſperaui domine: dixi deus meus es tu in manibus tuis ſortes mee. Eripe me de manu inimicorum meorum: et a perſequentibus me. Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum:

ſaluum me fac in miſericordia tua do-
mine non confundar quoniam inuoca-
ui te. Erubeſcant impij et deducantur
in infernum: muta fiant labia doloſa.
Que loquuntur aduerſus iuſtum ini-
quitatem: in ſuperbia et in abuſione.
Quam magna multitudo dulcedinis
tue domine: quam abſcondiſti timen-
tibus te. Perfeciſti eis qui ſperant in
te: in conſpectu filiorum hominuz. Ab
ſcondes eos in abſcondito faciei tue: a
conturbatione hominum. Proteges
eos in tabernaculo tuo: a contradictio
ne linguarum. Benedictus dominus:
quoniam mirificauit miſericordiam ſu
am mihi in ciuitate munita. Ego autez
dixi in exceſſu mentis mee: proiectus
ſum a facie oculorum tuorum. Ideo
exaudiſti vocem orationis mee: dum
clamarem ad te. Diligite dominum
omnes ſancti eius: quoniam verita-
tem requiret dominus et retribuet
abundanter faciētibus ſuperbiam. Vi
riliter agite et confortetur cor veſtruz:

omnes qui ſperatis in dñō. Pſalm. xxxj.
Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̄tates: ⁊ quoꝝ tecta ſunt pctā. Beatus vir cui non imputauit dñs pctm̄: nec eſt in ſpiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: ꝯuerſus ſum in erūna mea dum configitur ſpina. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſticiā meā nō abſcōdi. Dixi confitebor aduerſuz me iniuſticiam meā dño: ⁊ tu remiſiſti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te om̄is ſanctus: in tempore opportuno. Verum tamē in diluuio aquaꝝ multarū: ad euz non approximabunt. Tu es refugiū meum a tribulatiōe que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝰ me. Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te: in via hac qua gradieris firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulus: quibus non eſt intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe: q̇ nō approximant ad te. Multa flagella peccatoris: ſperante aūt in dño miſcdia cir

cūdabit. L etamini in dño ⁊ exultate iu
ſti: ⁊ gl'iamini omnes recti corde. anti.

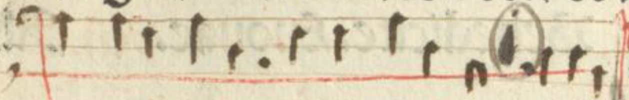

℟. Mēor
fui nocte
In tua iuſticia libera me dñe. nois tui
dñe. ℟. Et cuſtodiui legē tuā. Sup cañ.

De ſiō. ā. Alleluia alleluia allelu. allelu.
Cañ. Dñe miſere nr̄i te eñ. cū
duob' reliq̄s. ℣. Media nocte
Euouae. ſurgebā ad ꝯfitēdū tibi. Sup
iudicia iuſtificationis tue. Ad laud. añ.
pſalm.
Miſē-
Alleluia alleluia alleluia alleluia. re mei
pš. Confitemi-
ni. pſal. Deus
deus meus. Euouae. antip. Bene

: beatam me dicent omnes generationes
quia ancillam humilem respexit deus;

dictus es domine in throno regni tui ⁊

℣. egredietur dominus de loco sancto suo:
℟. Veniet ut salvet populum suum

ſuperlaudabilis: et ſuperexaltatus in

(2) Media nocte surgebam ad
confitendum tibi

ſecula. cã. Benedicite. Euouae. Añ. Al

leluia alleluia. ps̄. Laudate. do. Euoua.
Capl'm. Be-
nedictio ⁊ cla
ritas. R̄m. Hec eſt dies quã fecit do

minus. ℣. Exultemus ⁊ letemur in ea.

Gloria patri et filio et ſpirituiſancto.
Hymn⁹. Splēdor pat. ℣. Dñs regna-
uit. ℟. Decorē idut⁹ ē. Su
per bñdcs añ. illa quē cur
rit. Fer. ij. ad. mat. Inuit. Ve ni te

exultemus domino. pſal. Jubilemus.
Nota qd ab octa. penthec. ⁊ deinceps
vſq₃ ad dñicā₃. primã kal'. nouembriũ.
diebus ferialibus in quib⁹ nullũ tam tri

um q̃z.xij.lec.feſtū occurrit,ꝑ inuitato-
rio dr ps̃ Venite,put in fo. .Hymn⁹.
Eterne rerū ꝯditor. In ꝑmo noct.añ.

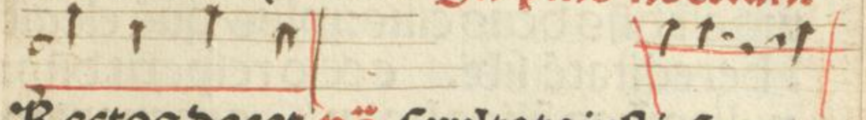

Rectos decet.ps̃.Exultate iuſti.Euou.

EXultate iuſti in dño:ps̃.xxxij.
rectos decz laudatio.Cõfite-
mi dño i cithara:i pſalterio de
cẽ chordaꝝ pſallite illi.Cãtate
ei canticum nouum: bene pſallite ei in
vociferatione. Quia rectum eſt verbū
domini: et omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiam et iudicium: mi-
ſericordia domini plena eſt terra. Ver
bo domini celi firmati ſunt: et ſpiritu
oris eius omnis virtus eoruz. Congre
gans ſicut in vtre aquas maris: ponẽs
in theſauris abyſſos. Timeat domi-
num omnis terra: ab eo autem commo
ueantur omnes inhabitantes orbem.
Quoniam ipſe dixit et facta ſunt: ipſe
mandauit et creata ſunt. Dominus diſ
ſipat conſilia gentium: reprobat autez
cogitatiões ꝑploꝝ: et reprobat conſilia

principiū. Cōſiliū aūt dñi in eternū ma-
net: cogitationes cordis eius in gene-
ratione ⁊ generationē. Beata gens cu
ius eſt dñs deus eius: ꝑplus quē elegit
i hereditatē ſibi. De celo reſpexit dñs:
vidit omēs filios hoim. De preparato
habitaculo ſuo: reſpexit ſuꝑ omēs qui
habitant terrā. Qui finxit ſingillati cor
da eorū: qui intelligit omia opera eoꝝ.
Non ſaluat̄ rex per multam virtutem:
⁊ gigas non ſaluabitur in multitudine
virtutis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in
abundantia aūt virtutis ſue non ſalua-
bitur. Ecce oculi dñi ſuꝑ metuētes eū:
⁊ in eis qui ſperant ſuꝑ miſcdia eiꝰ. Et
eruat a morte anias eoꝝ: et alat eos in
fame. Anima noſtra ſuſtinet dominuꝫ:
qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector noſter eſt. Quia
in eo letabitur cor nr̄m: ⁊ in nomie ſctō
eius ſperabimꝰ. Fiat miſcdia tua dñe
ſuꝑ nos: quēadmodū ſperauimus i te.
Benedicam dominum Pſal. xxxiij.
in omni tempore: ſemper laus ei
us in ore meo. In domino laudabitur
ania mea: audiant manſueti ⁊ letentur.

Magnificate dn̄m mecū: ⁊ exaltem⁹ no
men ei⁹ inidipſum. Exquiſiui dn̄m ⁊ ex
audiuit me: ⁊ ex om̄ibus tribulationib⁹
meis eripuit me. Accedite ad eū ⁊ illu-
minamini: ⁊ facies veſtre nō ꝯfundent̄.
Iſte pauper clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit
eū: ⁊ de om̄ibus tribulationibus ei⁹ ſal
uauit eū. Immittet angel⁹ dn̄i in circui
tu timentiū eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊
videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s: btūs vir qui
ſperat in eo. Timete dn̄m om̄es ſancti
eius: qm̄ non eſt inopia timentibus eū.
Diuites eguerunt ⁊ eſurierūt: inquirē-
tes aūt dn̄m non minuent̄ omni bono.
no. Venite filij audite me: timorem do-
mini docebo vos. Quis ē homo q̇ vult
vitam: diligit dies videre bonos. Pro-
hibe linguam tuam a malo: ⁊ labia tua
ne loquant̄ doluz. Diuerte a malo ⁊ fac
bonū: inquire pacē ⁊ perſequere eam.
Oculi dn̄i ſup̱ iuſtos: ⁊ aures eius i pre
ces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i ſup̱ facientes
mala: vt perdat de terra memoriā eoꝝ.
Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos:
⁊ ex om̄ibus tribulationibus eoꝝ libe-

rauit eos. Iuxta eſt dñs his q̇ tribula-
to ſũt corde: ⁊ hũiles ſpũ ſaluabit. Mul-
te tribulatiões iuſtoꝝ: ⁊ de oĩbus his li
berabit eos dñs. Cuſtodit dñs oĩa oſ-
ſa eoꝝ: vnũ ex his nõ ꝯteret. Mors pec
catorum peſſima: et qui oderunt iuſtũ
delinquent. Redimꝫ dominus animas
ſeruorũ ſuoꝝ: ⁊ non delinquẽt oĩes q̇
ſperãt
in eo.

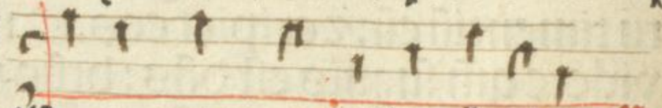

antip. Rectos decet collaudatio. aň.
Pſalmus. xxxiiij.

Iudica dñe no
centes me: ex Expugna. Euouae.
pugna impugnãtes me. Apprehẽde ar
ma ⁊ ſcutũ: ⁊ exurge in adiutoriũ mihi.
Effunde frameã ⁊ conclude aduerſus
eos q̇ perſequunť me: dic aĩe mee ſalus
tua ego ſum. Confundanť ⁊ reuerean-
tur: querẽtes aĩam meã. Auertanť re-
trorſuꝫ ⁊ ꝯfundanť: cogitãtes mihi ma
la. Fiant tanq̃ꝫ puluis ante faciẽ venti:
⁊ angelus dñi coartans eos. Fiat via
illoꝝ tenebre ⁊ lubricũ: et angelus dñi
perſequens eos. Qm̃ gratis abſconde

runt mihi interitū laquei ſui: ſuperua-
cue exprobrauerūt aīam meā. Veniat
illi laqueus quē ignorat: ⁊ captio quã
abſcōdit apprehēdat eū: ⁊ in laqueū ca-
dat in ipſū. Anima aūt mea exultabit i
dño: ⁊ delectabit ſup ſalutari ſuo. Oia
oſſa mea dicent: dñe q̇s ſimil' tu i. Eri-
piens inopē de manu fortioꝝ eius: ege
nū ⁊ paupem a diripientib' eum. Sur-
gētes teſtes iniqui: que ignorabā inter
rogabant me. Retribuebāt mihi mala
pro bonis: ſterilitatē anime mee. Ego
autem cum mihi moleſti eſſent: indue-
bar cilicio. Humiliabā in ieiunio aniam
meā: ⁊ oratio mea in ſinu meo conuer-
tetur. Quaſi ꝓximū quaſi fratrem nr̄m
ſic complacebam: quaſi lugens ⁊ con-
triſtatus ſic humiliabar. Et aduerſum
me letati ſunt ⁊ conuenerunt: congre-
gata ſunt ſuper me flagella ⁊ ignoraui.
Diſſipati ſunt nec compuncti: tentaue-
runt me ſubſannauerūt me ſubſannatō
ne: frenduerunt ſup me dentibus ſuis.
Domine quādo reſpicies: reſtitue aīaz
meā a malignitate eorum. a leonibus

vnicā meā. Confitebor tibi i eccl'ia magna: in ppl'o graui laudabo te. Non ſup gaudeant mihi qui aduerſantur mihi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis. Qm̄ mihi quidē pacifice loq̄bant: ⁊ in iracundia terre loquētes dolos cogitabant. Et dilatauerūt ſup me os ſuū: dixerūt euge euge viderunt oculi noſtri. Vidiſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me. Exurge ⁊ intende iudicio meo. deus meus ⁊ dn̄s meus in cauſaʒ meā. Iudica me ſcd̄m iuſticiā tuaʒ dn̄e deus meus: ⁊ non ſupgaudeant michi. Non dicāt in cordibus ſuis euge euge anime nr̄e: nec dicāt deuorabimus eū. Erubeſcāt ⁊ reuereant̄ ſimul: q̄ gratulātur malis meis. Induant̄ ꝯfuſione ⁊ reuerētia: q̄ maligna loquunt̄ ſup me. Exultēt ⁊ letent̄ q̄ volūt iuſticiā meā: ⁊ dicant ſp magnificet̄ dn̄s q̄ volūt pacē ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſticiam tuam: tota die laudē tuā. ant.

Feria .ij. ad laud.

Expugna impugnantes me. pš. xxxv.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemet ipſo: nõ eſt timor dei ante oculos eius. Quõ doloſe egit in conſpectu ei⁹: vt inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oris eius iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omi vie non bone: maliciã aũt non odiuit. Domine in celo miſcdia tua: ⁊ veritas tua vſq ad nubes. Iuſticia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſus mlta. Hoies ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: quemadmodũ multiplicaſti miſcdiam tuam deus. Filij aũt hoim: in tegmine alarũ tuaꝝ ſperabunt. Inebriabunt ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Quõ apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen. Pretende miſcdiam tuam ſcientib⁹ te: ⁊ iuſticiam tuam his qui recto ſunt corde. Non veniat mihi pes ſupbie: ⁊ manus peccatoris nõ moueat me. Ibi ceciderunt qui operant iniquitatẽ: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Gloria patri et filio: et ſpiritui ſancto. Sicut. añ.

Pſalmꝰ. xxxvi.

NOli emula Reuela
ri in mali- Spera in dño. Euouae.
gnantibꝰ:neqꝫ zelauerꝭ facientes iniq̇-
tatē. Qm̄ tanqꝫ fenū velociter areſcēt:
ꝛ quemadmodū olera herbaꝝ cito de-
cident. Spera in dño ꝛ fac bonitatē:et
inhabita terrā ꝛ paſceris in diuitijs ei-
us. Delectare in dño:ꝛ dabit tibi petiti
ones cordis tui. Reuela dño viam tuaꝫ:
ꝛ ſpera in eo:ꝛ ipſe faciet. Et educet q̄-
ſi lumē iuſticiam tuā:ꝛ iudiciū tuū tāqꝫ
meridiem: ſubditus eſto dño ꝛ ora eū.
Noli emulari in eo qui proſperatur in
via ſua:in homine faciente iniuſticias.
Deſine ab ira et derelinque furorem:
noli emulari vt maligneris. Quoniam
qui malignantur exterminabuntur: ſu
ſtinentes autem dominum ipſi heredi-
tabunt terram. Et adhuc puſillum et
non erit peccator:et queres locum ei-
us et non inuenies. Manſueti autem he
reditabunt terram : et delectabuntur
in multitudine pacis. Obſeruabit pec-
cator iuſtum : et ſtridebit ſuper eum dē

tibus ſuis. Dn̄s aūt irridebit eū: q̄m ꝓ-
ſpicit ꝙ veniet dies eius. Gladiū eua-
ginauerūt peccatores: intenderūt ar-
cum ſuum. Ut decipiant pauꝑem ⁊ ino
pem: vt trucident rectos corde. Gladi
us eoꝝ intret in corda ipſorum: ⁊ arcus
eorū confringatur. Melius eſt modicū
iuſto: ſuper diuitias peccatoꝝ multas.
Q̄m brachia peccatoꝝ conterent̄: con-
firmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies
īmaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ ineternū
erit. Non confundent̄ in tempore ma-
lo: ⁊ in diebus famis ſaturabuntur: q̇a
pctōres peribūt. Inimici ꝟo dn̄i mox
honorificati fuerit ⁊ exaltati: deficiētes
queādmodū fum⁹ deficiēt. Mutuabitur
pctōr ⁊ nō ſoluet: iuſt⁹ aūt miſeret̄ ⁊ tri-
buet. Q꞉ bn̄dicētes ei hereditabūt ter-
rā: maledicētes aūt ei diſperibūt. A dn̄o
dn̄m greſſus homis dirigētur: et viam
eius volet. Cum ceciderit non collidet̄:
quia dominus ſupponit manum ſuam.
Iunior fui etenim ſenui: et non vidi iu
ſtum derelictum: nec ſemen eius que-
rens panem. Tota die miſeretur ⁊ cō-

no dat: ⁊ ſemē illi⁹ in bn̄dictōe erit. Diuiſio pſalmi.
Declina a malo et fac
bonū: ⁊ inhabita in ſeculum ſeculi.
Quia dn̄s amat iudiciū/et non derelinquet ſanctos ſuos: ineternū conſeruabunt. Iniuſti punient: ⁊ ſemē impiorū peribit. Iuſti aūt hereditabunt terrā: ⁊ inhabitabunt in ſclm ſeculi ſuper eaz. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ ligua eius loquet iudiciuz. Lex dei eius i corde ipſius: ⁊ nō ſupplantabunt greſſus eius. Conſiderat peccator iuſtū: et querit mortificare eū. Dn̄s aūt nō derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cū iudicabitur illi. Expecta dominū ⁊ cuſtodi viaz eius: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terram: cū perierint peccatores videbis. Vidi impium ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros libani. Et tranſiui ⁊ ecce non erat: queſiui eum ⁊ non eſt inuentus locus eius. Cuſtodi innocentiā ⁊ vide equitatem: qm̄ ſunt reliquie homini pacifico. Iniuſti aūt diſperibunt: ſimul reliquie impiorꝫ iteribūt. Salus aūt iuſtorꝫ a dn̄o:

⁊ ꝓtector eoꝝ i tēpore tribulatiōis. Et adiuuabit eos dominꝰ ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribus ⁊ ſaluabit eos quia ſperauerunt in eo. Antiphōa.

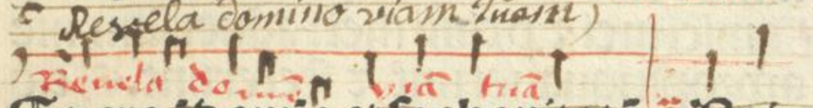

~~Spera i domio et fac bonitatē.~~ ā. Ne in

Domie ps. xxxvij.

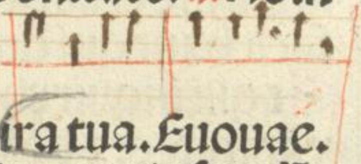

ne i furore tuo arguas me: neq̄ i ira tua ira tua. Euouae. corripias me. Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſup̄ me manuꝫ tuam. Non eſt ſanitas i carne mea a facie ire tue: non ē pax oſſibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates mee ſup̄greſſe ſunt caput meum: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſup̄ me. Putruerunt et corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee. Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſq̄ in finē: tota die contriſtatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: et non eſt ſanitas i carne mea. Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſum nim̄: rugiebam a gemitu cordis mei. Domi-

ne ante te om̄e deſideriū meū: ⁊ gemit⁹
meus a te non eſt abſcondit⁹. Cor meū
ↄturbatū eſt: dereliquit me virt⁹ mea: ⁊
lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ip̄m nō eſt mecū.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſum me
appropinquauerunt ⁊ ſteterunt. Et q̇
iuxta me erāt delonge ſteterunt: ⁊ vim
faciebant qui querebant aīam meam.
Et qui inquirebant mala mihi locuti ſt̄
vanitates: ⁊ dolos tota die meditaban
tur. Ego autem tanq̄ȝ ſurdus non au-
diebam: ⁊ ſicut mutus non aperiēs os
ſuū. Et factus ſum ſicut homo non au-
diens: ⁊ non habēs in ore ſuo redargu
tiones. Qm̄ in te domine ſperaui: tu ex
audies dn̄e deus me⁹. Quia dixi neq̄n-
do ſupergaudeant mihi inimici mei: et
dum cōmouentur pedes mei ſuper me
magna locuti ſunt. Quoniam ego in fla
gella paratus: ⁊ dolor meus in conſpe
ctu meo ſemꝑ. Quoniaȝ iniquitatē me
am annunciabo: ⁊ cogitabo pro pecca
to meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ confir
mati ſunt ſuper me: ⁊ multiplicati ſunt
qui oderūt me inique. Qui retribuunt

benidicion deus Misereatur nostri, et benedicat nobis,

mala p̄ bonis detrahebāt mihi: qm̄ ſeq̄
bar bonitatē. Nō dereliq̄s me dn̄e de
us me⁹: ne diſceſſer a me. Intende in
adiutoriū meū: dn̄e deus ſalut mee. añ.

℣. Domine in celo

Ne in ira tua arguas me dn̄e. miſericor
dia tua. ℟. Et ṽitas tua vſqꝫ ad nubes.

Onſurge lauda Lec. breu i eſtate.
in nocte in principio vigiliarū:
et effunde ſicut aquā cor tuū ante ꝯſpe
ctū domini dei tui. Leua ad eū man⁹ tu
as: ⁊ miſerebit tui. Tu aūt domine. ℣.

benedictio deus misereatur ℣. Delectare in dño. Et dabit
nostri z. et benedicat nobis tibi peticiones cordis tui

℟. Benedicam dominū in omi tempre. ℣.

benedicam

℣. Semper laus eius in ore meo. Bene-

dicam. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpirituiſan

In .ij. noct.

cto. Benedicā. antip. Alleluia. Euouae.

Dominus nos benedicat et ab omni malo
defendat

In ſeptuageſima antiphona.

Pſal. xxxviij.

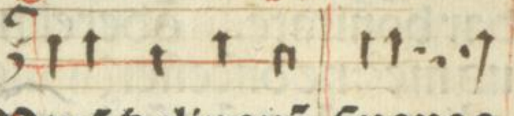

Dixi cu
ſtodiã Ut nõ delinquã. Euouae.
vias meas: vt nõ delinquã in lin
gua mea. Poſui ori meo cuſtodiã: dum
ꝯſiſteret pctõr aduerſũ me. Obmutui ꝛ
hũiliat⁹ ſum ꝛ ſilui a bonis: ꝛ dolor me⁹
renouat⁹ ẽ. Cõcaluit cor meũ itra me:
ꝛ in meditatiõe mea exardeſcet ignis.
Locut⁹ ſũ in lingua mea: notũ fac mihi
dñe finẽ meũ. Et numeꝝ dieꝝ meoꝝ q̇
eſt: vt ſciã q̇d deſit mihi. Ecce mẽſura-
biles poſuiſti dies meos: et ſubſtantia
mea tanq̃ nihilum ante te. Verunta-
men vniuerſa vanitas: omnis homo
viuens. Veruntamen in imagine per-
tranſit homo: ſed ꝛ fruſtra conturba-
tur: Theſaurizat et ignorat cui con-
gregabit ea. Et nunc que eſt expecta-
tio mea nonne dominus: et ſubſtantia
mea apud te eſt. Ab omnibus iniquitati
bus meis erue me: opprobrium inſipien
ti dediſti me. Obmutui et non aperui
os meum: quoniam tu feciſti amo-

ue a me plagas tuas. A fortitudine ma
nus tue ego defeci in increpationibus:
propter iniquitatem corripuiſti hoīez.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneam ani-
mā eius: veruntamē vane ꝯturbatᷣ oīs
homo. Exaudi orationē meā dn̄e et de
ꝑcationē meā: auribꝰ ꝑcipe lachrimas
meas. Ne ſileas qm̄ aduēa ego ſū apᷘ
te: ꝛ peregrinus ſicut om̄es pr̄es mei.
Remitte mihi vt refrigerer priuſq̄ʒ abe
am: ꝛ amplius non ero. Pſalmꝰ. xxxix.

Expectans expectaui dn̄m: ꝛ intē-
dit mihi. Et exaudiuit preces me-
as: ꝛ eduxit me de lacu miſerie et de lu-
to fecis. Et ſtatuit ſupra petraʒ pedes
meos: ꝛ direxit greſſus meos. Et im-
miſit in os meū canticū nouū: carmen
deo nr̄o. Videbunt multi ꝛ timebūt: et
ſperabunt in dn̄o. Beatus vir cuius eſt
nomē dn̄i ſpes eius: ꝛ non reſpexit ī va
nitates ꝛ inſanias falſas. Multa feciſti
tu dn̄e deus meus mirabilia tua: et co-
gitationibus tuis nō eſt q̇s ſimilis ſit ti
bi. Annunciaui ꝛ locutus ſum: multipli
cati ſu[illegible] ſuper numeꝝ. Sacrifici[illegible] ꝛ ob-

latione͞ noluiſti: aures autem perfeciſti mihi. Holocauſtū ꝛ pro pctō non poſtulaſti: tunc dixi ecce venio. In capite libri ſcriptū eſt de me vt facere͞ voluntate͞ tuam: deus meus volui et legem tuam in medio cordis mei. Annunciaui iuſticiam tuam in eccleſia magna: ecce labia mea non prohibebo domīe tu ſciſti. Iuſticiam tuā non abſcondi in corde meo: veritate͞ tuam ꝛ ſalutare tuum dixi. Non abſcondi miſcdiam tuā ꝛ veritatem tuam: a concilio multo. Tu aūt dn̄e ne lōge facias miſerationes tuas a me: miſcdia tua ꝛ ꝟitas tua ſemꝑ ſuſceperunt me. Qm̄ circūdederūt me mala quorum non e͞ numerus: compꝛhenderunt me iniquitates mee ꝛ nō potui vt videre͞. Multiplicate ſunt ſuꝑ capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me. Complaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuandū me reſpice. Confundantur ꝛ reuereantur ſimul: qui q̄runt animam meam vt auferant eam. Conuertātur retrorſum ꝛ reuereantur: qui volūt mihi mala: Ferant confeſtim confuſio

nem ſuam: qui dicunt mihi euge euge.
Exultēt ⁊ letētur ſup̄ te omnes queren
tes te: et dicant ſemp̄ magnificet dn̄s q̇
diligunt ſalutare tuum. Ego autē men
dicus ſum ⁊ paup̄: dominus ſolicitus ē
mei. Adiutor meus ⁊ protector meꝰ tu
es: deus meus ne tardaueris. Antiph.

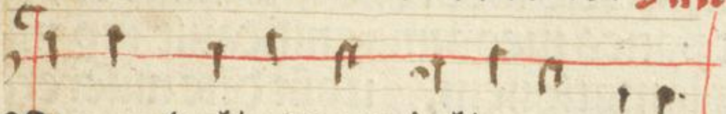

Vt non delinquam in lingua mea. In lxx. an̄.

Beatus ps̄. xl.

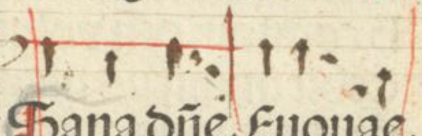

q̇ intelligit ſu
per egenū ⁊ paupe Sana dn̄e. Euouae.
rem: in die mala liberabit eum dominꝰ.
Dominus conſeruet eū ⁊ viuificet eū:
⁊ beatum faciat eum in terra: et nō tra
dat eum in animam inimicoꝝ eius. Do
minus opem ferat illi ſup̄ lectum dolo-
ris eius: vniuerſum ſtratum eius verſa
ſti in infirmitate eius. Ego dixi domie
miſerere mei: ſana aīam meā quia pec-
caui tibi. Inimici mei dixerunt mala
mihi: quando morietur et peribit no-
men eius. Et ſi ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur cor eius: cōgrega

uit iniquitatē ſibi. Egrediebat̄ foras: et loquebatur in idipſm. Aduerſum me ſuſurrabant om̄es inimici mei: aduerſuz me cogitabant mala mihi. Verbuz iniquū conſtituerunt aduerſum me: nūq̇d q̇ dormit nō adijciet vt reſurgat. Etem̄ homo pacis mee i quo ſperaui qui edebat panes meos: magnificauit ſup̄ me ſupplantationem. Tu aūt dn̄e miſerere mei: ꝛ reſuſcita me et retribuā eis. In h̄ cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus ſuper me. Me aūt propter innocentiam ſuſcepiſti: ꝛ confirmaſti me in conſpectu tuo in eternū. Benedictus dominus deus iſrael a ſeculo ꝛ in ſeculum: fiat fiat. Pſalm⁹. xlj.

Quēadmodū d̄ſiderat ceru⁹ ad fōtes aq̄rū: ita deſiderat aīa mea ad te deus. Sitiuit anīa mea ad deū fō: tez viuū: qn̄ veniā ꝛ apparebo ante faciem dei. Fuer̄t mihi lachryme mee panes die ac nocte: dum d̄r mihi quottidie vbi eſt deus tuus. Hec recordatus ſum et effudi in me aīam meā: qm̄ tranſibo in locū tabernaculi admirabil̄ vſq; ad do

mũ dei. In voce exultatiõis ⁊ ꝯfeſſio-
nis: ſonus epulantis. Quare triſtis es
aĩa mea: ⁊ quare ꝯturbas me. Spera
in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſalutare
vult⁹ mei ⁊ deus me⁹. Ad meipm̃ aĩa
mea ꝯturbata eſt: ꝓpterea memor ero
tui de terra iordanis ⁊ hermoniiȝ a mõ
te modico. Abyſſus abyſſum inuocat:
i voce cataractaꝝ tuaꝝ. Om̃ia excelſa
tua ⁊ fluctus tui: ſuꝑ me tranſierũt. In
die mandauit dñs miſcdiam ſuã: ⁊ no-
cte cãticũ eius. Apud me oratio deo vi
te mee: dicã deo ſuſceptor me⁹ es. Qua
re oblitus es mei: ⁊ quare ꝯtriſtatus in
cedo dum affligit me inimicus. Dum
confringuntur oſſa mea: exprobrauer̃t
mihi qui tribulant me inimici mei. Duȝ
dicũt mihi per ſingulos dies vbi eſt de-
us tuus: quare triſtis es aĩa mea ⁊ q̃-
re conturbas me. Spera in deo quoni-
am adhuc confitebor illi: ſalutare vul-
tus mei et deus meus. Antiphona.

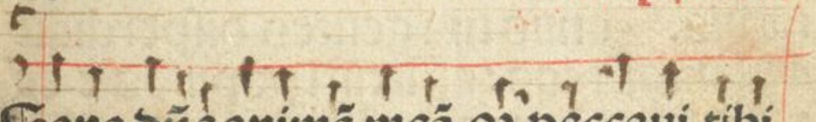

Sana dñe animã meã q² peccaui tibi.

Feria tertia ad laudes. Pſalmus .xlij.

Iudica me deus et diſcerne cauſam
meam de gēte non ſancta: ab hoīe
iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es de
us fortitudo mea: quare me repuliſti ⁊
quare triſtis incedo dum affligit me ini
micus. Emitte lucē tuam ⁊ veritatē tu
am: ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in
montē ſctm̄ tuū ⁊ in tabernacl'a tua. Et
ītroibo ad altare dei: ad deū q̇ letificat
iuuētutē meam. Confitebor tibi in ci-
thara deus deus meus: quare triſtꝰ es
anima mea ⁊ quare cōturbas me. Spe
ra in deo quoniam adhuc confitebor il
li: ſalutare vultus mei et deus meus.

In lxx.

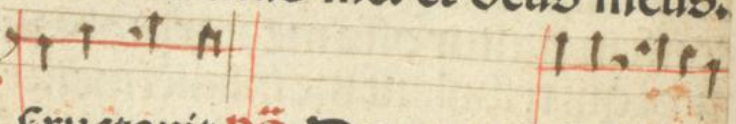

aā. Eructauit. ps. Deus auri. Euouae.

Deus auribus noſtris Pſalmꝰ. xliij.
audiuimus: patres noſtri annun-
ciauerunt nobis. Opus quod opera-
tus es in diebus eorum: ⁊ in diebus an
tiquis. Manus tua gentes diſperdidit
⁊ plantaſti eos: afflixiſti populos ⁊ ex
puliſti eos. Nec enim in gladio ſuo poſ

ſederũt terrã: ⁊ brachiũ eoꝝ nõ ſaluauit
eos. Sed dextera tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊ il
lumiatio vultꝰ tui: qm̃ cõplacuiſti in eis.
Tu es ipẽ rex meus et deus meus: q̇
mãdas ſalutes iacob. In te inimicos
nr̃os vẽtilabimus cornu: ⁊ in noĩe tuo
ſpernemus inſurgẽtes in nobis. Non
enim in arcu meo ſperabo: ⁊ gladiꝰ me
us non ſaluabit me. Saluaſti em̃ nos d̾
affligẽtibus nos: ⁊ odiẽtes nos confu-
diſti. In deo laudabimur tota die: et in
nomine tuo confitebimur i ſeculũ. Nũc
autẽ repuliſti ⁊ confudiſti nos: ⁊ non e-
gredieris in virtutibus noſtris. Auer-
tiſti nos retrorſum poſt inimicos no-
ſtros: ⁊ q̇ oderũt nos diripiebant ſibi.
Dediſti nos tanq̃ꝫ oues eſcarum: et
in gentibus diſperſiſti nos. Vendidi-
ſti populum tuum ſine precio: et non
fuit multitudo in commutationibus eo
rum. Poſuiſti nos opprobrium vici-
nis noſtris: ſubſannationem ⁊ deriſum
his qui ſunt in circuitu noſtro. Poſuiſti
nos in ſimiltudinem gẽtibus: commo-
tionem capitis in populis. Tota die

verecũdia mea contra me eſt: ⁊ cõfuſio
faciei mee cooperuit me. A voce expro
brantis ⁊ obloquẽtis: a facie inimici et
ꝑſequẽtis. Hec om̃ia venerũt ſuꝑ nos
nec obliti ſumus te: ⁊ inique non egim⁹
in teſtamẽto tuo. Et non receſſit retro
cor noſtrũ: ⁊ declinaſti ſemitas n̄ras a
via tua. Qm̃ humiliaſti nos in loco af-
flictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mor
tis. Si obliti ſumus nomẽ dei noſtri: et
ſi expandimus manus n̄ras ad deũ ali
enum. Nonne deus req̃ret iſta: ipſe em̃
nouit abſcondita cordis. Qm̃ ꝓpter te
mortificamur tota die: eſtimati ſumus
ſicut oues occiſiõis. Exurge quare ob-
dormis domine: exurge et ne repel-
las in finem. Quare faciem tuam auer
tis: obliuiſceris inopie noſtre et tribu-
lationis noſtre. Qm̃ humiliata eſt i pul
uere anima noſtra: conglutinatus eſt
in terra venter noſter. Exurge dñe ad-
iuua nos: ⁊ redie nos ꝓpter nomẽ tuũ.
E Ructauit cor meũ verbũ ps. xliiij.
bonum: dico ego opera mea re-
gi. Lingua mea calamus ſcribe: velo-

citer ſcribentis. Specioſus forma pre
filijs hoim: diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis:
ꝓpterea benedixit te deus ĩ eternũ. Ac
cingere gladio tuo ſuꝑ femur tuum: po
tentiſſime. Specie tua ⁊ pulchritudine
tua: intende proſpere, ꝓcede et regna.
Propter veritatem et manſuetudinez
⁊ iuſticiã: ⁊ deducet te mirabiliter dex-
tera tua. Sagitte tue acute: populi ſb
te cadent in corde inimicorum regis.
Sedes tua deus in ſeculum ſeculi: vir-
ga directiõis virga regni tui. Dilexiſti
iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatem: ꝓpterea vn
xit te de⁹ deus tuus oleo leticie p̄ ꝯſorti
bus tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a ve-
ſtimẽtis tuis a domib⁹ eburneis: ex qui
b⁹ delectauer̃t te filie regũ ĩ honore tuo.
Aſtitit regina a dextr̃ tuis in veſtitu d̾
aurato: circumdata varietate. Audi fi
lia ⁊ vide et inclina aurem tuam: ⁊ obli
uiſcere ppl̃m tuũ ⁊ domũ patris tui. Et
concupiſcet rex decorem tuũ: qm̃ ipſe
eſt dñs deus tuus ⁊ adorabũt eum. Et
filie tyri in munerib⁹: vultũ tuũ depreca
bunt om̃es diuites plebis. Om̃is gl̃ia

eius filie regis abintus:in fimbꝛijs au-
reis circūamicta varietatibꝰ. Adducē-
tur regi virgines poſt eā:ꝓxīe eius af-
ferent̄ tibi. Afferent̄ in leticia ⁊ exulta-
tiōe:adducent̄ in tēplū regis. Pꝛo pr̄i-
bus tuis nati ſunt tibi filij:ꝯſtitues eos
pꝛincipes ſup̱ omnem terram. Memoꝛ
ero nominis tui :in om̄i generatio-
ne ⁊ generatione. Propterea p̄pl'i cōfi-
tebunt̄ tibi i eternū:⁊ in ſcl'm ſcl'i. Anti.

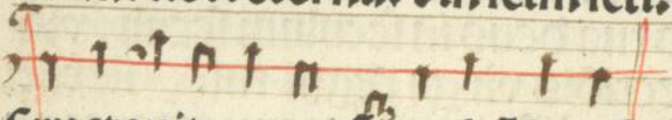

Eructauit coꝛ meū verbū bonū. an̄. Al-
Capitulum. Vigilate. ℟.
℣. Ego dixi domine miſere
leluia alleluia: re mei. ℟. Sana animā
meam quia peccaui tibi. Oratio. Illu-
mina queſumus domine in te coꝛda. in
folio. Ad laudes antiphona.

Miſerere mei deus. pſal. Ipſuz. Euo
Erexit Dominus nobis cornu salutis
in domo David pueri sui
uae. antiph. Intellige clamoꝛem meū

domine. pſ̄. Verba mea. Euouae. añ.

Domine in celo miſericordia tua. pſ̄.

Dixit iniuſtus. Euouae. añ. Conuerſus

eſt furor tuus dñe: ꝛ ꝯſolatꝰ es me. Cā.

Cōfitebor. Euouae. ā. In excelſis lauda
Ca. Nox
p̄ceſſit. i
te deū. pſ̄. Laud. do. Euouae. fol. ℞.

Domine in celo miſcdia tua. ℣. Et veri
Hymnꝰ. Splē-
dor p̄ne. ℣. Re
tas tua vſq; ad nubes. pleti ſumꝰ mane
miſcdia tua. ℞. Et exultauimꝰ ꝛ dlecta.

23

Ad benedict⁹ antip. Benedict⁹ deus iſrael. cā. Ipm

Feria.iij. ad matu.

Euouae. Inuitat. Jubilemus deo. Sa

luta ri noſtro. ps̄. Venite exultemus.

Hym. Eterne rex conditor.

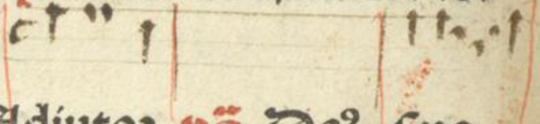

In.j.noct.añ. Adiutor. ps̄. De⁹. Euo.

Psalmus.xlv.

Deus noſter refugium et vir- t⁹: adiutor i tribulatiōibus q̄ i uenerūt nos nimis. Propter ea nō timebimus dū turbabit terra: ⁊ tranſferent mōtes in cor mar⁊. Sonuerunt et turbate ſunt aque eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letifi cat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eā deus mane diluculo. Cōturbate

ſunt gentes ⁊ inclinata ſunt regna: de-
dit vocē ſuā mota eſt terra. Dñs virtu-
tū nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus ia-
cob. Venite ⁊ videte opa dñi: que poſu
it pdigia ſup terram: auferēs bella vſqꝫ
ad finē terre. Arcum conteret ⁊ ꝯfrin-
get arma: ⁊ ſcuta comburet igni. Uaca
te ⁊ videte qm̄ ego ſuz deus: exaltaboꝛ
in gētibus ⁊ exaltaboꝛ i terra. Dñs vir
tutū nobiſcū: ſuſceptoꝛ nr̄ deus iacob.

Omnes gentes plaudite Ps. xlvi.
manibus: iubilate deo in voce ex-
ultatōnis. Qm̄ dñs excelſus terribilis:
rex magnus ſup oēm terraz. Subiecit
pplos nobis: ⁊ gētes ſub pedib⁹ noſtrꝭ.
Elegit nobis hereditatē ſuam: ſpeciē
iacob quē dilexit. Aſcēdit deus in iubi-
lo: dominus in voce tube. Pſallite deo
noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſal
lite. Quoniam rex omnis terre deus:
pſallite ſapienter. Regnauit deus ſup
gentes: deus ſedet ſuper ſedē ſanctam
ſuam. Principes populoꝛum cōgrega
ti ſunt cum deo abꝛaam: quoniā dij foꝛ-
tes terre vehemēter eleuati ſunt. aña.

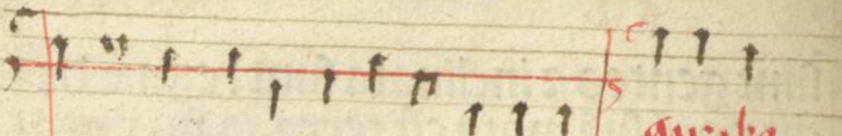

Adiutoꝛ in tribulationibus. añ. Mag-

Ps. xlvij.

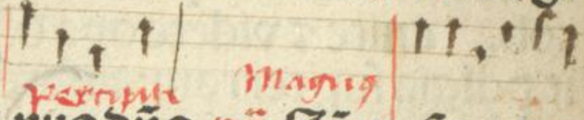

Magnꝰ
dñs ⁊ nus dñs. ps. Ipm. Euoua.
laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri i
monte ſancto eius. Fundat̄ exultatiōe
vniuerſe terre: mōs ſyon latera aquilo
nis ciuitas regis magni. Deus in do-
mibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet
eam. Qm̄ ecce reges ꝯgregati ſunt: cō
uenerunt in vnū. Ipſi vidētes ſic admi
rati ſunt ꝯturbati ſunt cōmoti ſunt: tre
moꝛ apꝓehendit eos. Ibi doloꝛes vt
parturiētis: in ſpiritu vehemēti conte-
res naues tharſis. Sic audiuimꝰ ſic vi
dimus in ciuitate dñi virtutū in ciuita-
te dei noſtri: deus fundauit eam ineter
nū. Suſcepimus deus miſcdiam tuaȝ: i
medio templi tui. Scdm nomē tuuȝ de
us ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia
plena eſt dextera tua. Letetur mons ſi
on ⁊ exultēt filie iude: ꝓpter iudicia tua
dñe. Circūdate ſyon ⁊ complectimini

eā:narrate in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda vr̄a ī virtute eī⁹: ꝛ diſtribuite domos ei⁹ vt enarretꝰ in ꝓgenie altera. Qm̄ hic ē deus deus nr̄ ineternū ꝛ in ſcl'm ſeculi: ipſe reget nos in ſecula. Pſalm. xlviii.

Audite hec oēs gētes: aurib⁹ ꝑcipite oēs q̇ habitatꝰ orbē. Quiqꝫ terrigene ꝛ filij hoīz: ſil'in vnū diues ꝛ pauper. Os meū loquet̄ ſapiaz: ꝛ meditatō cordis mei prudētiā. Inclinabo in parabolā aurē meā: aperiā in pſalterio ꝓpoſitōnē meā. Cur timebo in die mala: iniq̇tas calcanei mei circumdabit me. Qui ꝯfidūt in ꝟtute ſua: ꝛ in multitudie diuitiaꝝ ſuaꝝ gloriant̄. Frater nō redimit redimet hō: nō dabit deo placationē ſuā. Et p̄ciū redēptionis aīe ſue: ꝛ laborabit ineternū ꝛ viuet adhuc in finē. Non videbit interitum cum viderit ſapientes morientes: ſimul inſipiens et ſtultus peribunt. Et relinquēt alienis diuitias ſuas: et ſepulchra eorum domus illorum in eternum. Tabernacula eorum in progenie ꝛ progenie: vocauerunt nomia ſua in terris ſuis. Homo

cū in honore eſſet non intellexit: compa
ratus eſt iumētis inſipiētib⁹: ⁊ ſimil' fa-
ctus ē illis. Hec via illoꝝ ſcandalū ipſis:
⁊ poſtea in ore ſuo complacebunt. Si-
cut oues in inferno poſiti ſunt: mors de
paſcet eos. Et dñabunt' eoꝝ iuſti in ma
tutino: ⁊ auxiliuz eorum veteraſcet in
inferno a gloria eorum. Veruntamen
deus redimet animam meam de manu
inferi: cum acceperit me. Ne timueris
cum diues factus fuerit homo: et cum
multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniam cum interierit non ſumet
omnia: nec3 deſcendet cū eo gloria ei-
us. Quia anima eius in vita ipſius be-
nedicetur: confitebitur tibi cum bene-
feceris ei. Introibit vſq3 in progenies
patrum ſuorum: et vſq3 in eternum non
videbit lumen. Homo cum in honore
eſſet non intellexit: comparatus eſt iu-
mentis inſipientibus: et ſimilis factus
eſt illis. Gloria patri ⁊ filii. Antiphona.

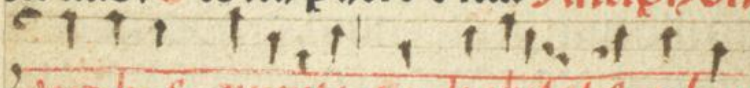

Auribus p[er]cipite qui habitatis orbem

~~Magnus domin⁹ ⁊ laudabilis valde.~~ A.

auribus percipite, qui habitatis orbem)

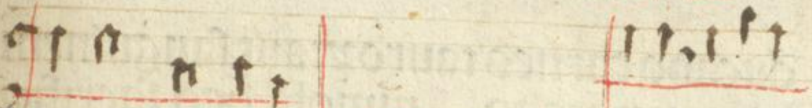

Deus deorum. pſal. Ipſum. Euouae.
DEus deoꝝ dñs locutꝰ eſt: ps̄.xlix.
⁊ vocauit terram. A ſolis ortu vſqꝫ
ad occaſum: ex ſyon ſpēs decoris eius.
Deus manifeſte veniet: deus noſter ⁊
non ſilebit. Ignis in conſpectu eiꝰ exar
deſcet: ⁊ in circuitu eius tempeſtas va
lida. Aduocauit celum deſurſum: ⁊ ter
ram diſcernere ꝑplm̄ ſuū. Congregate
illi ſctōs eius: q̇ ordinant teſtamentū ei
us ſuꝑ ſacrificia. Et annunciabunt celi
iuſticiam eius: qm̄ deus iudex eſt. Au-
di populus meus ⁊ loquar. iſrael: ⁊ teſti
ficabor tibi. deus deus tuus ego ſum.
Non in ſacrificijs tuis arguam te: ho-
locauſta aūt tua in ꝯſpectu meo ſt̄ ſem-
per. Non accipiam de domo tua vitu-
los: neqꝫ de gregibus tuis hircos. Qm̄
mee ſunt oēs fere ſiluaꝝ: iumēta in mō-
tibus ⁊ boues. Cognoui oīa volati-
lia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū eſt. Si
eſuriero nō dicam tibi: meus eſt eñ or-
bis terre ⁊ plenitudo eius. Nunq̇d mā

26

ducabo carnes taurorum: aut ſanguinem hircorum potabo. Immola deo ſacrifici um laudis: et redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruaz te et honorificabis me. Peccatori autē dixit deus/ quare tu enarras iuſticias meas: et aſſumis teſtamētū meū per os tuū. Tu vero odiſti diſciplinā: et proieciſti ſermones meos retrorſuz. Si videbas furē currebas cū eo: et cū adulteris portionē tuā ponebas. Os tuū abūdauit malicia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus frēm tuū loquebaris: et aduerſus filiū matris tue ponebas ſcandalū: hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti inique qd ero tui ſimilis: arguam te et ſtatuā cōtra faciē tuā. Intelligite hec qui obliuiſcimini deū: nequando rapiat et non ſit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quo oſtendam illi ſalutare dei. Singulis diebus quando feriale dr officium ad laudes. Ps. l.

Miſerere mei deus: ſecundū magnā miſcdiaz tuam. Et ſecundum multitudinem miſerationuz

tuarū: dele iniquitatē meam. Amplius
laua me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato
meo munda me. Qm̄ iniquitatē meam
ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū contra me
eſt ſemper. Tibi ſoli peccaui ⁊ malū co
rā te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus
tuis ⁊ vincas cum iudicaris. Ecce em̄
in iniquitatibus ꝯceptus ſum: ⁊ in pec
catis ꝯcepit me mater mea. Ecce enim
veritatem dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſa
piētie tue manifeſtaſti mihi. Aſperges
me hyſopo ⁊ mundaboꝛ: lauabis me et
ſuper niuem dealbaboꝛ. Auditui meo
dabis gaudiū ⁊ leticiam: ⁊ exultabunt
oſſa humiliata. Auerte faciem tuam a
pctis meis: ⁊ om̄es iniquitates meas
dele. Coꝛ mundū crea in me deus: ſpiri
tū rectū inoua in viſceribꝰ meis. Ne pꝛ̃ij
cias me a facie tua: ⁊ ſpm̄ ſctm̄ tuum ne
auferas a me. Redde mihi leticiam ſa-
lutaris tui: ⁊ ſpiritu pꝛincipali confir-
ma me. Docebo iniquos vias tuas: et
impij ad te conuertentur. Libera me
de ſanguinibus deus deus ſalutꝭ mee:
⁊ exultabit lingua mea iuſticiam tuam.

27

Dñe labia mea aperies: ꝛ os meum an
nunciabit laudem tuã. Qm̃ ſi voluiſſes
ſacrificiũ dediſſe vtiqꝫ: holocauſtis nõ
delectaberis. Sacrificiũ deo ſpũs con
tribulatus: coꝛ ꝯtritũ ꝛ humiliatũ deus
non deſpicies. Benigne fac dñe in bõa
voluntate tua ſyõ: ꝛ edificent muri hie
ruſalem. Tunc acceptabis ſacrificiũ iu
ſticie oblationes ꝛ holocauſta: tũc ipo
nent ſup altare tuũ vitulos. Pſalm⁹. lj.
Quid gloriaris in malicia: q potens
es in iniquitate. Tota die iniuſtici
am cogitauit lingua tua: ſicut nouacula
acuta feciſti dolũ. Dilexiſti maliciã ſup
benignitatẽ: iniquitatẽ mag⁹ q̃ꝫ loq̇ eq̇
tatem. Dilexiſti om̃ia ꝟba pꝛecipitatio
nis: lingua doloſa. Propterea deus de
ſtruet te in finẽ: euellet te et emigrabit
te de tabernaculo tuo ꝛ radicẽ tuaꝫ de
terra viuentiũ. Uidebunt iuſti et time-
bunt: ꝛ ſup eum ridebunt ꝛ dicent: ecce
homo qui non poſuit deũ adiutoꝛẽ ſuũ.
Sed ſperauit in multitudine diuiciarũ
ſuaꝝ: ꝛ pꝛeualuit in vanitate ſua. Ego
aũt ſic oliua fructifera in domo dei: ſpe

benediction) Sapientia dei
patris nos celestibus
instruat disciplinis

raui in miſericordia dei in eternum et in ſeculum ſeculi. Confitebor tibi in ſeculum quia feciſti: ⁊ expectabo nomen tuū qm̄ bonū in cōſpectu ſctōꝝ tuoꝝ. ā.

Deus deorum dominus locutus eſt. verſ. Immola deo ſacrificium laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. Lectio breuis in eſtate.

Dominus ſapientia fundauit terram: ſtabiliuit celos prudentia. Sapientia illius eruperunt abyſſi: ⁊ nubes rore concreſcunt. Tu. Reſponſorium. Deus in nomine tuo ſaluum me fac domine. Verſus. Et in virtute tua

miserere mei deus * miserere mei

V. Quoniam in te confidit anima mea.

iudica me. ℟. Deus in. Gloria patri et filio ⁊ ſpirituiſancto. In ſcdo nocturno antiphona.

Sapiencia dei patris nos celestibus instruat disciplinis

In ſeptuageſima

Alleluia. Euouae. antiphona.

Pſalmꝰ

Auertat dominus. Euouae. .lij.

DIxit inſipiens in corde ſuo: nõ
eſt deus. Corrupti ſunt ⁊ abo-
miabiles facti ſunt in iniquitati-
bus: non eſt qui faciat bonum. Deus
de celo proſpexit ſuper filios hominũ:
vt videat ſi eſt intelligens aut requirẽs
deum. Omnes declinauerunt ſimul in-
utiles facti ſunt: non eſt qui faciat bo-
num non eſt vſqꝫ ad vnum. Nonne ſci-
ent omnes qui operantur iniquitatẽ:
qui deuorant plebem meam vt cibum
panis. Deum non inuocauerũt: illic tre-
pidauer̃t timore vbi nõ fuit timor. Qm̃
deus diſſipauit oſſa eorꝝ q̇ hoĩbus pla-
cẽt: cõfuſi ſunt qm̃ deꝰ ſpreuit eos. Quis
dabit ex ſyõ ſalutare iſrael: cũ cõuerte-
rit deꝰ captiuitatẽ plebis ſue exultabit
DEus pſ. liij. iacob ⁊ letabit iſrael.
in noĩe tuo ſaluũ me fac: ⁊ in virtute

tua iudica me. Deus exaudi orōem me
am: auribus ꝑcipe verba oris mei. Qm̄
alieni inſurrexerūt aduerſum me. ⁊ for
tes queſierūt aiam meam: ⁊ non ꝓpoſu
erūt deū ante ↄſpectū ſuū. Ecce em̄ de
us adiuuat me: ⁊ dominus ſuſceptor ē
anime mee. Auerte mala inimicis meis:
in veritate tua diſperde illos. Volunta
rie ſacrificabo tibi: ⁊ ↄfitebor nomi tuo
dñe qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex om̄i tribulatō
ne eripuiſti me: ⁊ ſuper inimicos meos
deſpexit oculus meus. Antiphona.

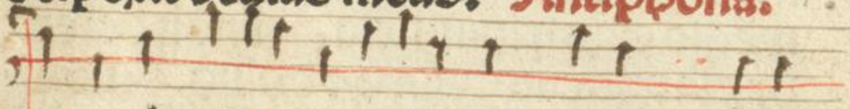

Auertāt dñs captiuitatem plebis ſue.

In lxx.

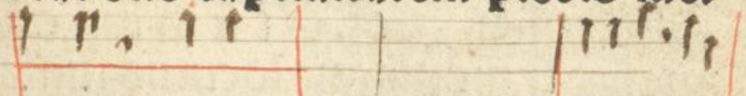

añ. Intende in me. ꝑ. Exaudi. Euouae.

Exaudi de⁹ orōez meā: ⁊ ne ps. liiij.
deſpexer⁷ deprecatōnē meā: itēde
mihi ⁊ exaudi me. Cōtriſtat⁹ ſum in ex
ercitatiōe mea: ⁊ ↄturbat⁹ ſuz a voce in
imici ⁊ a tribulatōe pctōris. Quoniam
decliauerunt in me iniquitates: ⁊ in ira
moleſti erant mihi. Cor meum contur-

batum eſt in me: ⁊ formido mortis ceci
dit ſup̱ me. Timor ⁊ tremor venerunt
ſup̱ me: ⁊ ꝯtexerũt me tenebre. Et dixi
quis dabit mihi pẽnas ſicut colũbe: et
volabo et requieſcam. Ecce elongaui
fugiens: ⁊ manſi in ſolitudie. Expecta-
bam eum qui ſaluũ me fecit: a puſillani
mitate ſpiritus et tempeſtate. Precipi
ta domine: diuide linguas eorum: qm̃
vidi iniquitatem ⁊ contradictionem in
ciuitate. Die ac nocte circundabit eam
ſuper muros eius iniquitas: ⁊ labor in
medio eius ⁊ iniuſticia. Et non defecit
de plateis eius: vſura ⁊ dolus. Quoni-
am ſi inimicus meus maledixiſſet mihi:
ſuſtinuiſſem vtiqꝫ. Et ſi is qui oderat
me ſuper me magna locutus fuiſſet: ab
ſcondiſſem me forſitan ab eo. Tu vero
homo vnanimis: dux meus ⁊ notꝰ me-
us. Qui ſimul mecum dulces capiebas
cibos: in domo dei ambulauimus cum
conſenſu. Veniat mors ſup̱ illos: ⁊ de-
ſcẽdant in infernũ viuẽtes. Quoniã ne
quitie in habitaculis eorum: in medio
eorum. Ego aũt ad deũ clamaui: ⁊ dñs

ſaluauit me. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie
narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vo-
cem meã. Redimet in pace animã meã
ab his q̃ appropinquãt mihi: qm̃ int̃ mľ
tos erant mecũ. Exaudiet deus et hu-
miliabit illos: q̃ eſt ante ſecula. Non enĩ
eſt illis cõmutatio ⁊ non timuerũt deũ:
extẽdit manũ ſuã in retribuendo. Con
taminauerunt teſtamentũ eius: diuiſi
ſunt ab ira vultus eius: ⁊ appropinquit
cor illius. Molliti ſunt ſermones ei⁹ ſup
oleum: ⁊ ipſi ſunt iacula. Iacta ſup dñz
curã tuã: ⁊ ipſe te enutriet: non dabit ine
ternũ fluctuationẽ iuſto. Tu vo deus:
deduces eos in puteũ interit⁹. Viri ſan
guinũ ⁊ doloſi nõ dimidiabunt dies ſu-
os: ego aũt ſperabo in te dñe. Pſal. lv.

Miſerere mei deus qm̃ conculcauit
me homo: tota die impugnãs tri-
bulauit me. Conculcauerũt me inimici
mei tota die: qm̃ multi bellantes aduer
ſum me. Ab altitudine diei timebo: ego
vero i te ſperabo. In deo laudabo ſer-
mones meos: in deo ſperaui non time-
bo quid faciat mihi caro. Tota die ver

ba mea execrabant̄: aduerſum me oēs
cogitationes eorum in malū. Inhabi-
tabunt ⁊ abſcondent: ipſi calcaneū me
um obſeruabunt. Sicut ſuſtinuerūt ani
maꝫ meā pro nihilo ſaluos facies illos:
in ira ꝑplos confringes. Deus vitā me
am annūciaui tibi: poſuiſti lachrymas
meas in conſpectu tuo. Sicut ⁊ in pro-
miſſione tua: tunc ꝯuertent̄ inimici mei
retrorſum. In quacunqꝫ die inuocaue
ro te: ecce cognoui qm̄ deus meus es.
In deo laudabo verbū: in dn̄o lauda-
bo ſermonem: in deo ſperaui non time-
bo quid faciat mihi homo. In me ſunt
deus vota tua: que reddam laudatōes
tibi. Qm̄ eripuiſti aīam meam de mor-
te: ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeam
coram deo in lumine viuentium. Aña.

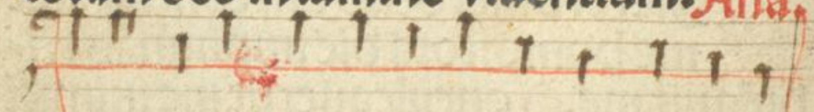

Intende in me et exaudi me domine.

Miſerere Feria. iij. ad laud. pſ. lvj.
mei deꝰ miſere mei: qm̄ i te cōfidit
aīa mea. Et in vmbra alaꝝ tuaꝝ ſpera-
bo: donec trāſeat iniq̄tas. Clamabo ad

deū altiſſimū: deū q̄ bn̄fecit mihi. Miſit
de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobri
um ꝯculcātes me. Miſit deus miſcdiaꝫ
ſuā ⁊ veritatē ſuā: ⁊ eripuit aīam meaꝫ
de medio catuloꝝ leonū: dormiui ꝯtur
batus. Filij hoīm dētes eoꝝ arma ⁊ ſa
gitte: ⁊ lingua eoꝝ gladius acut⁹. Exal
tare ſup̱ celos deus: ⁊ in om̄e terrā glīa
tua. Laqueū parauer̄t pedibus meis:
⁊ incuruauerūt aīam meā. Foderunt
an̄ faciē meā foueā: ⁊ inciderūt in eam.
Paratū cor meū deus paratū cor meū:
cantabo et pſalmum dicam. Exurge
gloria mea exurge pſalterium et citha
ra: exurgam diluculo. Confitebor tibi
in populis domine: et pſalmum dicam
tibi in gentibus. Quoniam magnifica-
ta eſt vſqꝫ ad celos miſericordia tua: et
vſqꝫ ad nubes v̾itas tua. Exaltare ſup̱
celos de⁹: ⁊ ſuper oēm terrā gloria tua.

Pſalm. lvij. In

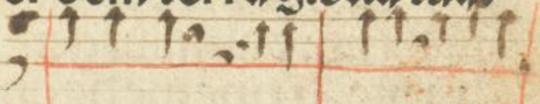

Si vere lxx

Utiqꝫ iu an̄. Juſte iudicate. Euoua.
ſticiaꝫ loquimini: recte iudicate filij ho
minū. Etem̄ in corde iniquitates ope-

ramini in terra: iniuſticias manus vre
concinnāt. Alienati ſunt peccatores a
vulua: errauerūt ab vtero: locuti ſūt fal
ſa. Furor illis ſcdm ſimilitudinē ſerpen
tis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis au
res ſuas. Que non exaudiet vocē incā
tantiū: ⁊ venefici incantantis ſapiēter.
Deus conteret dentes eoꝝ in ore ipſo
rum: molas leonū confringet dñs. Ad
nihilū deueniēt tanqꝫ aqua decurrēs:
intendit arcū ſuū donec infirment. Si-
cut cera que fluit auferent: ſupcecidit
ignis ⁊ non viderunt ſolem. Priuſqꝫ in
telligerent ſpine vre ramnū: ſicut viuen
tes ſic in ira abſorbet eos. Letabit iu-
ſtus cum viderit vindictā: manus ſuas
lauabit in ſanguine peccatorū. Et dicet
homo ſi vtiqꝫ eſt fructus iuſto: vtiqꝫ eſt
deus iudicans eos in terra. Pſal. lviij.
ERipe me de inimicis meis deꝰ me
us: ⁊ ab inſurgentibus in me libe-
ra me. Eripe me de operantibus iniq-
tatem: ⁊ de viris ſanguinum ſalua me.
Quia ecce ceperūt aiam meā: irruerūt
in me fortes. Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ

pctm̄ meū dn̄e: ſine iniquitate cucurri ꝛ
direxi. Exurge in occurſum meū ꝛ vi-
de: ꝛ tu dn̄e deus virtutuꝫ deuꝫ iſrael.
Intēde ad viſitandas oēs gētes: non
miſerearis om̄ibus q̇ opantur iniquita
tē. Conuertent̄ ad veſperā ꝛ famē pa-
tient̄ vt canes: ꝛ circuibūt ciuitatē. Ec-
ce loquent̄ in ore ſuo: ꝛ gladi⁹ in labijs
eorum: qm̄ quis audiuit. Et tu dn̄e de-
rideb⁹ eos: ad nihilū deduces om̄es gē
tes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā: qꝛ
deus ſuſceptor meus deus meus miſe
ricordia eius preueniet me. Deus oſtē
dit mihi ſuper inimicos meos ne occi-
das eos: neq̄n obliuiſcātur ꝓpli mei. Di
ſperge illos i virtute tua: ꝛ depone eos
ꝓtector meus dn̄e. Delictū oris eorum
ſermonem labioꝝ ipſoꝝ: ꝛ cōprehēdā-
tur in ſupbia ſua. Et de execratione et
mendatio annunciabuntur in conſum-
matione: in ira ꝯſummationis et non
erunt. Et ſcient quia deus dn̄abitur ia
cob: ꝛ finiū terre. Conuertētur ad ve-
ſperam ꝛ fameꝫ patient̄ vt canes: ꝛ cir
cuibunt ciuitatem. Ipſi diſpergent̄ ad

manducandū: ſi vō non fuerint ſatura-
ti ⁊ murmurabunt. Ego autē cantabo
fortitudinē tuam: ⁊ exaltabo mane mi-
ſericordiam tuā. Quia factus es ſuſce-
ptor meus ⁊ refugiū meū in die tribula
tōis mee. Adiutor meꝰ tibi pſallā: qꝛ deꝰ
ſuſceptor meꝰ es: deꝰ meꝰ mia mea. añ.

Deus vitam meam annuntiavi tibi

Juſte iudicate filij hominū. ā. Alleluia

Cap. Vigilate.

℣. Deꝰ vitā me

alleluia alleluia alleluia. am annūciaui
tibi. ℟. Poſuiſti lachrimas meas in cō
ſpectu tuo. Oratio. Illuia q̄s dn̄e tene-
bras noſtras. Ad laudes antiphona.

Dele Dómine iniquitátem meam

Secundū magnam miſericordiā tuam

Salútem ex inimícis nostris, et de manu
omnium qui nos oderunt líberá nos Domine

miſerere mei deus. pš. Miſerere. Euo-

uae. añ. Salutare vultꝰ mei deus meꝰ.

pš. Judica. Euouae. añ. Quoniaz in te cõfidit anima mea. pš. Miſerere mei d̄ us mi. Euouae. añ. Cunctis diebus vite noſtre ſaluos nos fac domie. Can. Ego dixi. Euouae. ã. Om̄es angeli eius laudate dominũ d̄ celis. pš. Lau. Euouae. Capitulum. Nox preceſſit. Reſponſori. Miſerere mei deus miſerere mei. verſ. Quoniam in te confidit anima mea.

Hymnꝰ. Splendoꝛ paterne. ℣. Repleti ſumus mane miſcdia tua. ℟. Et exultauimus ꝛ delectati ſumꝰ. Ad bñd. añ.

Viſitauit ꝛ fecit redemptionem domi-

nus plebis ſue. Cañ. Bñdictꝰ. Euouae.

Feria. iiij.
ad matut.

Inuitato. In manu tua domine. Oẽs

Hymnꝰ. Eterne rex ꝯditoꝛ.

fines terre. pš. Venite. In. j. noct. añ.

Pſalmꝰ lix.

Da nobis domine. Euouae.

Eus repuliſti nos ꝛ deſtruxiſti nos: iratus es ꝛ miſertus es nobis. Cõmouiſti terram ꝛ ꝯturbaſti eam: ſana contritiones eius qꝛ cõmota eſt. Oſtẽdiſti populo tuo dura: potaſti nos vino cõpunctionis. Dediſti metuẽtibus te ſignifi-

cationē: vt fugiant a facie arcus. Et li-
berent̄ dilecti tui: ſaluū fac dextera tua
⁊ exaudi me. Deus locut⁹ eſt in ſancto
ſuo: letabor ⁊ partibor ſichimā ⁊ conual-
lem tabernaculoꝝ metibor. Deus ē ga
laad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ effraiz for-
titudo capitis mei. Iuda rex me⁹: mo-
ab olla ſpei mee. In idumeam extēdaz
calciamentū meū: mihi alienigene ſub-
diti ſunt. Quis deducet me in ciuitatez
munitā: quis deducet me vſq; in idume
am. Nōne tu deus q̄ repuliſti nos: ⁊ nō
egredier̄ de⁹ in virtutib⁹ nr̄is. Da nob
auxiliū de tribulatiōe: ⁊ vana ſal⁹ hois.
In deo faciem⁹ virtutē: ⁊ ipē ad nihi-
lum deducet tribulantes nos. Pſal. lx.

Exaudi deus depcationem meam:
intende orationi mee. A finibus
terre ad te clamaui: dum anxiaret̄ cor
meum: in petra exaltaſti me. Deduxi-
ſti me quia factus es ſpes mea: turris
fortitudinis a facie inimici. Inhabita-
bo in tabernaculo tuo in ſecula: prote-
gar in velamento alaꝝ tuaꝝ. Qm̄ tu de
us meus exaudiſti orōnez meā: dediſti

hereditatē timentibus nomē tuum. Dies
es ſup̄ dies regis adiicies: annos eius
vſq; in diem generationis ⁊ generatio
nis. Permanz in eternū in ꝯſpectu dei:
miſcdiaz ⁊ veritatē eius quis requiret.
Sic pſalmū dicaz nomini tuo in ſcl'm ſe
culi: vt reddā vota mea de die in diē. ā.

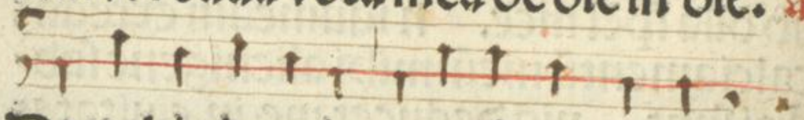

Da nobis domine auxilium de tribu-

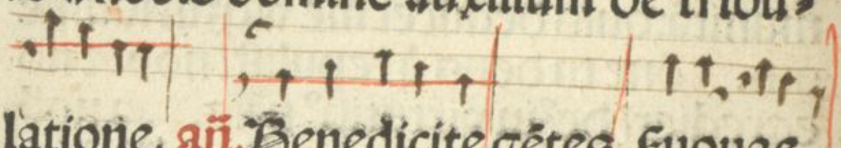

latione. añ. Benedicite gētes. Euouae.
Nonne deo ſubiecta erit aīa mea:
ab ip̄o em̄ ſalutare meū. Nam ⁊ ip
ſe deus meus ⁊ ſalutar' me⁹: ſuſceptor
meus nō mouebor ampli⁹. Quouſq; ir-
ruitis in hoiem: interficit' vniuerſi vos:
tanq̄ȝ parieti incliato ⁊ macerie depul-
ſe. Veruntn̄ p̄ciū meū cogitauerunt re-
pellere: cucurri i ſiti: ore ſuo bn̄dicebāt
⁊ corde ſuo maledicebant. Veruntamē
deo ſubiecta eſto aīa mea: quoniaz ab
ipſo pacientia mea. Quia ipſe deus me
us ⁊ ſaluator meus: adiutor meus non

emigrabo. In deo ſalutare meū ꝛ glīa
mea: deus auxilij mei ꝛ ſpes mea i deo
eſt. Sperate in eo om̄is ꝯgregatio po-
puli: effundite coꝛam illo coꝛda vr̄a: de-
us adiutoꝛ noſter in eternū. Verunta-
mē vani filij hoim: mendaces filij hoim
in ſtateris: vt decipiant ipſi de vanita-
te in idipſm. Nolite ſperare in iniquita-
te: ꝛ rapinas nolite concupiſcere: diui-
tie ſi affluant nolite coꝛ apponere. Se-
mel locutus ē deus duo hec audiui: qꝛ
poteſtas dei eſt ꝛ tibi domīe miſericoꝛ-
dia: qꝛ tu reddes vnicuiqꝫ iux̄ opa ſua.

Dn̄icis diebus ꝛ feſti. ad laud. pſ. lxij.

Deus deus meꝰ: ad te de luce vigilo.
Sitiuit i te aīa mea: q̄ʒ multiplicit̄
tibi caro mea. In terra deſerta ꝛ inuia
ꝛ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi: vt
viderem virtutē tuā ꝛ gloꝛiaʒ tuā. Qm̄
melioꝛ eſt miſcdia tua ſup vitas: labia
mea laudabunt te. Sic benedicam te in
vita mea: ꝛ in nomine tuo leuabo manꝰ
meas. Sicut adipe ꝛ pinguedine reple
atur anima mea: et labijs exultationis
laudabit os meū. Si memoꝛ fui tui ſup

35

ſtratū meū/in matutinis meditabor in te:quia fuiſti adiutor meus. Et in vela mento alaꝝ tuaꝝ exultabo:adheſit aīa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Ipſi vero inuanū queſierūt aīam meā: introibūt in inferiora terre:tradētur in manus gladij partes vulpiū erūt. Rex xᵒo letabit in deo:laudabunt omes q̇ iu rant in eo:q: obſtructum eſt os loquen tiū iniqua. Feria.iiij.ad laud. pš.lxiij.

Exaudi deus orōnem meā cū dep̄cor:a timore inimici eripe aīaȝ me am. Protexiſti me a ꝯuētu malignātiū: a multitudine operātiū iniq̇tatē. Quia exacuerunt vt gladiū linguas ſuas:in tenderunt arcū rem amarā:vt ſagittēt in occultis imaculatū. Subito ſagitta bunt eum ⁊ non timebunt: firmauerūt ſibi ſermonem nequam. Narrauerunt vt abſconderent laqueos: dixerunt q̇s videbit eos. Scrutati ſunt iniquita tes: defecerunt ſcrutantes ſcrutinia. Accedet homo ⁊ cor altuȝ: ⁊ exaltabit deus. Sagitte paruuloꝝ facte ſunt pla ge eorum: ⁊ infirmate ſunt contra eos

lingue eorum. Conturbati ſunt omnes
qui videbãt eos: ꝛ timuit om̃is homo.
et Annunciauerunt opa dei : ꝛ facta eius
intellexerunt. Letabit̃ iuſtus in dño/et
ſperabit in eo: ꝛ laudabunt̃ omnes re-
cti corde. Feria.iiij. ad laud. Ps.lxiiij.
Te decet hymnus deus in ſyon: ꝛ ti
bi reddet̃ votũ in hierlm. Exaudi
orationẽ meã: ad te om̃is caro veniet.
Verba iniquoꝝ preualuerũt ſup nos: ꝛ
impietatibus noſtr tu ꝓpitiaber. Bea
tus quẽ elegiſti ꝛ aſſumpſiſti: inhabita-
bit in atrijs tuis. Replebimur in bonis
domus tue: ſanctũ ẽ tẽplum tuum mira
bile in eq̃tate. Exaudi nos deus ſaluta
ris nr̃: ſpes om̃ium finium terre ꝛ i ma
ri longe. Preparans montes in virtu-
te tua accinctus potentia : qui contur-
bas ꝓfundũ maris ſonũ fluctuuz eius.
Turbabunt̃ gẽtes ꝛ timebunt/qui habi
tant terminos a ſignis tuis: exitus ma
tutini ꝛ veſpi dlectabis. Viſitaſti terrã
ꝛ inebriaſti eam: multiplicaſti locuple-
tare eam. Flumẽ dei repletũ ẽ aq̃s : pa
raſti cibũ illorum qm̃ ita ẽ ꝑparatio ei⁹.

Riuos eius inebria: multiplica genimi
na eius: in ſtillicidijs eius letabit germi
nãs. Bñdices corone anni benignitatꝭ
tue: ⁊ cãpi tui replebunt vbertate. Pin
gueſcent ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatione
colles accingẽtur. Induti ſunt arietes
ouiũ: ⁊ valles abundabũt frumẽto: cla-
mabunt etenim hymnuz dicẽt. pš. lxv.

Iubilate deo om̃is terra: pſalmum
dicite nomini eius: date gl'iam lau
di eius. Dicite deo q̃z terribilia ſũt oꝑa
tua dñe: in multitudine virtutꝭ tue men
tient tibi inimici tui. Om̃is terra adoret
te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat nomi tuo.
Venite ⁊ videte oꝑa dei: terribil' in ↄſi-
lijs ſuꝑ filios hoim. Qui ↄuertit mare i
aridam: in flumie ꝑtranſibũt pede: ibi
letabimur i ipo. Qui dñatur i vtute ſua
in eternũ: oculi ei⁹ ſuꝑ gẽtes reſpiciũt:
q̇ exaſperãt nõ exaltẽtur in ſemetipſis.
Bñdicite gẽtes deũ nr̃z: ⁊ auditã facite
vocẽ laudꝭ ei⁹. Qui ꝑoſuit aiam meã ad
vitã: ⁊ nõ ddit i ↄmotõnẽ pedes meos.
Qm̃ ꝓbaſti nos de⁹: igne nos examina
ſti ſic examiat argẽtũ. Induxiſti nos i

laqueũ: poſuiſti tribulationes in dorſo
noſtro: impoſuiſti hoies ſup capita no-
ſtra. Trãſiuimus p ignẽ ⁊ aquã: ⁊ edu-
xiſti nos in refrigeriũ. Introibo in do-
mũ tuã in holocauſtis: reddam tibi vo-
ta mea que diſtinxerũt labia mea. Et lo
cutũ eſt os meũ: in tribulatõe mea. Ho
locauſta medullata offeram tibi cum in
cenſo arietũ: offeram tibi boues cũ hir
cis. Venite audite ⁊ narrabo oẽs q̃ ti-
metis deũ: quanta fecit aĩe mee. Ad ipꝫ
ore meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lingua
mea. Iniquitatẽ ſi aſpexi i corde meo:
non exaudiet dñs. Propterea exaudi-
uit deus: ⁊ attendit voci deprecatiõis
mee. Benedictus deus: q̇ non amouit
orõnem meã ⁊ miſcdiam ſuaꝫ a me. añ.

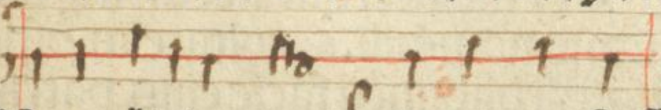
Omni die ad

Benedicite gentes deum noſtrũ. laud.
Deus miſereatur noſtri et pſ. lxvj.
benedicat nobis: illuminet vultuꝫ
ſuũ ſup nos. ⁊ miſereat̃ nr̃i. Ut cogno-
ſcamus in terra viam tuam: in oĩbus
gẽtibus ſalutare tuũ. Confiteãtur tibi

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

populi deus: ↄfiteātur tibi populi oēs.
Letētur ⁊ exultent gētes: qm̄ iudicas
populos in equitate: ⁊ gētes i terra di-
rigis. Confiteantur tibi ppl'i deus: con
fiteātur tibi populi oēs: terra dedit fru
ctum ſuū. Bn̄dicat nos deus deus nr̄:
bn̄dicat nos de-

us: ⁊ metuāt eū
oēs fines t're. ā. In eccleſijs. Euouae.
Exurgat de⁹ ⁊ diſſipētur. ps̄. lxvij.
inimici eius: ⁊ fugiant q̇ oderūt eū
a facie eius. Sicut deficit fumus defici
ant: ſicut fluit cera a facie ignis ſic peāt
pctōres a facie dei. Et iuſti epulētur ⁊
exultēt in conſpectu dei: ⁊ delectētur in
leticia. Cantate deo pſalmū dicite no-
mini ei⁹ iter facite ei qui aſcēdit ſup oc-
caſum: dn̄s nomē illi. Exultate in ↄſpe
ctu eius: turbabunt a facie eius patris
orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. Deus i lo
co ſancto ſuo: deus qui inhabitare facit
vnius moris in domo. Qui educit vin-
ctos in fortitudine: ſimiliter eos qui ex
aſperant qui habitant in ſepulchr. De
us cum egredieris in conſpectu po-

puli tui: cũ pertrãſir[ni]s in deſerto. Ter-
ra mota eſt: etẽm celi diſtillauerũt a fa-
cie dei ſynai: a facie dei iſrael. Pluuiam
voluntariam ſegregabis deus heredi
tati tue: ꝛ infirmata eſt: tu ꝟo perfeci-
ſti eam. Animalia tua habitabũt in ea:
paraſti in dulcedine tua pauperi deus.
Dominus dabit verbũ euangelizanti-
bus: virtute multa. Rex virtutũ dilecti
dilecti: ꝛ ſpeciei domꝰ diuidere ſpolia.
Si dormiatis inter medios cleros pen
ne columbe deargentate: ꝛ poſteriora
dorſi eius in pallore auri. Dum diſcer-
nit celeſtis reges ſuꝑ eam niue dealba-
buntur in ſelmon: mons dei mons pin
guis. Mons coagulatus mõs pinguis:
vt quid ſuſpicamini montes coagula-
tos. Mons in quo beneplacitum ẽ deo
habitare in eo: etenim dominus habi-
tabit in finẽ. Currus dei decẽ milibus
multiplex: milia letantium: dominus in
eis in ſynai in ſancto. Aſcendiſti in altũ:
cepiſti captiuitatẽ: accepiſti dona i ho-
minibus. Etenim non credẽtes: inha-
bꝭtare dominũ deum. Diuiſio pſalmi.

38

Benedict⁹ dñs die q̃tidie: ꝓſperum
iter faciet nob̃ deus ſalutariũ nr̃o
rum. Deus nr̃ de⁹ ſaluos faciẽdi: ⁊ dñi
dñi exitus mortis. Veruntñ deus con-
fringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ: verticez
capilli ꝑambulantiũ in delict⁊ ſuis. Dix
it dñs ex baſan ꝯuertam: ꝯuertã in pro
fundũ maris. Vt intinguat̃ pes tuus in
ſanguine: lingua canũ tuoꝝ ex inimicis
ab ipſo. Viderũt ingreſſus tuos deus:
ingreſſus dei mei reg⁊ mei qui ẽ in ſctõ.
Preuenerũt principes ꝯiuncti pſallẽti
bus: in medio iuuenculaꝝ tympaniſtri
arũ. In eccleſijs bñdicite deo dño: de
fontibus iſrael. Ibi beniamin adoleſcẽ
tulus: in mentis exceſſu. Principes iu-
da duces eoꝝ: principes zabulon prin-
cipes neptalim. Manda de⁹ virtuti tue:
confirma deus hoc quod operatus es
in nobis. A templo tuo in hierl'm: tibi
offerẽt reges munera. Increpa feras
arundinis: cõgregatio thauroꝝ in vac
cis ꝓplorum: vt excludant eos qui ꝓba-
ti ſunt argento. Diſſipa gentes que bela

feria IV. bendic: Doceat nos dominus
terrena deſpicere et amare
celeſtia. amen

voluit venient legati egypto: **L**

ethiopia preueniet man⁹ eius deo. R. Reg
na terre cantate deo: pſallite dño. P. Pſal
lite deo: q̃ aſcendit ſup celum celi ad ori
entē. Ecce dabit voci ſue vocē virtut⁊:
date gloriam deo ſup iſrael: magnificē
tia eius ⁊ virtus eius in nubibus. Mira
rabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael
ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinem ple
bi ſue: benedictus deus. Antiphona.

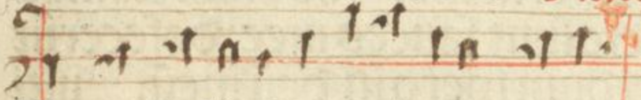

V. Be-
nedici-
In eccleſijs benedicite domio. te gen-
tes deū nr̄m. R. Et auditā facite vocez
Diligite iu Lcō breu⁊ i eſtate. (laud⁊
iſticiā: q̃ iudicat⁊ trā. Sētite de dño
i bonitate: ⁊ in ſimplicitate cordis que-

vite illum, quoniam invenitur
ab his qui non tentant illum.
apparet autem eis qui fidem
habent in illum) V. Manda deus
virtuti sue

~~Manda deus virtuti tue~~
R. confirma hoc deus hoc quod ope
ratus es in nobis
R. Mirabilis deus in sanctis suis.
V. ipse dabit virtutem et fortitudinem
plebi sue

39

In. ij noct. anti. Alleluia. Euouae.

In lxx. añ Querite dñz

Saluũ me fac ps. lxviij. deus: qm̃ intrauerũt aque vſqz ad aniaz meã. Euouae. Infixus ſum in limo ꝓfundi: ⁊ nõ ẽ ſubſtantia. Ueni in altitudinẽ maris: ⁊ tẽpeſtas demerſit me. Laboraui clamãs rauce facte ſunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum ſpero in deũ meũ. Multiplicati ſunt ſuꝑ capillos capitis mei: q oderunt me gratis. Confortati ſunt q ꝑſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: que non rapui tunc exoluebam. Deꝰ tu ſcis inſipientiã meam: ⁊ delicta mea a te nõ ſunt abſcondita. Non erubeſcant i me qui expectant te dñe: dñe virtutũ. Non ꝯfundantur ſuꝑ me: qui q̃runt te deue iſrael. Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium: operuit confuſio faciẽ meaz. Extraneus factus ſum fratribus meis: ⁊ peregrinus filijs matrꝪ mee. Qm̃ zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantium tibi ceciderunt ſu-

per me. Et operui in ieiunio aīaȝ meā: ⁊ factum eſt in opprobriū mihi. Et poſui veſtimentū meū ciliciū: ⁊ factus ſum illis in parabolam. Aduerſum me loq̄bantur qui ſedebant in porta: et in me pſallebant qui bibebant vinū. Ego vo orōnem meā ad te dn̄e: tempus beneplaciti deus. In multitudine miſericordie tue exaudi me in veritate ſalut⁊ tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me ⁊ de ꝓfund⁊ aquaꝶ. Non me demergat tempeſtas aque: neq̃ abſorbeat me ꝓfundū: neq̃ vrgeat ſuꝑ me puteus os ſuū. Diui. ps.

Exaudi me dn̄e qm̄ benigna eſt miſericordia tua: ſm multitudinē miſerationū tuaꝶ reſpice i me. Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: qm̄ tribuloꝛ velociter exaudi me. Intende anīe mee ⁊ libera eaȝ: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu ſcis improperium meū ⁊ ↄfuſionē meam: ⁊ reuerentiam meam. In ↄſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me: improperiū expectauit coꝛ meum ⁊ miſeriaȝ. Et ſuſtinui qui ſimul cō-

40

triſtaretur et non fuit: et qui conſolare
tur et non inueni. Et dederunt in eſcaꝫ
meam fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me
aceto. Fiat mēſa eoꝝ coram ipſis in la-
queū: ⁊ in retributiones ⁊ in ſcandalū.
Obſcurent̄ oculi eorum ne videant: et
dorſum eorum ſemꝑ incurua. Effunde
ſuꝑ eos iram tuam: ⁊ furor ire tue com
prehendat eos. Fiat habitatio eoꝝ de
ſerta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ non ſit qui
inhabitet. Quō quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti
ſunt: ⁊ ſuꝑ dolorem vulnerum meorum
addiderūt. Appone iniquitatē ſuꝑ iniqui
tatē eoꝝ: ⁊ nō intrent in iuſticiā tuā. De
leant̄ de libro viuentiū: ⁊ cū iuſtꝭ nō ſcri
bant̄. Ego ſuꝫ pauꝑ ⁊ dolēs: salꝰ tua de
us ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cū
cātico: ⁊ magnificabo eum ī laude. Et
placebit deo ſuꝑ vitulū nouellū: cornua
ꝓducentē ⁊ vngulas. Videāt paupes ⁊
letent̄: querite deū ⁊ viuet aīa vr̄a. Quō
exaudiuit paupes dominus: ⁊ vinctos
ſuos non deſpexit. Laudent illum celi
⁊ terra: mare et omnia reptilia in eis.
Quō deus ſaluā faciet ſyon: ⁊ edificabū

tur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: ꝛ hereditate acquirēt eaꝫ. Et ſemē ſeruoꝝ eius poſſidebit eā: ꝛ qui diligūt nomen eius habitabunt in ea.

Querite dominū ꝛ viuet anima veſtra.

In lxx

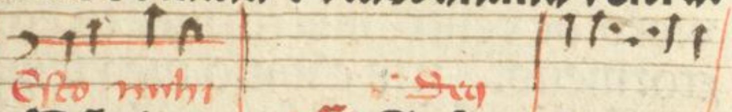

añ. Dñe deus. ps. Jpſum. Euouae.

Deus in adiutoriū meū intē ps. lxix. de: dñe adiuuādū me feſtina. Confundant ꝛ reuereant: q̇ querūt aiaꝫ meam. Auertant retrorſuꝫ ꝛ erubeſcāt: q̇ volūt mihi mala. Auertant ſtatim erubeſcētes: q̇ dicūt mihi euge euge. Exultēt ꝛ letētur iu te oēs qui querunt te: ꝛ dicant ſemꝑ magnificetur dñs qui diligunt ſalutare tuum. Ego vero egenus ꝛ pauper ſum: deus adiuua me. Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Pſalmus. lxx.

In te dñe ſperaui non cōfundar in eternū: in iuſticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuam: ꝛ

ſalua me. Eſto mihi in deū ꝓtectorē: et
in locū munitū: vt ſaluū me facias. Quoniā
firmamētū meū: ꝛ refugiuz meū es tu.
Deus meꝰ eripe me de manu pctōꝝ: et
de manu cōtra legē agētis ꝛ iniq̄. Quoniā
tu es pacientia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea
a iuuētute mea. In te ꝯfirmatꝰ ſum ex
vtero: de ventre matris mee tu es ꝓte
ctoꝛ meus. In te cātatio mea ſemper:
tanq̄ꝫ ꝓdigiū factus ſum multis ꝛ tu ad
iutoꝛ fortꝭ. Repleatur os meū laude: vt
cantem gloꝛiā tuam tota die magnitu-
dinē tuā. Ne ꝓijcias me in tp̄e ſenectu-
tꝭ: cū defecerit virtꝰ mea ne d̄relinq̄s me.
Qꝛ dixerūt inimici mei mihi: ꝛ q̄ cuſto-
diebāt aiaz meā: ꝯſiliū fecerūt in vnū. Di
cētes deꝰ d̄reliq̄t eū: ꝑſequimi ꝛ ꝯpꝛehē
dite eū: qꝛ nō eſt q̄ eripiat. Deus ne elō
gerꝭ a me: deꝰ meꝰ i auxiliū meū reſpice.
Confundantur ꝛ deficiant detrahen-
tes anime mee: operiantur confuſio-
ne et pudoꝛe qui querunt mala mihi.
Ego autem ſemper ſperabo: et adij-
ciam ſuper omnem laudem tuam. Os
meū annunciabit iuſticiam tuam: tota

die ſalutare tuū. Qm̄ nō cognoui lr̄atu-
rā itroibo i potētias dn̄i: dn̄e mēorabor
iuſticie tue ſoli⁹. De⁹ docuiſti me a iuuē
tute mea ⁊ vſq₃ nūc: pronunciabo mira
bilia tua. Et vſq₃ in ſenectā ⁊ ſeniū: de⁹
ne derelinqs me. Donec annunciē bra
chiū tuū: generationi om̄i q̄ vētura eſt.
Potētiā tuā et iuſticiam tuaꝫ de⁹ vſq₃ i
altiſſima q̄ feciſti magnalia: de⁹ q̇s ſilis
tibi. Quātas oſtēdiſti mihi tribulatōes
multas ⁊ malas: ⁊ cōuerſus viuificaſti
me: ⁊ de abyſſis t̄re iterū reduxiſti me.
Multiplicaſti magnificētiā tuā: ⁊ cōuer
ſus ꝯſolatus es me. Nā ⁊ ego ꝯfitebor
tibi i vaſis pſalmi veritatē tuā de⁹: pſal
lam tibi in cithara ſctūs iſrael. Exulta-
bunt labia mea cum cantauero tibi: et
ania mea quā redemiſti. Sed et lingua
mea tota die meditabitur iuſticiam tu-
am: cum confuſi et reue
riti fuerint qui querunt

mala mihi. Antiphona. Dn̄e de⁹ i adiu

In lxx

toriū meū itēde. añ. Quā bon⁹. Euouae.

Deus iudiciū tuū regi da: Ps. lxxi.
⁊ iuſticiā tuā filio regis. Iudicare
ꝑplm̄ tuū in iuſticia: ⁊ paupes tuos i iu-
dicio. Suſcipiant montes pacem ꝑplo:
⁊ colles iuſticiam. Iudicabit paupes
populi: ⁊ ſaluos faciet filios paupeꝝ: et
humiliabit calūniatorez. Et ꝑmanebit
cū ſole ⁊ ante lunā: in generationē ⁊ ge
nerationē. Deſcendet ſicut pluuia i vel
lus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillātia ſuꝑ terraz.
Orietur in diebus eius iuſticia ⁊ abun-
dātia pacis: donec auferatur luna. Et
dn̄abitur a mari vſqꝫ ad mare: et a flu-
mine vſqꝫ ad terminos orbis terraruz.
Coram illo procident ethiopes: ⁊ ini-
mici eius terram lingent. Reges thar-
ſis ⁊ inſule munera offerent: reges ara
bum ⁊ ſaba dona adducent. Et adora-
bunt eum omnes reges: om̄es gentes
ſeruient ei. Quia liberabit pauperem a
potente: ⁊ pauperem cui non erat adiu
tor. Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ aīas pau
perum ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniq-
tate redimet animas eorum: ⁊ honora
bile nomen eorum coram illo. Et viuet

ꝛ dabitur ei ꝺ auro arabie: ꝛ adorabūt
de ipſo ſp: tota die benedicēt ei. Erit fir
mamētum in terra in ſummis montiū:
ſupextolletur ſup libanuz fructus eius:
ꝛ florebunt de ciuitate ſicut fenū terre.
Sit nomē eius bñdictum in ſecula: an-
te ſolē pmanet nomē eius. Et bñdicen
tur in ipſo omēs tribus terre: oēs gen-
tes magnificabunt eum. Benedict⁹ do
minus deus iſrael: q facit mirabilia ſo-
lus. Et benedictū nomē maieſtatis ei-
us in eternū: ꝛ replebitur maieſtate ei⁹
omnis terra fiat fiat. Pſalmus. lxxij.

Quā bon⁹ iſrael de⁹: his q recto ſūt
corde. Mei aūt pene moti ſunt pe-
des: pene effuſi ſt̄ greſſus mei. Qꝛ zela-
ui ſup iniqs: pacē pctoꝝ vidēs. Qꝛ nō ē
reſpect⁹ morti eoꝝ: ꝛ firmamētū i pla-
ga eoꝝ. In labore hominum nō ſunt: ꝛ
cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos ſupbia: operti ſunt ini
quitate ꝛ impietate ſua. Prodijt qua
ſi ex adipe iniquitas eorum: tranſie-
rūt in affectum cordis. Cogitauerunt
ꝛ locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in

excelſo locuti ſunt. Poſuerūt in celū os
ſuum: ⁊ lingua eoruꝫ tranſiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic:
⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixe
runt quomodo ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſciētia
in excelſo. Ecce ipſi peccatores ⁊ abū-
dantes in ſeculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor
meum: ⁊ laui inter innocentes manus
meas. Et fui flagellatus tota die: et ca-
ſtigatio mea in matutinis. Si dicebam
narrabo ſic: ecce nationem filiorum tu-
orum reprobaui. Exiſtimabam vt cog
noſcerem: hoc labor eſt ante me. Dōec
intrem in ſanctuariū dei: ⁊ intelligaꝫ in
nouiſſimis eorum. Veruntamē propt̄
dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum al
leuarentur. Quomodo facti ſunt in de-
ſolationem: ſubito defecerunt: perierūt
propter iniquitatem ſuam. Velut ſom-
nium ſurgentiū: domine in ciuitate tua
imaginem ipſorum ad nihilū rediges.
Quia inflammatū eſt cor meū: ⁊ renes
mei commutati ſunt: ⁊ ego ad nihilum
redactus ſum ⁊ neſciui. Ut iumentū fa

ctus ſum apud te: ⁊ ego ſemꝑ tecũ. Te
nuiſti manũ dexteram meã: ⁊ in volun-
tate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloria ſuſce-
piſti me. Quid em̃ mihi eſt in celo: et a
te quid volui ſuꝑ terram. Defecit caro
mea ⁊ cor meũ: deus cordis mei ⁊ pars
mea deus in eternũ. Quia ecce qui elõ-
gant ſe a te peribunt: ꝑdidiſti oẽs q̇ for
nicãtur abs te. Mihi aũt adherere deo
bonum eſt: ponere in domino deo ſpẽ
meam. Ut annunciẽ omnes p̃dicatões
tuas: in portis filie ſyon. Antiphona.

Tenuiſti dñe manũ dextrã meã

Quã bonus iſrael deus. añ. Alleluia al-
leluia. Cap̃. Vigilate. fo. .V. Gau-
debunt labia mea dum cantaue-
ro tibi. R. Et anima mea quã re
demiſti dñe. Orõ. Tua nos dñe. fo.

Ad laudes antipho. Amplius laua me domine ab in

In ſanctitate ſerviamus Domino, et liberabit nos ab inimicis noſtris

iuſticia mea. Ps. Miſerere mei. Euouae.

K

añ. A timore inimici eripe dñe animaꝫ meam. ps̄. Exaudi deꝰ o. Euouae. ã. Te decet hymnus deus in ſyon. ps̄. Jp̄m. Euouae. añ. Dominus iudicabit fines terre. Lañ. Exultauit. Euouae. anti. Celi celorũ laudate deum. ps̄. Laudate dominum de celis. Euouae. Capl'm Nox p̄ceſſit. fo. Reſponſori.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter. ver.

Spes omnium finium terre et in mari
Hymnus. Splendor paterne.
ver. Repleti ſumus mane. vtš.
longe. fo. . Ad benedi. antiphōa.

Erexit dominus nobis cornu ſalutis in

domo dauid pueri ſui. Cañ. Benedic-

Feria quinta
ad matutinū

tus. Euouae. inuitatoriuz. Adoremus

dominum. Quoniam ipſe fecit nos. ps̄.
Hym. Eterne
rex cōditor.
Venite. In. j. noct. añ. Liberaſti virgā.
T ps̄. lxxiij.
V ꝗd de⁹ repuli
ſti i finē: ira- ps̄. Vt ꝗd. Euoua.
t⁹ ē furor tu⁹ ſup oues paſcue tue. Mēor

eſto congregationis tue: quam poſſedi
ſti ab initio. Redemiſti virgam heredi
tatis tue: mons ſyon in quo habitaſti i
eo. Leua manus tuas in ſuꝑbias eorũ
in finẽ: quanta malignatus eſt inimicꝰ i
ſancto. Et gloriati ſunt qui oderunt te:
ĩ medio ſolẽnitatꝫ tue. Poſuerũt ſigna ſu
a ſigna ⁊ nõ cognouerũt: ſicut in exitu
ſuꝑ ſummũ. Quaſi in ſilua lignorum ſe-
curibus exciderunt ianuas eius in id-
ipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam.
Incẽderũt igni ſanctuarium tuũ in ter
ra: polluerunt tabernaculum nominis
tui. Dixerunt in corde ſuo cognatio eo
rum ſimul: quieſcere faciamus oẽs di-
es feſtos dei a terra. Signa noſtra nõ
vidimus: iam non eſt propheta: et nos
non cognoſcet amplius. Vſquequo de
us improperabit inimicꝰ: irritat aduer
ſarius nomẽ tuũ in finẽ. Vt quid auer-
tis manũ tuam: ⁊ dexteram tuã de me-
dio ſinu tuo in finẽ. Deus aũt rex nr̃ an
te ſecula: operatꝰ eſt ſalutẽ in medio ter
re. Tu confirmaſti in virtute tua mare:
contribulaſti capita draconum in aq̃s.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Tu cõfregiſti capita draconis: dediſti
eum eſcam populis ethiopũ. Tu diru-
piſti fontes ⁊ torrẽtes: tu ſiccaſti fluui-
os ethan. Tuus ẽ dies ⁊ tua eſt nox: tu
fabricatus es aurorã ⁊ ſolẽ. Tu feciſti
oẽs termĩos terre: eſtatẽ ⁊ ver tu plaſ
maſti ea. Memor eſto hui⁹ ĩimicus im-
ꝓperauit dño: ⁊ ppl's inſipiens incitauit
nomẽ tuũ. Ne tradas beſtijs aĩas ꝯfi-
tente tibi: ⁊ aĩas pauperꝝ tuorꝝ ne obli-
uiſcarꝭ in finẽ. Reſpice in teſtamẽtũ tu-
um: qꝛ repleti ſunt q̇ obſcurati ſunt ter-
re domib⁹ iniquitatũ. Ne auertat' humi
lis factus ꝯfuſus: pauꝑ ⁊ inops lauda-
dabunt nomẽ tuũ. Exurge deus iudi-
ca cãm tuã: memor eſto iꝓperiorꝝ tuorũ
eorꝝ q̇ ab inſipiẽte ſt' tota die. Ne obliui
ſcarꝭ voces inimicorꝝ tuorꝝ: ſupbia eorꝝ
q̇ te oderũt aſcẽdit ſemꝑ. Pſal. lxxiiij.

Confitebimur tibi de⁹ ꝯfitebimur
⁊ inuocabimus nomen tuuz. Nar
rabimus mirabilia tua: cum accepero
tempus ego iuſticias iudicabo. Lique
facta eſt terra et omnes qui habitant
in ea: ego confirmaui colũnas ei⁹. Dixi

46

iniquis nolite inique agere: ꝛ delinquē
tibus nolite exaltare cornu. Nolite ex-
tollere in altū cornu vr̄m: nolite loq̄ ad-
uerſus deū iniquitatē. Qꝛ neqꝫ ab oriē-
te neqꝫ ab occidente neqꝫ a deſertꝭ mō-
tibus: qm̄ deus iudex eſt. Hunc humili
at ꝛ hunc exaltat: qꝛ calix in manu dn̄i
vini meri plenus mixto. Et incliauit ex
hoc in hoc: veruntamē fex eius non eſt
exinanita: bibent om̄es pctōꝛes terre.
Ego aūt annunciabo in ſclm̄: cantabo
deo iacob. Et om̄ia cornua pctōꝝ cō-
fringam: ꝛ exaltabūtur cornua iuſti. ā.

Fe. vi. ad lau.

Liberaſti virgā hereditatis tue. pſalm⁹ .lxxv.

Notus in iudea deus: in iſra-
el magnū nomē eius. Et fact⁹ eſt
in pace locus eius: ꝛ habitatio ei⁹ in ſy-
on. Ibi confregit potentias arcuū: ſcu-
tū ꝛ gladiū ꝛ bellum. Illuminās tu mi-
rabiliter a montibus eternis: turbati ſt̄
om̄es inſipiētes corde. Dormierūt ſom-
nū ſuū: ꝛ nihil iuenerūt oēs viri diuitiaꝝ
in manibus ſuis. Ab increpatione tua

deus iacob: dormitauerũt q̇ aſcẽderunt
equos. Tu terribilis es ⁊ quis reſiſtet
tibi: ex tunc ira tua. De celo auditũ feci
ſti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quieuit. Cuꝫ
exurgeret in iudiciũ deus: vt ſaluos fa-
ceret oẽs manſuetos terre. Qm̃ cogita
tio hois ꝯfitebitur tibi: ⁊ reliquie cogi-
tationis diẽ feſtũ agent tibi. Vouete et
reddite dño deo veſtro: oẽs q̇ in circui-
tu eius affertis munera. Terribili et ei
qui aufert ſpiritũ
principũ: terribili

apđ reges tre. a. Tu es de⁹. Euouae.

Voce mea ad dñꝫ clamaui: pš. lxxvj.
voce mea ad deũ ⁊ itẽdit mi. In die
tribulatõis mee deũ exq̇ſiui manib⁹ me
is nocte ꝯ eũ: ⁊ nõ ſuꝫ decept⁹. Renuit
ꝯſolari aĩa mea: memor fui dei ⁊ dele-
ctat⁹ ſum ⁊ exercitat⁹ ſum: ⁊ defecit ſpi
ritus me⁹. Anticipauerũt vigilias ocu
li mei: turbat⁹ ſum ⁊ nõ ſum locut⁹. Co
gitaui dies antiq̄s: ⁊ annos eternos in
mẽte habui. Et meditat⁹ ſum nocte cũ
corde meo: ⁊ exẽcitabar ⁊ ſcopebã ſpm̃
meũ. Nunquid in eternũ ꝓiciet deus:

47

aut non apponet vt complacitior ſit ad huc. Aut in finē miſcdiaz ſuā abſcidet: a generatione in generationē. Aut obliuiſcetur miſereri deus: aut continebit in ira ſua miſcdias ſuas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memor fui operum dñi: quia memor ero ab inicio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor in oībus opibus tuis: ⁊ in adinuentionibus tuis exercebor. Deus in ſanctovia tua: quis deus magnus ſicut deus nr̄: tu es deus qui facis mirabilia. Notaz feciſti in populis virtutē tuaz: redemiſti i brachio tuo populum tuum filios iacob ⁊ ioſeph. Viderunt te aque deus: viderunt te aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate ſt̄ abyſſi. Multitudo ſonitus aquarum: vocem dederunt nubes. Etenim ſagitte tue tranſeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruſcationes tue orbi terre: commota eſt et contremuit terra. In mari via tua et ſemite tue in aquis multis: et veſtigia tua non cognoſcentur. Deduxiſti ſicut oues populum tuum: in manu moyſi ⁊ aaron. Antiph.

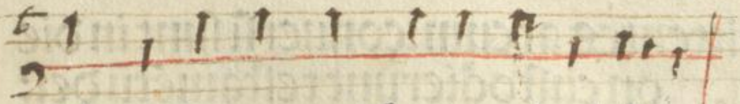

Tu es deus qui facis mirabilia. añ. In

A Tte- ps. lxxvij.

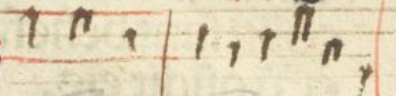

dite popule me⁹
legem meã: inclinate clinate. Euouae.
aurẽ veſtram in verba oris mei. Aperi
az in parabolis os meũ: loquar ꝓpoſiti
ones ab initio. Quanta audiuim⁹ ꝛ cog
nouimus ea: ꝛ pr̃es nr̃i narrauerũt no-
bis. Non ſunt occultata a filijs eoꝝ: in
generatione altera. Narrãtes laudes
domi ꝛ virtutes ei⁹: ꝛ mirabilia ei⁹ que
fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniũ in iacob:
ꝛ legem poſuit in iſrael. Quanta man-
dauit patribus noſtris nota facere ea
filijs ſuis: vt cognoſcat generatio alte-
ra. Filij qui naſcent̃ ꝛ exurgent: enar-
rabunt filijs ſuis. Ut ponant in deo ſpẽ
ſuam: ꝛ non obliuiſcantur operum dei:
ꝛ mandata eius exquirant. Ne fiant ſi-
cut patres eorum: generatio praua et
exaſperans. Generatio que non dire-
xit cor ſuum: ꝛ non eſt creditus cuz deo
ſpiritus eius. Filij ephrem intẽdentes

⁊ mittentes arcum: conuerſi ſunt in die belli. Non cuſtodierunt teſtamẽtũ dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti ſunt benefactoꝝ eius: ⁊ mirabiliũ ei⁹ q̃ oñdit eis. Corã pꝛib⁹ eoꝝ fecit mirabilia ĩ t̃ra egypti: ĩ cãpo thaneos. Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ ſtatuit aquas quaſi in vtrẽ. Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ign⁹. Interrupit petrã ĩ heremo: ⁊ adaq̃uit eos velut in abyſſo multa. Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tanq̃ꝫ flumina aquas. Et appoſuerũt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt excelſuꝫ in inaquoſo. Et temptauerunt deum in cordibus ſuis: vt peterent eſcas animab⁹ ſuis. Et male locuti ſunt de deo: dixerũt nunquid poterit deus parare menſam in deſerto. Cũ percuſſit petram ⁊ fluxerunt aque: ⁊ toꝛrentes inundauerũt. Nunquid ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mẽſam pp̃lo ſuo. Ideo audiuit dominus ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accenſus eſt in iacob ⁊ ira aſcendit in iſrael. Quia non crediderunt in deo: nec ſperauerunt in ſalutari eius. Et mãdauit nubibus d̃ſu

per:ꝛ ianuas celi aperuit. Et pluit illis
manna ad manducandū:ꝛ panē celi de
dit eis. Panē angeloꝝ mādūcauit ho-
mo:cibaria miſit eis in abūdantiā. Trā
ſtulit auſtrū de celo:ꝛ induxit in virtute
ſua affricum. Et pluit ſuꝑ eos ſicut pul
uerem carnes:ꝛ ſicut arenā maris vo-
latilia pennata. Et ceciderūt in medio
caſtroꝝ eoꝝ:circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt ꝛ ſaturati ſunt ni-
mis:ꝛ deſideriū eoꝝ attulit eis:nō ſunt
fraudati a dſiderio ſuo. Adhuc eſce eo
rum erant in ore ipſoꝝ:ꝛ ira dei aſcen-
dit ſuꝑ eos. Et occidit pingues eorū:ꝛ
electos iſrael impediuit. In omib⁹ his
peccauerūt adhuc:ꝛ non crediderūt in
mirabilibus eius. Et defecerūt in vani
tate dies eoꝝ:ꝛ anni eoꝝ cum feſtinati
one. Cum occideret eos querebāt eū:
ꝛ reuertebanť ꝛ dilucľo veniebāt ad eū
Et remēorati ſt̄ qꝛ de⁹ adiutor ē eoꝝ:ꝛ
de⁹ excelſus redēptor eoꝝ ē. Diuiſ. pſa.
Et dilexerunt eum in ore ſuo:ꝛ lin-
gua ſua mentiti ſunt ei. Cor autē
ipſorum non erat rectū cū eo:nec fideles

habiti ſunt i teſtamẽto eius. Ipſe autẽ
eſt miſericors ⁊ propitius fiet peccatis
eorum: ⁊ non diſperdet eos. Et abũda
uit vt auerteret iram ſuam: ⁊ non accẽ
dit oẽm iram ſuam. Et recordatus eſt
quia caro ſunt: ſpiritus vadens et non
rediens. Quotiens exacerbauerunt eũ
in deſerto: in iram concitauerunt eũ in
inaquoſo. Et conuerſi ſunt ⁊ teptaue-
runt deum: ⁊ ſanctũ iſrael exacerbaue-
runt. Non ſunt recordati manus eius:
die qua redemit eos de manu tribulan
tis. Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊
prodigia ſua in campo thaneos. Et cõ
uertit in ſanguinem flumina eorũ: ⁊ im
bres eoruꝫ ne biberent. Miſit in eos cy
nomiam ⁊ comedit eos: ⁊ ranam ⁊ di-
ſperdidit eos. Et dedit erugini fruct⁹
eorum: ⁊ labores eorum locuſte. Et oc
cidit in grandine vineas eorum: ⁊ mo-
ros eorum in pruina. Et tradidit gran
dini iumẽta eorum: ⁊ poſſeſſionẽ eoruꝫ
igni. Miſit in eos iram indignatõis ſue:
indignationem ⁊ iram ⁊ tribulationeꝫ:
imiſſionẽ per angelos malos. Viaꝫ fe

et

cit ſemite ire ſue: non pepercit a morte
animarꝝ eorum: ⁊ iumenta eoꝝ in mor-
te concluſit. Et ꝑcuſſit oīe primogeni
tum in terra egypti: primitias oīs la-
boris eorum in tabernaculis cham. Et
abſtulit ſicut oues ꝑplm ſuū: ⁊ perduxit
eos tanq̃ gregem in deſerto. Et dedu
xit eos in ſpe ⁊ non timuerunt: ⁊ inimi-
cos eoruz operuit mare. Et iduxit eos
in montē ſanctificationis ſue: mōtē quē
acquiſiuit dextera eius. Et eiecit a fa-
cie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diuiſit eis terram
in funiculo diſtributionis. Et habitare
fecit in tabernaculis eorum: trib⁹ iſrael.
Et temptauerunt ⁊ exacerbauerunt deū
excelſum: ⁊ teſtimonia eius non cuſto-
dierunt. Et auerterunt ſe ⁊ non ſerua-
uerunt pactuz: quēadmodū patres eo
rum ꝯuerſi ſunt in arcuz prauū. In irā
concitauerunt eum in collibus ſuis: et
in ſculptilibus ſuis ad emulationē eum
ꝓuocauerunt. Audiuit deus ⁊ ſpreuit:
⁊ ad nihilū redegit valde iſrael. Et r̄pu
lit tabernaculū ſylo: tabernaculū ſuum
vbi habitauit in hoīb⁹. Et tradidit i ca-

ptiuitatē virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinez
eoꝝ in man⁹ inimici. Et ꝯcluſit i gladio
ꝑplm̄ ſuū: ⁊ hereditatē ſuā ſpreuit. Iu-
uenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ virgies eo
rū nō ſunt lamētate. Sacerdotes eoꝝ i
gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plora
bant̄. Et excitat⁹ eſt tāq̄ʒ dormiēs dn̄s:
tāq̄ʒ potēs crapulat⁹ a vino. Et ꝑcuſſit
inimicos ſuos i poſteriora: opprobriuz
ſempit̄nū dedit ill'. Et repulit taberna
culū ioſeph: ⁊ tribū ephraim nō elegit.
Sed elegit tribū iuda: mōtē ſyō quē di-
lexit. Et edificauit ſicut vnicorniū ſctifi
ciū ſuū: i terra quā fundauit in ſecl'a. Et
elegit dauid ſuū ſuū: ⁊ ſuſtulit eū de gre
gib⁹ ouiū: d poſt fetātes accepit eū. Pa
ſcere iacob ſuū ſuū: ⁊ iſrael hereditatē
ſuā. Et pauit eos i inocētia cordis ſui: ⁊
i itellectib⁹ manuū ſuaꝝ deduxit eos. ā.

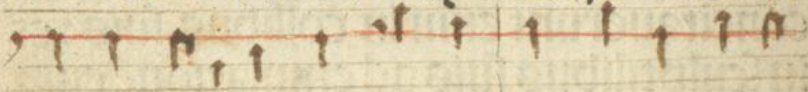

Inclinate aurem veſtrā in verba oris

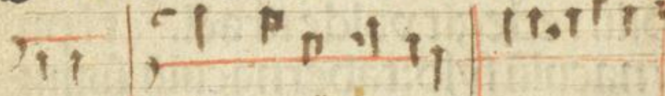

Pſal.

mei. an̄. Propici⁹ eſto. Euouae. lxxviij.

Deus venerũt gẽtes in hereditatez
tuã: polluerũt templũ ſanctũ tuuz:
poſuerũt hieruſalẽ in pomoꝝ cuſtodiã.
Poſuerũt morticia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas
volatilibꝰ celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ be
ſtijs terre. Effuderunt ſanguinẽ eoruz
tanꝙ aquã in circuitu hieruſalẽ: ⁊ non
erat q̇ ſepeliret. Facti ſumꝰ opprobriuz
vicinis noſtris: ſubſannatõ ⁊ illuſio his
qui in circuitu noſtro ſunt. Uſqueq̊ dñe
iraſceris in finẽ: accendetᷣ velut ignis ze
lus tuus. Effunde iram tuã in gẽtes q̃
te non nouerũt: ⁊ in regna que nomen
tuũ nõ iuocauerũt. Quia comederũt ia
cob: ⁊ locũ eius deſolauerũt. Ne memi
neris iniquitatũ noſtraruz antiquarũ:
cito anticipent nos miſericordie tue: q꞉
paupes facti ſumꝰ nimis. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gl'iam
nominis tui dñe libera nos: Et ꝓpicius
eſto pctis noſtris ꝓpter nomẽ tuum: Ne ℟
forte dicant in gẽtibus vbi eſt deus eo-
rum. Et innoteſcat in nationibus corã
oculis noſtris Ultio ſanguis ſeruorum ℟
tuorũ qui effuſus eſt: Introeat in con-

51

ſpectu tuo: gemitus ɔpeditoꝝ. S cdm magnitudiné brachij tui: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: improperiū ipſorū quod exprobrauerūt tibi dñe. Nos aūt pplš tu⁹ ꝛ oues paſcue tue: ɔfitebimur tibi in ſclm. In generatōne ꝛ gñatōné: annunciabimus laudem tuam. Antiph.

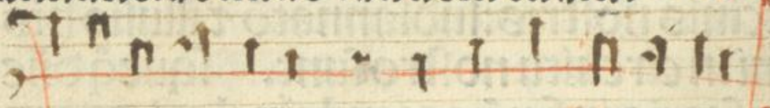

Propicius eſto peccatis noſtrꝭ dñe. V. Deus in ſancto via tua. Quis deus magnus ſicut deus nr̄. Lcō breuis i eſtate.

Qui ɔfidunt in dño intelligēt veritaté: ꝛ fideles i dilectōe acquieſcent illi. Quoniam donū ꝛ pax eſt: electꝭ dei. Tu aūt.

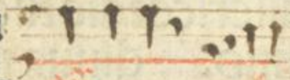

R. Exultate deo adiutori nr̄o. V. Iubilate deo iacob. In .ij. noct. antip. Alleluia. Euouae

R. Confitebimur tibi deus: Confitebimur tibi V. Et invocabimus nomen tuum. Con

A. Exultate deo. Ps. Qui regꝭ. Euouae.

benedictio: ad inteligenta sua precepta aperiat dominus corda nostra amen

Qui regis iſrael inten- pš.lxxix.
de: qui d̃ducis velut ouē ioſeph.
Qui ſedes ſup cherubin manife-
ſtare: coram ephraim beniamin ⁊ ma-
naſſe. Excita potentiā tuā ⁊ veni: vt ſal
uos facias nos. Deus conuerte nos: ⁊
oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dñe de
us virtutū: quouſq; iraſceris ſup orōnē
ſerui tui. Cibabis nos pane lachryma-
rū: ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in
menſura. Poſuiſti nos in ꝯtradictionē
vicinis noſtris: ⁊ inimici noſtri ſubſan-
nauerūt nos. De⁹ virtutū ꝯuerte nos.
⁊ oſtende faciem tuā ⁊ ſalui erimus. Vi
neā de egypto tranſtuliſti: eieciſti gē
tes ⁊ plantaſti eam. Dux itineris fuiſti
in conſpectu eius: et plantaſti radices
eius ⁊ impleuit terrā. Operuit montes
vmbra eius: ⁊ arbuſta eius cedros dei.
Extendit palmites ſuos vſq; ad mare:
et vſq; ad flumen propagines eius. Vt
quid deſtruxiſti maceriam eius: ⁊ vin-
demiāt eam omnes qui pretergrediun
tur viam. Exterminauit eam aper de
ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſtus eſt

52

eam. Deus virtutũ ꝯuertere: reſpice d̃
celõ ⁊ vide ⁊ viſita vineam iſtã. Et per
fice eam quaꝫ plantauit dextera tua: ⁊
ſup̄ filiũ quem ꝯfirmaſti tibi. Incenſa
igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatione vultus
tui peribunt. Fiat manus tua ſup̄ virũ
dextere tue: ⁊ ſuper filium hois quẽ cõ
firmaſti tibi. Et non diſcedimꝰ a te: vi
uificabis nos ⁊ nomẽ tuũ inuocabimꝰ.
Domine deus virtutũ ꝯuerte nos: ⁊ o
ſtende facieꝫ tuã ⁊ ſalui erimꝰ. ps̃. lxxx.
Exultate deo adiutori nr̃o: iubilate
deo iacob. Sumite pſalmũ ⁊ date
tympanum: pſalteriuꝫ iocundum cum
cithara. Buccinate in neomenia tuba:
in inſigni die ſolennitatis veſtre. Quia
preceptum in iſrael eſt: ⁊ iudicium deo
iacob. Teſtimonium in ioſeph poſuit il
lud cum exiret de terra egypti: linguaꝫ
quam nõ nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribus dorſum eius: manus eiꝰ in co
phino ſeruierunt. In tribulatione iuo
caſti me et liberaui te: exaudiui te in ab
ſcondito tempeſtatis: probaui te apud
aquam contradictionis. Audi popu

lus meus ꝛ conteſtabor te: iſrael ſi au-
dieris me non erit in te deus recēs ne-
qꝫ adorabis deum alienum. Ego enim
ſum domius deus tuus qui eduxi te de
terra egypti: dilata os tuuz ꝛ implebo
illud. Et non audiuit populus meꝰ vo-
cē meā: ꝛ iſrael nō intēdit mihi. Et di-
miſi eos ſcd̄m deſideria cordis eorum:
ibunt in adinuentionibus ſuis. Si pp̄ls
meus audiſſet me: iſrael ſi in viis meis
ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimi-
cos eoꝝ humiliaſſem: ꝛ ſuꝑ tribulātes
eos miſiſſem manum meam. Inimici
domini mentiti ſunt ei: ꝛ erit tempꝰ eo-
rū in ſecl'a. Et cibauit illos ex adipe fru
mēti: ꝛ de petra melle ſaturauit eos. ā.

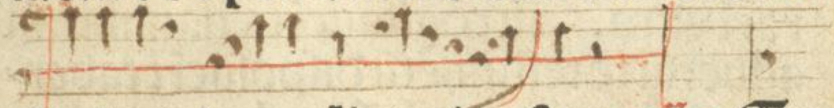

Exultate deo adiutori noſtro. aña. Tu

Pſalm. lxxxj.

Deus ſte- ſolus altiſſimus. Euouae.
tit in ſy-
nagoga deoꝝ: i medio aūt deos diiudi
cat. Uſqueq̄ iudicatꝭ iniq̄tatē: ꝛ facies
pctōꝝ ſumitꝭ. Iudicate egeno et pupil

lo: humilē ⁊ paupem iuſtificate. Eripi-
te pauperē: ⁊ egenū de manu pctōris li
berate. Neſcierūt neq̄ intellexerunt in
tenebris ambulant: mouebunt oia fun-
damenta terre. Ego dixi dij eſtis: et fi-
lij excelſi om̄es. Uos aūt ſic hoīes mori
emini: ⁊ ſicut vnus de principibus ca-
detis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu
hereditabis in om̄ib⁹ gētib⁹. ps. lxxxij.

Deus q̇s ſimil' erit tibi: ne taceas ne
q̄ ↄpeſcar' de⁹. Qm̄ ecce iīmici tui
ſonuerunt: et qui oderunt te extule-
runt caput. Super populuꝫ tuum mali
gnauer̄t ↄſiliū: ⁊ cogitauerūt aduerſus
ſanctos tuos. Dixerunt venite ⁊ diſper
dam⁹ eos de gēte: ⁊ nō mēoret nomē iſ-
rael vltra. Qm̄ cogitauer̄t vnanimit': ſil'
aduerſū te teſtamētū diſpoſuer̄t taber-
nacula idumeoꝝ ⁊ hiſmaelite. Moab et
agareni gebal ⁊ amō ⁊ amalech: alieni
gene cū habitātib⁹ tyꝝ. Etem̄ aſſur ve
nit cū ill': facti ſt in adiutoriū filijs loth.
Fac illis ſicut madian et ſyſare: ſicut
iabin in torrente cyſon. Diſperierunt
in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.

Pone principes eoruz ſicut oreb: ⁊ zeb
⁊ zebee ⁊ ſalmana. Omnes principes
eorum: qui dixerũt hereditate poſſide-
amus ſanctuariũ dei. Deus meus põe
illos vt rotam: ⁊ ſicut ſtipulam ante fa
ciem venti. Sicut ignis qui cõburit ſil-
uam: ⁊ ſicut flamma comburens mon-
tes. Ita ꝑſequeris illos in tempeſtate
tua: ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple
facies eorum ignominia: ⁊ querent no
men tuum dñe. Erubeſcant ⁊ ꝯturben
tur in ſeculum ſeculi: ꝯfundant ⁊ pere
ant. Et cognoſcant quia nomẽ tibi do-
min⁹: tu ſolus altiſſim⁹ in oĩ terra. Añа.

Tu ſolus altiſſimus ſuꝑ oẽm terrã. añ.

Ps. lxxxiij.

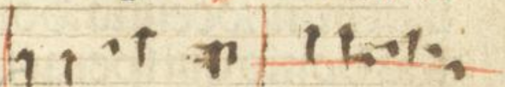

Quam dile-
cta taber- Benedixiſti. Euouae.
nacula tua dñe virtutũ: cõcupiſcit ⁊ de
ficit anima mea in atria dñi. Cor meuz
⁊ caro mea: exultauerunt in deũ viuuz.
Etenim paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ tur
tur nidũ : vbi ponat pullos ſuos. Al-

taria tua dñe virtutũ: rex meus ⁊ deus
meus. Beati qui habitant in domo tua
dñe: in ſecula ſeculoꝝ laudabũt te. Bea
tus vir cuius eſt auxiliũ abs te aſcenſio
nes in corde ſuo diſpoſuit i valle lachri
maruz: in loco quẽ poſuit. Etenim be-
nedictionẽ dabit legiſlator ibũt de vir-
tute in virtutẽ: videbit deus deoꝝ in ſy
on. Dñe deus virtutũ exaudi orõnẽ me
am: auribꝰ ꝑcipe deꝰ iacob. Protector
noſter aſpice deus: ⁊ reſpice in faciem
chriſti tui. Quia melior ẽ dies vna i atrijs
tuis: ſuꝑ milia. Elegi abiectus eſſe i do
mo dei mei: magiſq̃ habitare in taber-
naculis pctõrum. Quia miſcdiam ⁊ ve
ritatẽ diligit deus: grãm ⁊ gliam dabit
dñs. Non priuabit bonis eos q̃ ambu-
lant in innocentia: domine virtutũ bea
tus homo qui ſperat in te. Ps. lxxxiiij.
Benedixiſti dñe terrã tuam: auerti-
ſti captiuitatem iacob. Remiſiſti
iniquitatẽ plebis tue: operuiſti omnia
peccata eorum. Mitigaſti omnem iraz
tuam: auertiſti ab ira indignationis
tue. Conuerte nos deus ſalutaris no-

ſter: ⁊ auerte irã tuã a nob. Nūquid in
eternũ iraſceris nobis: aut extēdes irã
tuã a generatiōe in generationē. Deus
tu ꝯuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua
letabit̃ in te. Oſtēde nobis dñe miſcdiã
tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nob. Audiã q̇d lo
quat̃ in me dñs deus: qm̄ loquet̃ pacē
in plebē ſuã. Et ſup ſctōs ſuos: ⁊ in eos
qui conuertuntur ad cor. Ueruntamē
prope timentes eum ſalutare ipſius: vt
inhabitet gloria in terra noſtra. Miſe-
ricordia et veritas obuiauerunt ſibi:
iuſticia et pax oſculate ſunt. Ueritas
de terra orta eſt: et iuſticia de celo pro
ſpexit. Etenim dominus dabit benig-
nitatem: et terra noſtra dabit fructum
ſuum. Iuſticia ante eum ambulabit: et
ponet in via greſſus ſuos. Antiphōa.

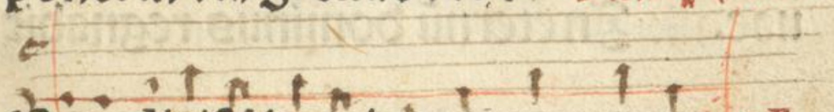

Benedixiſti domine terram tuam. añ.
La. Uigilate.
ꝟ. Beati qui
Alleluia alleluia alleluia. habitãt in do-
mo tua dñe. In ſecla ſeculoꝝ laudabũt

te. Oño. Salua nos oṗs de⁹. Ad laud.

Tibi ſoli peccaui domīe miſerere mei.
Ad dandam ſcientiam plebi tuæ, Domine
in remiſſionem peccatorum eorum
pš. Miſerere. Euouae. añ. Intret ora-

tio mea in conſpectu tuo domine. pš.

Dñe deus ſalu. Euouae. añ. Domīe re

fugium factus es nobis. pš. Ipm. Euo

uae. añ. In eternū dominus regnabit

⁊ vltra. Cañ. Cātemus do. Euouae. añ.

In ſanctis eius laudate deuꝫ. pš. Lau-

Capi. Nox pcessit ꝛ di

date dñm. Euouae. es aũt. ℞. Domie

refugium factus es nobis. ℣. A gene-
Hymnus. Splen dor pñe. fo.

ratione ꝛ progenie. ℣. Repleti ſumus
mane miſericordia tua. Ad benedi. añ.

Da ſcientiam plebi tue domie in remiſ

ſionem peccatoꝝ eorum. Cañ. Benedi-
Feri. vj. ad matutinuȝ.

ctus. Euouae. Inuitator. Dominũ qui

fecit nos. Venite adorem⁹. pš. Venite.
Hym. Eťne rex ꝯditor.
In. j. noc. ã. Inclina dñe. pš. Ipꝫ. Euou.

Inclina dñe aurẽ tu- Ps. lxxxv.
am ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊
paup̱ ſum ego. Cuſtodi aiaȝ
meam qm̃ ſanctus ſum: ſal-
uum fac ſeruũ tuũ deus meus ſperantẽ
in te. Miſerere mei dñe qm̃ ad te clama
ui tota die: letifica aiam ſerui tui qm̃ ad
te dñe animã meã leuaui. Qm̃ tu dñe ſu
auis ⁊ mitis: ⁊ multe miſcdie oĩb⁹ in-
uocantibus te. Auribꝰ ꝑcipe dñe orõeȝ
meã: ⁊ intende voci deprecatiõis mee.
In die tribulatiõis mee clamaui ad te:
quia exaudiſti me. Non eſt ſimilis tui i
diis dñe: ⁊ nõ ẽ ſm̃ opa tua. Oẽs gẽtes
q̃ſcũq; feciſti veniẽt ⁊ adorabũt coram
te dñe: ⁊ glificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ ma-
gnus es tu ⁊ faciẽs mirabilia: tu es de-
us ſolus. Deduc me dñe i via tua: ⁊ igre
diar in veritate tua: letet̃ cor meũ vt time
at nomẽ tuũ. Confitebor tibi dñe deus
meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo
nomen tuum in eternum. Quia miſeri-
cordia tua magna eſt ſuper me: ⁊ erui-
ſti animam meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui inſurrexerunt ſuper me ⁊

ſynagoga potentium queſierunt aiam
meam: ⁊ non ꝓpoſuerunt te in cõſpectu
ſuo. Et tu domine deus miſerator ⁊ mi
ſericors: patiens ⁊ multe miſcdie ⁊ ve-
rax. Reſpice in me et miſerere mei: da
imperiũ tuũ puero tuo: ⁊ ſaluum fac fi-
lium ancille tue. Fac mecum ſignum in
bonum: vt videant qui oderunt me ⁊ cõ
fundant: qm̃ tu dñe adiuuiſti me ⁊ con-
Fundamenta eius ps̃. lxxxvj. (ſolatus es me.
menta eius in montibus ſanctis:
diligit domin⁹ portas ſyon ſuper om̃ia
tabernacula iacob. Glorioſa dicta ſunt
de te: ciuitas dei. Memor ero raab et
babylonis: ſcientium me. Ecce alieni
gene et tyrus et populus ethiopum: hi
fuerunt illic. Nunquid ſyon dicet ho-
mo: et homo natus eſt in ea: et ipſe fun
dauit eam altiſſimus. Dominus narra
uit in ſcripturis populoꝝ: ⁊ principum
horũ qui fuerunt in ea. Sicut letantiũ
omnium: habitatio in te. Antiphona.

Inclina dñe aurem tuam ⁊ exaudi me.

Feria quinta ad laudes. Pſal. lxxxvij.

DOmine deus ſalut⁹ mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. Intret in conſpectu tuo oꝛatio mea: inclina aurē tuam ad precem meā. Quia repleta eſt malis aīa mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit. Eſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: factus ſuꝫ ſicut homo ſine adiutoꝛio inter moꝛtuos liber. Sicut vulnerati doꝛmientes in ſepulchꝛis/ quoꝛum nō es memoꝛ amplius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerunt me in lacu inferioꝛi: in tenebroſis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis. Super me ꝯfirmatus eſt furoꝛ tuus: et oīes fluctus tuos induxiſti ſuper me. Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationē ſibi. Traditus ſuꝫ ⁊ nō egrediebar: oculi mei langueruñt pꝛe inopia. Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas. Nunquid moꝛtuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabunt ⁊ confitebuntur tibi. Nunqd narrabit aliquis in ſepulchꝛo miſcdiam tuam: ⁊ veritatem tuam in perditōe. Nū

quid cognoſcent in tenebris mirabilia
tua: ⁊ iuſticia tua in terra obliuiōis. Et
ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane orõ mea
preueniet te. Vt quid dñe repellis ora-
tionē meā: auertis faciē tuā a me. Pau
per ſum ego ⁊ in laboribus a iuuentute
mea: exaltatus aūt humiliat⁹ ſum ⁊ cō-
turbatus. In me tranſierūt ire tue: et
terrores tui conturbauerūt me. Circū
dederunt me ſicut aq̄ tota die: circūde-
derūt me ſimul. Elōgaſti a me amicū ⁊
proximū: ⁊ notos
meos a miſeria.

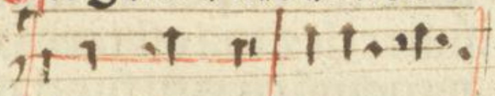

Glia pr̄i ⁊ fi. añ. Benedictus. Euouae.

Miſericordias domini: pš. lxxxviij.
in eternum cantabo. In genera-
tione ⁊ generationem: annunciabo
veritatem tuam in ore meo. Quoniā di
xiſti in eternum miſericordia edificabi-
tur in celis: preparabitur veritas tua
in eis. Diſpoſui teſtamentū electis me-
is: iuraui dauid ſeruo meo vſq; in eter-
num preparabo ſemē tuum. Et edifica
bo in generationē ⁊ generationē: ſe-
dem tuam. Confitebuntur celi mirabi

58

lia tua dn̄e: etem̄ veritatē tuā in eccleſia
ſanctorū. Qm̄ quis in nubibus equabit̄
dn̄o: ſimilis erit deo in filijs dei. Deus
qui glificat̄ in conſilio ſanctoꝝ: magnꝰ
ꝛ terribilis ſup̱ om̄es qui i circuitu eius
ſunt. Dn̄e deus virtutū q̄s ſil's tibi: po-
tēs es dn̄e: ꝛ veritas tua in circuitu tuo.
Tu dn̄aris poteſtati maris: motū autē
fluctuū eius tu mitigas. Tu humiliaſti
ſicut vulneratū ſuperbū: in brachio vir
tutis tue diſperſiſti inimicos tuos. Tui
ſunt celi ꝛ tua eſt terra: orbē terre ꝛ ple
nitudinē eius tu fundaſti: aquilonem ꝛ
mare tu creaſti. Thabor ꝛ hermō i no-
mie tuo exultabūt: tuū brachiū cū potē
cia. Firmetur manus tua ꝛ exaltet̄ dex
tera tua: iuſticia ꝛ iudicium preparatio
ſedis tue. Miſericordia ꝛ veritas prece
dent faciem tuam: beatus populus q̄
ſcit iubilationem. Domine in lumie vul
tus tui ambulabunt: et in nomine tuo
exultabunt tota die: et in iuſticia tua ex
altabuntur. Quoniam gloria virtutis
eorum tu es: ꝛ in beneplacito tuo exal-
tabitur cornu noſtrum. Quia domi eſt

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

aſſumptio noſtra: ꝛ ſancti iſrael regis
Tunc locu Diuiſio pſalmi. (noſtri.
tus es in viſione ſanctis tuis: ꝛ di-
xiſti poſui adiutoriū in potente: ꝛ exal-
taui electum de plebe mea. Inueni da
uid ſeruū meū: oleo ſancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabit᷑ ei: ꝛ brachi-
um meū ꝯfirmabit eū. Nihil ꝓficiet ini-
micus in eo: ꝛ filius iniquitatꝭ nō appo-
net nocere ei. Et concidā a facie ipſius
inimicos eius: ꝛ odientes eū in fugam
ꝯuertā. Et veritas mea ꝛ miſcdia mea
cum ipo: ꝛ in noīe meo exaltabitur cor-
nu eius. Et ponā in mari manū eius: et
in fluminibꝰ dexteram eius. Ipſe inuo
cabit me pater meus es tu: deus meus
ꝛ ſuſceptor ſalutis mee. Et ego primo-
genitū ponam illū: excelſum pre regibꝰ
terre. Ineternuz ſeruabo illi miſericor
diam meā: ꝛ teſtamentū meū fidele ipi.
Et ponam in ſeculum ſeculi ſemē eius:
et thronū eius ſicut dies celi. Si aūt de
reliquerint filij eius legem meam: et in
iudicijs meis non ambulauerint. Si iu
ſticias meas prophanauerint: ꝛ man-

data mea nõ cuſtodierint. Viſitabo in
virga iniquitates eorum: ⁊ in verberi-
bus peccata eoꝝ. Miſcđiam aũt meã
nõ diſpergã ab eo: neqꝫ nocebo in veri
tate mea. Neqꝫ ꝓphanabo teſtamentũ
meũ: ⁊ que ꝓcedunt de labijs meis non
faciaꝫ irrita. Semel iuraui in ſctõ meo:
ſi dauid mentiar: ſemen eius in eternũ
manebit. Et thronus ei⁹ ſicut ſol in con
ſpectu meo: ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eter-
nũ: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu vero re-
puliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti chriſtũ tuũ.
Auertiſti teſtamentũ ſerui tui: ꝓphana
ſti ĩ terra ſãctuariũ ei⁹. Deſtruxiſti oẽs
ſepes eius: poſuiſti firmamẽtũ eius for
midinẽ. Diripuerũt eũ om̃es trãſeũtes
viam: factus eſt opprobriũ vicinis ſuis.
Exaltaſti dexteram deprimentium eũ:
letificaſti omnes inimicos eius. Auer-
tiſti adiutorium gladij eius: et non es
auxiliatus ei in bello. Deſtruxiſti eum
ab emundatione: et ſedem eius in ter-
ra colliſiſti. Minoraſti dies temporis ei
us: perfudiſti eum confuſione. Vſque-
quo domine auertis in finẽ: exardeſcet

ſicut ignis ira tua. Memorare que mea
ſubſtantia: nunquid em̄ vane ↄſtituiſti
om̄es filios hoim̄. Quis eſt homo q̄ vi-
uet ꝛ non videbit mortem: eruet aiam
ſuam de manu inferi. Ubi ſunt miſeri-
cordie tue antique dn̄e: ſicut iuraſti da
uid in veritate tua. Memor eſto domie
opprobrij ſeruorū tuorum: quod ↄtinui
in ſinu meo multarꝝ gentiū. Quod exp-
brauerunt inimici tui domine: quod ex
probrauerunt commutationem chriſti
tui. Bn̄dictꝰ dn̄s in eternū: fiat fiat. añ.

Benedictus dominꝰ in eternū.

Feri. v. ad laud. Pſalmꝰ lxxxix.

Domine refugium factꝰ es
nobis: a generatione in generatio
nem. Priuſq̄ȝ montes fierent ꝛ forma-
retur terra ꝛ orbis: a ſeculo ꝛ in ſeculū
tu es deus. Ne auertas hoiem in humi
litatē: ꝛ dixiſti conuertimini filij hoim̄.
Qm̄ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ȝ
dies heſterna que preterijt. Et cuſto-
dia in nocte: que pro nihilo habent eo-
rum anni erunt. Mane ſicut herba trā-

ſeat: mane floreat ⁊ tranſeat: veſpe decidat induret ⁊ areſcat. Quia defecimꝰ in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati sumꝰ. Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo: ſeculum nr̄m in illumiatiōe vultus tui. Qm̄ omnes dies noſtri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabūtur: dies annorum noſtrorū in ipſis ſeptuagita anni. Si autem in potentatibus octogita anni: et amplius eorum labor et dolor. Qm̄ ſuperuenit manſuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit poteſtatem ire tue: ⁊ pre timore tuo iram tuaꝫ dinumerare. Dexteram tuam ſic notam fac: ⁊ eruditos corde in ſapientia. Conuertere domine vſquequo: et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Repleti ſumus mane miſcdia tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ delectati ſumꝰ in oībus diebꝰ nr̄is. Letati ſumꝰ pro diebꝰ quibꝰ nos hūiliaſti: annis q̇bꝰ vidimꝰ mala. Reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplendor dn̄i dei noſtri ſuper nos: ⁊ opa manuū nr̄arū dirige ſuꝑ nos: ⁊ oꝑꝰ manu-

uz nostrarũ dirige. Iste seq̄ns. xc. psal. dr ad ꝯpletoꝛ.

Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi cõmoꝛabitur. Dicet dño ſuſceptoꝛ meus es tu: ⁊ refugiũ meũ deꝰ meus ſperabo in euz. Qm̄ ipſe liberabit me de laqueo venantiũ: ⁊ a verbo aſpero. Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis. Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis a timoꝛe nocturno. A ſagitta volante in die a negocio ꝑambulante in tenebꝛis: ab incurſu et demonio meridiano. Cadẽt a latere tuo mille ⁊ decẽ milia a dextrꝭ tuis: ad te aũt nõ appꝛopiq̄bit. Verũtñ ocl'is tuis ꝯſiderabꝭ: ⁊ retributõnẽ pctoꝝ videbꝭ. Qm̄ tu es dñe ſpes mea: altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ. Nõ accedet ad te malũ: ⁊ flagellũ nõ appꝛopinq̄bit tabernacl'o tuo. Qm̄ angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiãt te ĩ oĩbus vĳs tuis. In manibꝰ poꝛtabũt te: ne foꝛte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Sup aſpidẽ ⁊ baſiliſcuz ambulabis: ⁊ conculcabis leonẽ ⁊ dꝛaconem. Quoniam in me ſperauit li-

berabo eum: ꝓtegam eum qm̄ cogno-
uit nomē meū. Clamauit ad me ⁊ exau
diam eum: cum ipſo ſum in tribulatōe:
eripiam eum ⁊ gloꝛificabo euꝫ. Longi
tudine dieꝝ replebo eū: ⁊ oſtendā illi ſa
lutare meū. Feria. vi. ad laudes. pš. xci.

Bonum eſt confiteri domio: ⁊ pſal
lere nomini tuo altiſſime. Ad ānū
ciandū mane miſcdiam tuam: ⁊ verita
tem tuam per noctem. In decachoꝛ-
do pſalterio: cū cantico in cithara. Qꝛ
delectaſti me dn̄e in factura tua: ⁊ i ope
ribus manuū tuaꝝ exultabo. Quā mag
nificata ſunt opera tua dn̄e: nimis pro-
funde facte ſunt cogitationes tue. Uir
inſipiens non cognoſcet: ⁊ ſtultus non
intelliget hec. Cum exoꝛti fuerint pctō
res ſicut fenū: ⁊ apparuerint oēs q̇ ope
rant̄ iniquitatē. Ut intereant in ſcl'm ſe
culi: tu autem altiſſimus in eternū dn̄e.
Qm̄ ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce inimi
ci tui peribunt: ⁊ diſpergentur omnes
qui operantur iniquitatem. Et exalta-
bitur ſicut vnicoꝛnis coꝛnu meū: ⁊ ſene
ctus mea in miſericoꝛdia vberi. Et de-

ſpexit oculus meus inimicos meos:et
inſurgẽtibus in me malignantibus au-
diet auris mea. Iuſtus vt palma flore
bit:ſicut cedrus libani multiplicabitur.
Plantati in domo dñi:in atrijs domus
dei noſtri florebunt. Adhuc multiplica
buntur in ſenecta vberi:⁊ bene pacien
tes erunt vt annuncient. Qm̃ rect⁹ dñs
de⁹ noſter:
⁊ nõ ẽ iniq
tas i eo. a. Exaltare. ps. Dñs. Euouae.

Dominus regnauit decorẽ ps. xcij.
indutus eſt:indutus eſt dñs forti-
tudinem ⁊ precinxit ſe. Etenim firma-
uit orbem terre:qui non cõmouebitur.
Parata ſedes tua extunc:a ſeclo tu es.
Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerũt
flumina vocem ſuam. Eleuauerunt flu
mina fluctus ſuos:a vocibus aquarum
multarũ. Mirabiles elationes mar(is):mi
rabilis in altis dñs. Teſtimõia tua cre-
dibilia facta ſunt nimis:domũ tuam de
cet ſanctitudo dñe in lõgitudine dierꝝ.
Deus vltionũ dñs:de⁹ vltionũ li- xciij.
bere egit. Exaltare q̇ iudicas ter-

ram:redde retributionem ſupbis. Uſ-
quequo pctōres dñe:vſquequo pecca-
tores gloriabunt. Effabunt ⁊ loquent
iniquitatē:loquent oēs q̄ opantur in
iuſticiam. Populū tuū dñe humiliaue
runt:⁊ hereditatē tuā vexauerunt. Ui-
duā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pupillos
occiderunt. Et dixerunt nō videbit do
minus:nec intelliget deus iacob. In-
telligite inſipiētes in populo:⁊ ſtulti ali
qn̄ ſapite. Qui plantauit aurē non audi
et:aut qui finxit oculū non conſiderat.
Qui corripit gentes non arguet: q̄ do
cet hominem ſcientiam. Dominus ſcit
cogitationes hominū: qm̄ vane ſunt.
Beatus homo quem tu erudieris do-
mine:⁊ de lege tua docueris eum. Ut
mitiges ei a diebus malis:donec fodia
tur peccatori fouea. Quia non repellet
dominus plebem ſuam:⁊ hereditatem
ſuam non derelinquet. Quoadusq; iu-
ſticia conuertatur in iudicium:⁊ qui iu
xta illam omnes qui recto ſunt corde.
Quis conſurget mihi aduerſus malig
nantes: aut quis ſtabit mecum aduer-

(benediction) Spiritus sancti gratia
illuminet sensus et
corda nostra.

ſus opantes iniqtatē. Niſi qꝛ dñs adiu
uit me: paulominꝰ habitaſſet in inferno
aīa mea. Si dicebā motus eſt pes meꝰ:
miſcdia tua dñe adiuuabat me. Scdm
multitudinē dolorum meorum in corde
meo: ꝯſolationes tue letificauerūt aīaꝫ
meam. Nunqd adheret tibi ſedes iniq
tatis: qui fingis laborem in precepto.
Captabunt in aniam iuſti: ⁊ ſanguineꝫ
innocentē condemnabunt. Et factus
eſt mihi dominus in refugium: ⁊ deus
meus in adiutorium ſpei mee. Et red-
det illis iniquitatem ipſorum: ⁊ in mali
cia eoruꝫ diſperdet eos diſperdet illos
dominus deus noſter. V.

Beatus homo quem tu erudieris domine / de lege tua doc cueris

Exaltare q iudicas terrā. tr... rem tuā ad precē meā dñe. Lcō breuis in eſtate.

Benignꝰ eſt enī ſpūs ſa-
pientie: ⁊ nō liberabit maledictū a
labijs ſuis. Quoniā renū illius teſtis eſt
deus: ⁊ cordis eius ſcrutator eſt ve-
rus: ⁊ lingue illius auditor. Quoniam
ſpiritus domini repleuit orbē terraꝝ: ⁊

Illuminare dignetur corda nra

hoc quod ↄtinet oia
ſcientiam habet vo-
cis. Tu aūt do. Rm. Miſericordias do

mini in eternū cantabo. V. In genera-

tionem ⁊ generationē annunciabo ve-
Pſal. xciiij.
Venite
exul- ritatem tuā in ore meo. Mi.
temus domino: iubilemus deo ſalutari
noſtro. Preoccupemus faciem eius in
confeſſione: ⁊ in pſalmis iubilemus ei.
Qm̄ deus magnus dn̄s: ⁊ rex magnus
ſuper omnes deos. Quia in manu eius
ſunt omnes fines terre: ⁊ altitudies mō-
tium ipſius ſunt. Quoniā ipſius eſt ma-
re ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccam manus eius
formauerunt. Venite adoremus ⁊ pro
cidamus ⁊ ploremus ante dn̄m qui fe-
cit nos: quia ipſe eſt deꝰ noſter. Et nos
populus paſcue eius ⁊ oues manus ei
us. Hodie ſi vocem eius audieritis no

lite obdurare corda veſtra. Sicut in ir-
ritatione: ſcdm dië tētationis in deſer-
to. Ubi tētauerunt me patres veſtri: ꝓ
bauerunt me ⁊ viderūt opa mea. Qua-
draginta annis offenſus fui generatio
ni illi: et dixi ſemper errant corde. Et
iſti non cognouerunt vias meas: vt iu-
raui in ira mea ſi intrabunt in requiem
meam. In ſcdo nocturno antiphona.

In lxx.

Alleluia. Euouae. aň. Cātate domino.

Cantate dño cā ps. xcv. 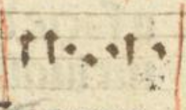
ticū nouuʒ: cātate dño
omnis terra. Cantate Euouae.
dño ⁊ benedicite nomini eius: annūcia
te de die in dië ſalutare ei⁹. Annūciate
int gētes gl'iaʒ ei⁹: in oīb⁹ ꝑp'lis mirabi-
lia ei⁹. Qm magn⁹ dñs ⁊ laudabil' nim̄:
terribilis eſt ſup omes deos. Qm oēs
dij gētiū demonia: dñs aūt celos fecit.
Confeſſio et pulchritudo in conſpectu
eius: ſanctimonia ⁊ magnificentia in
ſanctificatione eius. Afferte domino
patrie gentium afferte domino gloriaʒ

et honorem : afferte domino gloriam
nomini eius. Tollite hoſtias ⁊ introite
in atria eius : adorate dominum in a-
trio ſancto eius. Commoueatur a fa-
cie eius vniuerſa terra : dicite in genti-
bus quia dominus regnauit. Etenim
correxit orbem terre qui non commo-
uebitur : iudicabit populos in equita-
te. Letentur celi et exultet terra : com-
moueatur mare et plenitudo eius: gau
debunt campi et omnia que in eis ſunt.
Tunc exultabunt omnia ligna ſiluaruꝫ
a facie domini quia venit: quoniam ve-
nit iudicare terram. Iudicabit orbem
terre in equitate : et populos in verita
te ſua.

Pſalmus. xcvj.

Dominus regnauit exultet terra:
letentur inſule multe. Nubes et ca
ligo in circuitu eius : iuſticia et iudiciuꝫ
correctio ſedis eius. Ignis ante ipſuꝫ
p̄cedet: ⁊ inflãmabit in circuitu inimi-
cos eius. Illuxerunt fulgura eius orbi
terre: vidit et commota eſt terra. Mon
tes ſicut cera fluxerũt a facie dñi: a fa-
cie dñi oĩs terra. Annunciauerunt celi

iuſticiam eius: ⁊ viderunt om̃es popu
li gloriam eius. Confundant om̃es qui
adorant ſculptilia: ⁊ qui gloriant̃ in ſi-
mulachris ſuis. Adorate euꝫ oẽs ange
li eius: audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et exul
tauer̃t filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe.
Qm̃ tu dñs altiſſimus ſup̱ oẽm terraꝫ:
nimis exaltatus es ſup̱ oẽs deos. Qui
diligitis dñm odite malũ: cuſtodit dñs
aias ſctõꝝ ſuoꝝ: de manu pctõris libe-
rabit eos. Lux orta eſt iuſto: ⁊ rect⁊ cor
de leticia. Letamini iuſti in dño: ⁊ ꝯfite
mini memorie
ſanctificatiõis

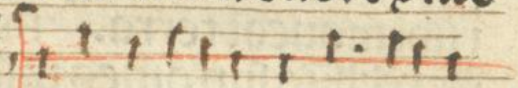

eius. Antiph. Cantate dño ⁊ benedici-

te noi ei⁹. añ. Quia mirabilia. Euouae.
Cantate domino canti- pš. xcvii.
cum nouum: quia mirabilia fecit.
aluauit ſibi dextera ei⁹: ⁊ brachiũ ſan
ctũ ei⁹. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: i cõ
ſpectu gẽtiũ reuelauit iuſticiam ſuam.
Recordatus eſt miſcdie ſue ⁊ veritat⁊
ſue domui iſrael. Viderũt oẽs termini

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

terre ſalutare dei nr̄i: Iubilate dn̄o oīs terra: cātate ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſal lite dn̄o in cithara i cithara ⁊ voce pſal mi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube cor- nee. Iubilate in ꝯſpectu regis dn̄i: mo ueat̄ mare ⁊ plenitudo eius: orbis ter- rarꝫ ⁊ qui habitant in eo. Flumina plau dent manu ſimul. mōtes exultabūt a cō ſpectu dn̄i: q̄ꝛ venit iudicare terrā. Iu dicabit orbē terrarꝫ in iuſticia: ⁊ ꝑp̄l'os i equitate.

Dominus reg pſ. xcviij. nauit iraſcant̄ ꝑp̄l'i: q̄ ſedes ſuꝑ che rubi moueat̄ terra. Dn̄s in ſyō magnꝰ: ⁊ excelſus ſuꝑ om̄es ꝑp̄l'os. Confiteant̄ nomini tuo magno q̄m terribile ⁊ ſctm̄ eſt: ⁊ honor regis iudicium diligit. Tu paraſti directiones: iudicium ⁊ iuſtici- am in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m de um noſtrum: ⁊ adorate ſcabellum pe- dum eius quoniam ſctm̄ eſt. Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamuel inter eos qui inuocant nomē eius. In- uocabant dominum ⁊ ipſe exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Cuſtodiebant teſtimonia eius:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

⁊ preceptum quod dedit illis. Domine
deus noſter tu exaudiebas eos: de⁹ tu
ꝓpicius fuiſti eis: ⁊ vlciſcens in omnes
adinuentiones eorum. Exaltate dñm
deum noſtrum: ⁊ adorate in monte ſan
cto eius: qm̄ ſctūs dñs deus noſter. añ.

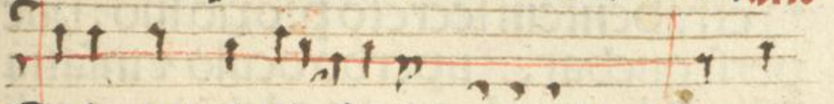

Quia mirabilia fecit domin⁹. añ. Jubi-

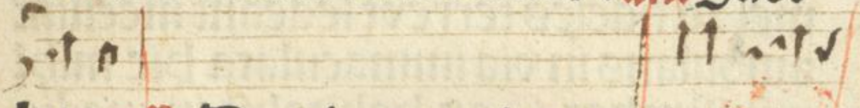

late. ps̄. Domino omnis ter. Euouae.
Jubilate dño om̄is terra: ps̄. xcix.
ſeruite dño in leticia. Introite in
conſpectu eius: in exultatione. Scito-
te qm̄ dñs ipſe eſt deus: ipſe fecit nos ⁊
non ipſi nos. Populus eius ⁊ oues pa-
ſcue eius: introite portas eius in confeſ
ſione: atria eius in hymnis confitemi-
ni illi. Laudate nomē eius qm̄ ſuauis ē
dominus: in eternum miſericordia ei⁹:
⁊ vſqꝫ in generatione ⁊ generationē veritas ei⁹.
Miſericordiā ⁊ iu- ps̄. c.
dicium cantabo tibi domine. Pſal-
lam ⁊ intelligam in via immaculata: qñ

venies ad me. Perambulabā in innocē
tia cordis mei: in medio domꝰ mee. Nō
proponebam ante oculos meos rē in-
iuſtam: facientes preuaricationes odi
ui. Non adheſit mihi cor prauū: declinā
tem a me malignū non cognoſcebam.
Detrahentem ſecreto proxio ſuo: hūc
perſequebar. Superbo oculo ⁊ inſatia
bili corde: cum hoc non edebam. Oculi
mei ad fideles terre vt ſedeant mecum:
ambulans in via immaculata hic mihi
miniſtrabat. Non habitabit in medio
domus mee qui facit ſuperbiam: qui
loquitur iniqua non direxit in conſpe-
ctu oculorum meorum. In matutino
interficiebam oēs peccatores terre:
vt diſperderem de ciuitate domini om
nes operantes iniquitatem. Antipho.

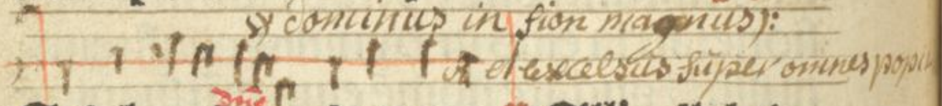

Jubilate deo (dn̄e) ois terra. ā. All'a alleluia.
Cap̄. Vigilate. ℟. Beatus homo quem
tu erudieris domine. Et de lege tua do
cueris eum. Oratio. Veritas tua qm̄s
dn̄e. i

Dn̄s in ſyon magnus Et excelſus
ſup omnes populus

Spiritu pricipali ꝯfirma cor meū de⁹.
Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri viſitavit nos Oriens ex alto

ps̄. Miſere. Euouae. ā. In iſrael magnū nomē dn̄i. ps̄. Not⁹ i iudea. Euouae.

añ. Bonū eſt cōfiteri domio. ps̄. Ipm. Euouae. añ. Domine audiui auditū tuum et timui. Lañ. Ipſum. Euouae. aña.

In tympano ⁊ choro in chordis et organo laudate deū. ps̄. Lau. do. Euouae.
Capitulum. Nox preceſſit. Reſpon.

Delectaſti me domine i factura tua. ℣.

Et in operibus manuũ tuarũ exultabo.
Hymnus. Splendor paterne. fo.
ver. Repleti ſumus. Ad benedic. anti.

Per viſcera miſericordie dei noſtri in

quibus viſitauit nos oriens exalto. Cã.
Sabbato
ad matu.
Benedictus. Euouae. Inuitat. Dñm

deũ nr̃m. Venite adorem⁹. ps. Venite.
Hymnuus. Eterne rerum conditor.
In primo nocturno antiphona.

Clamor meus. ps. Dñe. Euouae. ps. c.j.

DOmine exaudi orōnem meā:
⁊ clamoꝛ meus ad te veniat.
Non auertas faciē tuā a me:
in quacunqꝫ die tribuloꝛ incli
na ad me aurē tuam. In quacūqꝫ die i-
uocauero te: velocit᷑ exaudi me. Quia
defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſ-
ſa mea ſicut cremiū aruerunt. Percuſ-
ſus ſum vt fenū ⁊ aruit coꝛ meū: qꝛ obli
tus ſum comedere panē meuꝫ. A voce
gemitꝰ mei: adheſit os meū carni mee.
Similis factus ſum pellicano ſolitudi-
nis: factus ſum ſicut nycticoꝛax in do-
micilio. Vigilaui: ⁊ factus ſum ſicut paſ
ſer ſolitarius in tecto. Tota die expꝛo-
bꝛabant mihi inimici mei: ⁊ qui lauda-
bant me aduerſum me iurabant. Quia
cinerē tanqꝫ panē manducabam: ⁊ po
culū meū cum fletu miſcebam. A facie
ire indignationis tue: quia eleuans alli
ſiſti me. Dies mei ſicut vmbꝛa declina-
uerunt: ⁊ ego ſicut fenū arui. Tu auteꝫ
domine in eternum ꝑmanes: ⁊ memo-
riale tuum in generatione ⁊ genera-
tionem. Tu exurgēs miſereberis ſyō:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

q2 tẽpus miſerẽdi eius quia venit tem-
pus. Qm̃ placuerunt ſeruis tuis lapi-
des eius: ⁊ terre eius miſerebunt. Et ti
mebunt gẽtes nomẽ tuuz dñe: ⁊ om̃es
reges terre gloꝛiam tuã. Quia edifica-
bit dñs ſyon: ⁊ videbitur in gloꝛia ſua.
Reſpexit in oꝛõnem humiliũ: ⁊ nõ ſpꝛe
uit pꝛecem eoꝝ. Scribantur hec in ge-
neratione altera: ⁊ ꝑplˢ qui creabitur
laudabit dominũ. Quia pꝛoſpexit de ex
celſo ſancto ſuo: dominus de celo in ter
ram aſpexit. Ut audiret gemitus com-
peditoꝛum: vt ſolueret filios interem-
ptoꝝ. Ut annũciẽt in ſyõ nomẽ dñi: et
laudẽ eiꝰ in hierlz̃. In ꝯueniẽdo ꝑplos
in vnũ: ⁊ reges vt ſeruiãt dño. Reſpon
dit ei in via virtutꝭ ſue: paucitatẽ dierũ
meoꝝ nũcia mihi. Ne reuoces me in di
midio dieꝝ meoꝝ: in gñatione ⁊ gñati-
onẽ anni tui. Initio tu dñe terrã funda
ſti: ⁊ opa manuũ tuaꝝ ſt̃ celi. Ipi ꝑibũt
tu aũt ꝑmanes: ⁊ oẽs ſicut veſtimẽtum
veteraſcent. Et ſicut opertoꝛium mu-
tabis eos et mutabuntur: tu autem idẽ
ipſe es et anni tui non deficient. Filij

ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ ſemē eoꝝ i ſe(culū diriget.
Benedic ani- pſ.c.ij.
ma mea dño: ⁊ oīa que intra me ſt
nomini ſctō ei⁹. Benedic aīa mea dño:
⁊ noli obliuiſci oēs retributiones eius.
Qui ꝓpiciat om̄ib⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: q̄ ſa-
nat om̄es infirmitates tuas. Qui redi-
mit de interitu vitā tuā: qui coronat te
in miſcdia ⁊ miſerationib⁹. Qui replet
in bonis deſideriū tuū: renouabitur vt
aquile iuuentus tua. Faciens miſcdi-
as dñs ⁊ iudiciū om̄ibus iniuriā patiē-
tibus. Notas fecit vias ſuas moyſi: fi-
lijs iſrael volūtates ſuas. Miſerator et
miſericors dñs: lōganimis ⁊ multū mi
ſericors. Nō imppetuū iraſcet: neq̄ in
eternū cōminabit. Nō ſcdm pctā nr̄a fe
cit nobis: neq̄ ſcdm iniquitates nr̄as
retribuit nobis. Qm̄ ſecundū altitudi-
nē celi a terra: corroborauit miſericor
diam ſuā ſup timentes ſe. Quantum di
ſtat ortus ab occidēte: lōge fecit a nob̄
iniq̄tates noſtras. Quomodo miſeret
pater filiorum miſertus eſt dñs timen-
tib⁹ ſe: qm̄ ipſe cognouit figmentū no-

69

ſtrū. Recordat⁹ eſt qm̄ puluis ſum⁹: hō
ſicut fenū: dies ei⁹ tanq̄ flos agri ſic ef-
florebit. Qm̄ ſpūs ꝑtrāſibit in illo ⁊ nō
ſubſiſtet: et non cognoſcet amplius lo
cum ſuū. Miſcdia aūt domini ab eterno
⁊ vſq̄ in eternum: ſuper timētes eum.
Et iuſticia illius in filios filiorꝝ: his qui
ſeruant teſtamentū eius. Et memores
ſunt mandatorꝝ ipſius: ad faciendū ea.
Dominus in celo parauit ſedem ſuam:
⁊ regnū ipſius om̄ibus dn̄abitur. Be-
nedicite dn̄o angeli eius: potentes vir-
tute: facientes verbū illius ad audien-
dam vocem ſermonum eius. Benedi-
cite domino omnes virtutes eius: mi-
niſtri eius qui facitis voluntatem eius.
Benedicite domino omnia opera eius
in omni loco dominationis eius: bene
dic anima mea domino. Antiphona.

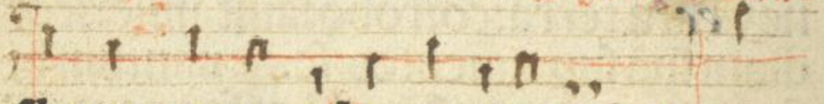

Clamor meus ad te veniat de⁹. aū. Be-

Pſal.

nedic. ps. Anima mea. Euouae. c.iii.

Benedic aia mea dño: dñe deus me
us magnificatus es vehementer.
Confeſſionē ⁊ decorē iduiſti: amictus
lumie ſicut veſtimēto. Extendens celũ
ſicut pellē: qui tegis aquis ſupiora ei⁹.
Qui ponis nubē aſcēſuz tuũ: qui ambu-
las ſup pennas ventoꝝ. Qui facis an-
gelos tuos ſpũs: ⁊ miniſtros tuos ignē
vrentē. Qui fundaſti terrã ſup ſtabilita
tem ſuã: non inclinabitur in ſcl'm ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimentũ amictus ei⁹:
ſup mõtes ſtabũt aque. Ab increpatio
ne tua fugiēt: a voce tonitrui tui formi-
dabũt. Aſcēdũt mõtes ⁊ deſcēdũt cam
pi: in locũ quē fundaſti eis. Terminum
poſuiſti quē nõ trãſgredient: neqꝫ ꝯuer
tent opire terrã. Qui emitt' fontes i cõ
uallibus: inter mediũ montiũ ptranſi-
bunt aque. Potabũt oĩes beſtie agri:
expectabunt onagri in ſiti ſua. Sup ea
volucres celi habitabunt: de medio pe
trarũ dabunt vocē. Rigans mõtes d
ſuperioribus ſuis: de fructu opeꝝ tuo-
rũ ſatiabit terra. Producens fenum iu
mentis: ⁊ herbã ſeruituti hoim. Ut edu

cas panē de terra: ꝛ vinum letificet coꝛ
hoīs. Ut exhilaret faciē in oleo: ꝛ panꝭ
coꝛ hoīs ꝯfirmet. Saturabunt ligna cā
pi: ꝛ cedri libani quas plātauit: illic paſ-
ſeres nidificabūt. Herodij dom⁹ dux ē
eoꝝ: montes excelſi ceruis: petra refu-
giū erinacijs. Fecit lunā in tēpoꝛa: ſol
cognouit occaſū ſuū. Poſuiſti tenebꝛas
ꝛ facta eſt nox: in ipa ꝑtranſibunt oēs
beſtie ſilue. Catuli leonū rugiētes vt ra
piant: ꝛ querant a deo eſcā ſibi. Oꝛtus
eſt ſol ꝛ congregati ſunt: ꝛ in cubilibus
ſuis collocabunt. Exibit homo ad op⁹
ſuū: ꝛ ad oꝑationē ſuā vſq₃ ad veſperū.
Quā magnificata ſunt opera tua dn̄e:
oīa in ſapiētia feciſti: impleta eſt ter-
ra poſſeſſione tua. Diuiſio pſalmi.

Hoc mare magnū ꝛ ſpacioſuz ma-
nibus: illic reptilia quoꝛum non
eſt numerus. Animalia puſilla cum ma
gnis: illic naues pertranſibunt. Dꝛa-
co iſte quem foꝛmaſti ad illudenduz ei:
omnia a te expectant vt des illis eſcā
in tempoꝛe. Dante te illis colligent: a-
periente te manum tuam omnia imple

buntur bonitate. Auertēte aūt te faciē
turbabunt᷑: auferes ſpm̄ eoꝝ ⁊ deficiēt:
⁊ i puluerē ſuū reuertent᷑. Emitte ſpi-
ritū tuū ⁊ creabunt᷑: ⁊ renouabis faciez
terre. Sit gl'ia dn̄i in ſcl'm: letabit᷑ dn̄s i
operibus ſuis. Qui reſpicit terrā ⁊ facit
eam tremere: q̇ tangit montes ⁊ fumi-
gant. Cantabo dn̄o in vita mea: pſallā
deo meo q̄zdiu ſum. Iocundū ſit ei elo
quiū meū: ego vero delectaboꝛ in dn̄o.
Deficiant peccatores a terra ⁊ iniq̇ ita
vt non ſint: benedic aīa mea dn̄o. Aña.

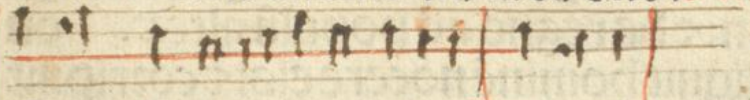

Benedic aīa mea dn̄o. a̅. Letet᷑ coꝛ. ps̄.

Confite- ps̄. c. iiij.

mini domio ⁊ in-
uocate nomen eius: Confite. Euouae.
annunciate inter gentes opera eius.
Cantate ei ⁊ pſallite ei: narrate oīa
mirabilia eius. Laudamini in nomine
ſancto eius. Letetur coꝛ querentiū do
minum: querite dominum ⁊ confirma
mini: querite faciem eius ſemper. Me-
mentote mirabilium eius que fecit: pro

digia eius ⁊ iudicia oris eius. Semen
abraaȝ ſerui eius: filij iacob electi eius.
Ipſe dñs deus noſter: in vniuerſa ter
ra iudicia eius. Memor fuit i ſclm̄ teſta
menti ſui: verbi qd̄ mādauit in mille ge
nerationes. Quod diſpoſuit ad abraā:
⁊ iuramenti ſui ad iſaac. Et ſtatuit illd̄
iacob in preceptū: ⁊ iſrael in teſtamētū
eternū. Dicens tibi dabo terram cha-
naan: funiculū hereditatis veſtre. Cuȝ
eſſent numero breui: pauciſſimi ⁊ inco-
le eius. Et ꝑtranſierunt de gente in gē
tem: ⁊ de regno ad populū alteꝝ. Non
reliquit hominē nocere eis: ⁊ corripuit
pro eis reges. Nolite tangere chriſtos
meos: ⁊ in prophetis meis nolite ma-
lignari Et vocauit famem ſuper terrā:
et omne firmamentum panis contri-
uit Miſit ante eos virum: in ſeruum ve
nundatus eſt ioſeph. Humiliauerūt in
compedibus pedes eius: ferrū ꝑtrāſijt
animam eius donec veniret verbū ei⁹.
Eloquiū dñi inflāmauit eum: miſit rex
⁊ ſoluit eum: princeps populorum ⁊ di
miſit eum. Conſtituit eum dñm dom⁹

ſue: ⁊ principem om̄is poſſeſſiōis ſue.
Vt erudiret principes eius ſicut ſemet
ipſum: ⁊ ſenes eius prudentiā doceret.
ET intrauit iſrael in egy- Diui. pſ̄.
ptum: ⁊ iacob accola fuit in terra
cham. Et auxit ꝑpl̄m ſuū vehemēter: ⁊
firmauit eum ſuper inimicos eius. Cō
uertit cor eorum vt odirent ꝑpl̄m eius:
⁊ dolum facerent in ſeruos eius. Miſit
moyſen ſeruū ſuum: aaron quem elegit
ipſum. Poſuit in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ:
⁊ prodigioꝝ in terra cham. Miſit tene-
bras ⁊ obſcurauit: ⁊ nō exacerbauit ſer
mones ſuos. Conuertit aq̄s eoꝝ in ſan
guinem: ⁊ occidit piſces eoꝝ. Et dedit
terra eorum ranas: in penetralibus re
gum ipſorum. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊
cynifes: in om̄ibus finibus eoꝝ. Poſu-
it pluuias eorum grandinem: ignē com
burentem in terra ipſorum. Et percuſ-
ſit vineas eorum ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ con
triuit lignū finiū eorū. Dixit ⁊ venit lo-
cuſta ⁊ brucus: cuiꝰ non erat numerus.
Et comedit om̄e fenū in terra eorum:
⁊ comedit om̄em fructū terre eoꝝ. Et

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pcuſſit oẽ primogenitũ in terra eoꝝ: primitias oĩs laborꝫ eoꝝ. Et eduxit eos cũ argẽto ⁊ auro: ⁊ nõ erat in tribubꝰ eoꝝ infirmꝰ. Letata eſt egyptꝰ in pfectione eoꝝ: qꝛ incubuit timoꝛ eoꝝ ſup eos. Expandit nubẽ in ptectionẽ eoꝝ: ⁊ ignẽ vt luceret eis p noctẽ. Petierũt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos. Dirupit petraꝫ ⁊ fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumĩa. Qm̃ memoꝛ fuit vbi ſancti ſui: qđ habuit ad abꝛaã puerũ ſuũ. Et eduxit pplm̃ ſuũ in exultatione: ⁊ electos ſuos in leticia. Et dedit illis regiones gẽtiũ: ⁊ laboꝛes populoꝝ poſſederunt. Ut cuſtodiant iuſtificationes eius: ⁊ legem eius requirant. An.

Ꝟ. Bñdic aĩa

Letetur coꝛ querentiũ dominũ. mea domino. ℟. Dñe deꝰ meus magnificatus es vehemẽter. Lectio breuis in eſtate.

Benefac iuſto: ⁊ inuenies retributõnem magnã. Et ſi non ab ipſo: certe a dño. Non eſt ẽm ei bene. qui aſſiduus eſt in malis: ⁊ elemoſynã non danti.

Querite dominũ et confirmamini

Querite faciẽ eius ſemꝑ

Quoniaz ꝛ altiſſimus odio hʒ pctõꝛes: ꝛ miſertus eſt penitẽtibus. Tu aũt. ℟.

Domine exaudi orationem meam. ℣.

Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℟. Dñe.

In. ij. noct. antiþ. Alleluia. Euouae. In lxx. añ. Viſita nos domine. ps. Cõfite. Euouae. Pſal. c.v.

Confitemi dño qm̃ bonꝰ: qm̃ in ſeculuʒ miſcdia eius. Quis loquet potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius. Beati q̇ cuſtodiũt iudiciũ: ꝛ faciũt iuſticiam in om̃i tempoꝛe. Memẽto noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad videndum in bonitate electoꝝ tuoꝛum: ꝛ ad letandũ in leticia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua. Peccauimus cum patribus nr̃is: iniuſte egimus iniquita-

Ad gaudium paradisi perducat nos misericordia Jesu Christi.

73

tem fecimus. Patres noſtri in egypto
non intellexerunt mirabilia tua: non fu
erunt memores mltitudinis miſericor-
die tue. Et irritauerũt aſcendentes in
mare mare rubrũ: Et ſaluauit eos ꝓpter
nomẽ ſuũ: vt notã faceret potentiã ſuã.
Et increpuit mare rubrũ ⁊ exiccatuꝫ ẽ:
⁊ deduxit eos in abyſſis ſicut in deſer-
to. Et ſaluauit eos de manu odientiuꝫ:
⁊ redemit eos de manu inimici. Et ope-
ruit aqua tribulantes eos: vnus ex eis
non remanſit. Et crediderũt verbis ei
us: ⁊ laudauerunt laudeꝫ eius. Cito fe
cerunt obliti ſunt operum eius: non ſuſti-
nuerunt conſilium eius. Et concupierũt
concupiſcẽtiam in deſerto: ⁊ temptauerũt
deum in inaquoſo. Et dedit eis petitio
nem ipſorum: ⁊ miſit ſaturitatẽ in anias
eorum. Et irritauerunt moyſen in ca-
ſtris: aaron ſanctum domini. Aperta
eſt terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operu-
it ſuper congregationẽ abyron. Et ex-
arſit ignis in ſynagoga eorum: flamma
combuſſit peccatores. Et fecerunt vi-
tulum in oreb: ⁊ adorauerunt ſculptile.

Et mutauerunt gloriam ſuam: in ſimili
tudinem vituli comedentis fenum. Ob
liti ſunt deum qui ſaluauit eos: qui fecit
magnalia in egypto mirabilia in terra
cham: terribilia in mari rubro. Et dix-
it vt diſperderet eos: ſi non moyſes ele
ctus eius ſtetiſſet in confractione in cõ
ſpectu eius. Vt auerteret iram eius ne
diſperderet eos: ꝛ pro nihilo habuerũt
terram deſiderabilez. Non crediderũt
verbo eius: ꝛ murmurauerũt in taber-
naculis ſuis: non exaudierunt vocẽ do
mini. Et eleuauit manũ ſuam ſup eos:
vt proſterneret eos in dſerto. Et vt de
iiceret ſemẽ eoꝝ in nationibus: ꝛ diſp-
deret eos in regionibus. Et iniciati ſũt
beelphegor: ꝛ comederũt ſacrificia mor
tuoꝝ. Et irritauerũt eum in adinuẽtio
nibus ſuis: ꝛ multiplicata eſt in eis rui-
na. Et ſtetit phinees ꝛ placauit: ꝛ ceſ-
ſauit quaſſatio. Et reputatum eſt ei in
iuſticiam: in generatione ꝛ genera-
tionem vſqꝫ in ſempiternũ. Diuiſ. pſal.
Et irritauerunt eum ad aquas cõ
tradictionis: ꝛ vexatus eſt moy-

74

ſes propter eos: quia exacerbauerunt
ſpm̄ eius. Et diſtinxit in labijs ſuis: nō
diſperdiderunt gentes quas dixit dn̄s
illis. Et commixti ſunt inter gentes: et
didicerunt opera eoꝝ ⁊ ſeruierūt ſcul-
ptilibus eorum: ⁊ factū eſt illis in ſcāda
lū. Et immolauerūt filios ſuos: ⁊ filias ſu
as demonijs. Et effuderunt ſanguinē
innocentē: ſanguinē filiorū ſuoꝝ ⁊ filia-
rū ſuarū: quas ſacrificauerūt ſculptili-
bus chanaan. Et interfecta eſt terra i
ſanguinibus: ⁊ contaminata eſt in ope
ribus eoꝝ: ⁊ fornicati ſunt in adinuētio
nibus ſuis. Et iratus eſt furore dn̄s in
pp̄lm ſuū: ⁊ abominatus eſt hereditatē
ſuam. Et tradidit eos in manus genti-
um: ⁊ dn̄ati ſunt eorum qui oderūt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorum: ⁊
humiliati ſunt ſub manibus eorum: ſe-
pe liberauit eos. Ipſi aūt exacerbaue-
runt eum in conſilio ſuo: ⁊ humiliati ſūt
in iniquitatibus ſuis. Et vidit cum tri-
bularentur: ⁊ audiuit orōnem eorū. Et
memor fuit teſtamenti ſui: et penituit
eum ſecundum multitudinē miſericor-

die ſue. Et dedit eos in miſcdias: in cõ-
ſpectu oim qui ceperant eos. Saluos
fac nos dñe deus noſter: ⁊ ꝯgrega nos
de nationibus. Ut ꝯfiteamur nomi ſan
cto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. Bene
dictus dñs deus iſrael a ſeculo ⁊ vſqꝫ i
ſcl'm: ⁊ dicet ois ꝑpl's fiat fiat. Antiph.

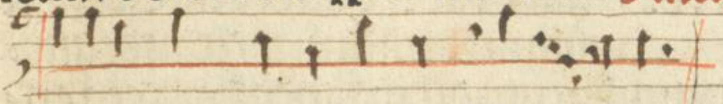

Viſita nos domine in ſalutari tuo. añ.

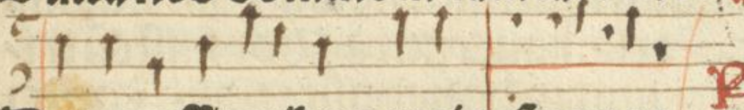

Ps. c.vi.

De neceſſitatibus meis. Euouae.

COnfitemini domino qm̃ bon⁹: qm̃
in ſcl'm miſericordia eius. Dicant
qui redempti ſunt a dño: quos redemit
de manu inimici: de regionibus cõgre-
gauit eos. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aq̇-
lone ⁊ mari. Errauerunt in ſolitudine
in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi
non inuenerunt. Eſurientes ⁊ ſitiẽtes:
anima eorum in ipſis defecit. Et cla-
mauerunt ad dominum cum tribula-
rentur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ eripuit
eos. Et deduxit eos in viã rectã: vt irẽt

75

in ciuitatem habitationis. Confitean-
tur domino miſericoꝛdie eius: ⁊ mira-
bilia eius filijs hominuꝫ. Quia ſatiauit
animam inanem: ⁊ animam eſurienteꝫ
ſatiauit bonis. Sedentes in tenebꝛis ⁊
vmbꝛa moꝛtis: vinctos in mendicitate
⁊ ferro. Quia exacerbauerunt eloquia
dei: ⁊ conſilium altiſſimi irritauerunt.
Et humiliatum eſt in laboꝛibus coꝛ eo-
rum: infirmati ſunt nec fuit qui adiuua
ret. Et clamauerunt ad dominū cū tri-
bularentur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝛum
liberauit eos. Et eduxit eos de tenebꝛ
⁊ vmbꝛa moꝛtis: ⁊ vincula eoꝛum diru
pit. Confiteātur domino miſericoꝛdie
eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit poꝛtas ereas: ⁊ vectes
ferreos confregit. Suſcepit eos ꝺ via
iniquitatis eoꝛum: ꝓpter iniuſticias em̄
ſuas humiliati ſunt. Omnem eſcam ab
ominata eſt anima eoꝛum: ⁊ appꝛopin-
quauerunt vſqꝫ ad poꝛtas moꝛtis. Et
clamauerunt ad dominū cum tribula-
rentur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝛum libe-
rauit eos. Miſit verbum ſuum et ſana-

uit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus
eoꝝ. Confiteant̄ dño miſcdie ei⁹: ⁊ mi-
rabilia eius filijs hoim. Et ſacrificēt ſa
crificiū laudis: ⁊ annunciēt opera eius
in exultatione. Qui deſcēdunt mare in
nauibus: facientes operationē in aq̄s
multis. Ipſi viderunt opera domini: ⁊
mirabilia eius in ꝓfundo. Diuiſ. pſal.
Dixit ⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle: ⁊ exaltati
ſunt fluctus eius. Aſcendunt vſqꝫ
ad celos: ⁊ deſcendūt vſqꝫ ad abyſſos:
anima eoꝝ in malis tabeſcebat. Turba
ti ſt̄ ⁊ moti ſt̄ ſicut ebri⁹: ⁊ oīs ſapia eoꝝ
deuorata eſt. Et clamauerīt ad dñm cū
tribularentur: et de neceſſitatibus eoꝝ
eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellā eius in au
ram: ⁊ ſiluerunt fluctus eius. Et letati
ſunt quia ſiluerunt: ⁊ deduxit eos ī por
tum voluntatis eorum. Confiteantur
domino miſericordie eius: ⁊ mirabilia
eius filijs hominum. Et exaltent eum
in eccleſia plebis: ⁊ in cathedra ſenio-
rum laudent eum. Poſuit flumia in de-
ſertum: ⁊ exitus aquaruꝫ in ſitim. Ter
ram fructiferam in ſalſuginem: a mali-

tia inhabitãtiũ in ea. Poſuit deſertuz in ſtagna aquaꝝ: et terrã ſine aqua i exit⁹ aquaꝝ. Et collocauit illic eſurientes: et ↄſtituerũt ciuitatẽ habitationis. Et ſeminauerũt agros et plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitat⁹. Et benedixit eis ⁊ multiplicati ſũt nimis: et iumẽta eoꝝ nõ minorauit. Et pauci facti ſũt: et vexati ſunt a tribulatione maloꝝ ⁊ dolore. Effuſa eſt cõtentio ſup principes: et errare fecit eos in inuio ⁊ non in via. Et adiuuit paupem de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues familias. Videbũt recti ⁊ letabuntur: ⁊ oĩs iniq̃tas opilabit os ſuum. Quis ſapiẽs ⁊ cuſtodiet hec: et intelliget miſericordias domini.

ana. De neceſſitatibus meis e-

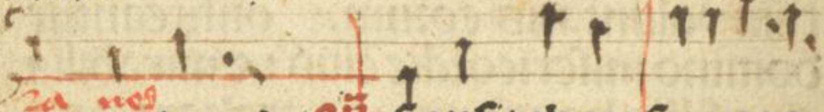

rue me domie. añ. Confitebor. Euouae.

Paratũ cor meũ de⁹ para- ps. c.vij.
tũ cor meũ: cãtabo ⁊ pſallã in gl'ia mea. Exurge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi i pplis dñe:

ꝛ pſallā tibi in natiōibus. Q2 magna ſu
per celos miſcdia tua: ꝛ vſqꝫ ad nubes
veritas tua. Exaltare ſup̱ celos deus: ꝛ
ꝛ ſup̱ om̄em terrā gloꝛia tua: vt liberen
tur dilecti tui. Saluū fac dextera tua et
exaudi me: de⁹ locut⁹ eſt in ſctō ſuo. Ex
ultabo ꝛ diuidā ſichimā: ꝛ ꝯuallē taber
naculoꝝ dimetiar. Meus ē galaad ꝛ me
us eſt manaſſes: et ephꝛaim ſuſceptio
capitis mei. Iuda rex meus: moab le-
bes ſpei mee. In idumeam extendam
calciamentum meum: mihi alienigene
amici facti ſunt. Quis deducet me in ci
uitatem munitam: quis deducet me vſ
qꝫ in idumeam. Nonne tu deus qui re-
puliſti nos: ꝛ non exibis deus in virtu
tibus noſtris. Da nobis auxiliuꝫ de tri-
bulatione: quia vana ſalus hominis.
In deo faciemus virtutem: ꝛ ipſe ad
nihilum deducet inimicos nr̄os. Glo-
ꝛia patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritui ſan. pš. c. viij.
Deus laudē meā ne tacuer: q2 os pcō
ris ꝛ os doloſi ſup̱ me apertū eſt. Lo
cuti ſt̄ aduerſū me līgua doloſa: ꝛ ſmo-
nib⁹ odij circūdedeꝛt me: ꝛ expugnaue

rūt me gratis. Pro eo vt me diligerent
detrahebant mihi: ego aūt orabaz. Et
poſuerunt aduerſum me mala pro bo-
nis: ⁊ odiū pro dilectiōe mea. Conſti-
tue ſuꝑ eū pctōrē: ⁊ diabolus ſtet a dex
tris eius. Cum iudicat̄ exeat ꝯdēnatꝰ:
⁊ oratō eius fiat in pctm̄. Fiant dies ei
us pauci: ⁊ epātū eiꝰ accipiat alter. Fi
ant filij eius orphani: ⁊ vxor eiꝰ vidua.
Nutantes transferant̄ filij eius ⁊ mēdi
cent: eijciant̄ de habitatōibꝰ ſuis. Scru
tet̄ fenerator oēm ſubſtantiā eius: ⁊ di-
ripiant alieni labores eius. Non ſit illi
adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis
eius. Fiant nati eius in interitum: in ge
neratione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrū
eius in conſpectu domini: ⁊ peccatum
matris eius non deleatur. Fiant cōtra
dominum ſemper: ⁊ diſpereat de terra
memoria eorum: pro eo quod nō eſt re
cordatus facere miſcdiam. Et ꝑſecutꝰ
eſt hoiem inopē ⁊ mendicū: ⁊ compun
ctū corde mortificare. Et dilexit male-
dictionem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedi-

ctionem ⁊ elongabitur ab eo. Et indu-
it maledictionem ſicut veſtimentū: ⁊ in
trauit ſicut aqua in iteriora eius: ⁊ ſicut
oleū in oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſti-
mētū quo operit̄: ⁊ ſicut zona qua ſem
per precingitur. Hoc opus eorꝫ qui de
trahunt mihi apud dn̄m: ⁊ qui loquun-
tur mala aduerſus animam meam. Et
tu domine dn̄e fac mecum ꝓpter nomē
tuum: quia ſuauis eſt miſericordia tua.
Libera me quia egenus ⁊ pauper ego
ſum: ⁊ cor meū conturbatū eſt itra me.
Sicut vmbra cū declinat ablatus ſum:
⁊ excuſſus ſum ſic̄ locuſta. Genua mea
infirmata ſunt a ieiunio: ⁊ caro mea im
mutata eſt propter oleum. Et ego fa-
ctus ſum opprobrium illis: viderunt me
⁊ mouerunt capita ſua. Adiuua me do
mine deus meus: ſaluum me fac ſcd̄m
miſericordiam tuam. Et ſciant qꝛ ma-
nus tua hec: ⁊ tu domine feciſti eā. Ma
ledicēt illi ⁊ tu benedices: qui inſurgūt
in me confundantur: ſeruus aūt tuus le
tabitur. Induantur qui detrahunt mi
chi pudore: ⁊ opiant̄ ſicut diploide con

fuſiõe ſua. Confitebor dño nimis i ore meo: et in medio multorum laudabo eum. Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluã faceret a pſequentib' aniam meã. añ.

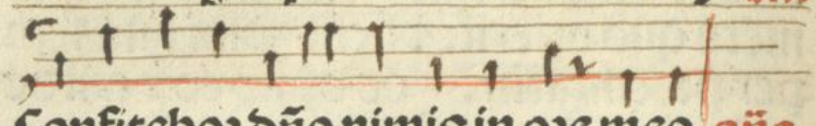

Confitebor dño nimis in ore meo. aña.

Cap.

Vigi

Alleluia alleluia alleluia alleluia. late.

fo. .℟. Adiuua me domine de' me'.

Saluũ me fac ſcdm miſcdiam tuã. oro.

Exaudi nos miſicors. fo. .Ad lau. ã.

y miſit verbum ſuum et ſanavit eos):

℟ et eripuit eos de interittonibus eorum):

Benigne fac in bona volũtate tua dñe.

Confitebor dño nimis in ore meo

ps. in medio multorũ laudabo eum ...ua

In viam pacis dirige nos Domine.

exaudi me domine. ps. Dñe exaudi. ij.

Euouae. añ. Et in ſeruis ſuis dominus

miſerebitur. Lã. Audite celi. cã. Ignis

ſuccẽſus. Euouae. ã. In cymbalis bñ ſo

nãtibus laudate dñm. ps̃. Laud. dñm. Lap̃. Nox preceſſit.

Euouae. fo. .R. Auditam fac mihi

mane miſcdiam tuã. V. Quia in te ſpera ui domine. R. Auditam. ver. Repleti ſum9 mane. Hym. Splẽ. dor paterne. Ad benedictus antiphõa.

Dirige domine pedes noſtros in vi-

az pacis. Lañ. Benedict9 dñs. Euouae.

Dominicis diebus ad veſpas antiph.

Dixit domin⁹. pſ. Dño meo. Euouae.

D Jxit dominus dño Pſ. c. ix.
meo: ſede a dextris meis. Do-
nec ponā inimicos tuos: ſca-
bellum pedum tuorum. Vir-
gam virtutis tue emittet dñs ex ſyon:
dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Te
cum principium in die virtutis tue i ſplē
doribus ſanctorum: ex vtero ante luci-
ferum genui te. Iurauit dñs ꝛ non pe
nitebit eum: tu es ſacerdos in eternum
ſcd̄m ordinē melchiſedech. Dñs a dex
tris tuis: cōfregit in die ire ſue reges.
Iudicabit in natiōib⁹ iplebit ruinas: ꝯ
qſſabit capita i t̄ra mlt̄oꝝ. De torrēte i
via bibet: ꝓpterea exaltabit caput. añ.

Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis.

C Onfi- pſ. c. x.
tebor tibi dñe
in toto corde meo: ã. Fidelia. Euouae.

in conſilio iuſtorum ⁊ congregatione.
Magna opera domini: exquiſita in oēs
voluntates eius. Confeſſio ⁊ magnifi-
centia opus eius: ⁊ iuſticia eius manet
in ſeculum ſeculi. Memoriaꝫ fecit mira
biliū ſuorum miſericors ⁊ miſerator do
minus: eſcam dedit timentibus ſe. Me
morerit in ſeculū teſtamenti ſui: virtu-
tutem operū ſuorum annunciabit po-
pulo ſuo. Et det illis hereditatē gētiū:
oꝑa manuū ei⁹ ꝟitas ⁊ iudiciū. Fidelia
oīa mādata ei⁹: ꝯfirmata in ſcl'm ſcl'i: fa
cta in ꝟitate ⁊ equitate. Redēptionem
miſit ꝑplo ſuo: mādauit in eternū teſta-
mentū ſuū. Sctm̄ ⁊ terribile nomē ei⁹:
initium ſapientie timor domini. Intel-
lect⁹ bon⁹ om̄ibus faciē
tib⁹ eū: laudatō ei⁹ manꝫ

in ſcl'm ſeculi. Antipho. Fidelia omnia

mādata ei⁹ ꝯfirmata in ſeculū seculi

…mandatis. pš. Btūs. Euouae.

Beatus vir qui timet dñm: in mãdã
tis eiꝰ volet nimꝭ. Potens in terra
erit ſemẽ eius: generatio rectoꝝ bene-
dicet. Gloꝛia ⁊ diuicie in domo eius: et
iuſticia eius manet in ſcl'm ſeculi. Exoꝛ
tũ eſt in tenebꝛis lumẽ rectꝭ: miſericoꝛs
⁊ miſeratoꝛ ⁊ iuſtꝰ. Iocũdus hõ q̇ miſe
retur ⁊ cõmodat: diſponit ſ̄mones ſu-
os in iudicio: quia in eternũ nõ cõmoue
bit. In memoꝛia eterna erit iuſtus: ab
auditione mala nõ timebit. Paratũ coꝛ
eius ſperare in dño: ꝯfirmatũ eſt coꝛ ei
us: nõ cõmouebit donec d̕ſpiciat inimi
cos ſuos. Diſperſit dedit pauperibus:
iuſticia eius manet in ſcl'm ſeculi: coꝛnu
eius exaltabitur in gloꝛia. Peccatoꝛ vi-
debit ⁊ iraſcetur: dentibus ſuis fremet
⁊ tabeſcet: deſideriũ pctõꝝ peribit.
Gloꝛia patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. ã.

In mandatꝰ eius volet nimis. añ. Sit
Laudate pš. cxij.
pueri dñz: lauda
te nomen dñi. Sit no- nomen. Euouae

men dñi benedictum: ex hoc nunc ⁊ vſ-
qꝫ in ſeculum. A ſolis ortu vſqꝫ ad occa
ſum: laudabile nomen domini. Excel-
ſus ſuper omnes gentes dominus: ⁊ ſu
per celos gloria eius. Quis ſicut domi-
nus deus noſter: qui in altis habitat et
humilia reſpicit in celo et in terra. Su-
ſcitans a terra inopeꝫ: ⁊ de ſtercore eri
gens pauperem. Ut collocet eum cum
principibus: cū principibus populi ſui.
Qui habitare facit ſterilē in domo: ma
trem filioꝝ letantē. Gloria patri. Anti.

Sit nomē domini bñdictum in ſecula.
Capitu. Benedictus deus et pater. R̷.

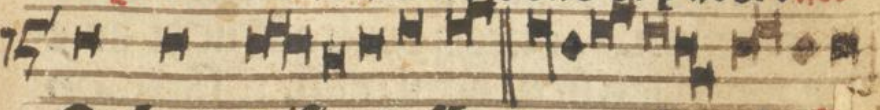

R.

Quā magnificata ſūt oꝑa tua domie.

Oīa in ſapientia feciſti: repleta ē te

patri ⁊ filio ⁊ ſpirituiſanct

Q ij

Hymnus. De' creator oium. ℣. Dirigat ℟. Quam magni. dñe orõ mea. ℟. Sicut incensum in cõspectu tuo. Ad magnificat añ que currit. Feria. ij. ad vesperas antiphona. Nos qui viuimus. Euouae. Ps. cxiij.

In exitu iſrael d' egypto: domus iacob de populo barbaro. Facta eſt iudea ſanctificatio eius: iſrael poteſtas eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum. Mõtes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium. Quid eſt tibi mare qđ fugiſti: ⁊ tu iordanis quia cõuerſus es retrorſum. Montes exultaſtꝭ ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ. A facie domini mota eſt terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrã in ſtagna aquaꝝ: ⁊ rupẽ in fontes aquaꝝ. Non nobis domine non nobis: ſed nomini tuo da gloriam. Sup miſcdia tua ⁊ veritate tua: nequando dican. gentes vbi eſt deus eorum. Deus autem noſter in celo: oia

quecũq; voluit fecit. Simulachra gentiũ argentũ ⁊ aurũ: opera manuũ hoīz. Os hñt ⁊ nõ loquent: oculos hñt et nõ videbunt. Aures hñt ⁊ nõ audient: nares hñt ⁊ non odorabũt. Manus hñt et non palpabũt: pedes hñt ⁊ nõ ambulabũt: nõ clamabũt in gutture ſuo. Similes illis fiant qui faciũt ea: ⁊ omẽs qui ꝯfidunt in eis. Domus iſrael ſperauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorũ eſt. Domus aarõ ſperauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Qui timent dñm ſperauerunt in domino: adiutor eorum et protector eorum eſt. Dominus memor fuit noſtri: et benedixit nobis. Benedixit domui iſrael: benedixit domui aaron. Benedixit omnibus qui timent dominũ: puſillis cum maioribus. Adijciat dñs ſuꝑ vos: ſuper vos ⁊ ſuper filios veſtros. Benedicti vos domio: qui fecit celum ⁊ terram. Celum celi dño: terram autem dedit filijs hominũ. Nõ mortui laudabunt te domine: neq; omnes qui deſcendũt in infernũ. Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex

hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculum. Antiphōa.

Nos qui viuim⁹ bñdicim⁹ domino. ã. In
Dilexi: pſ. c. xiiij.
D qm̄ exaudiet do-
min⁹ vocē orōis mee. [In]clinauit. Euouae.
Quia inclinauit aurē ſuā mihi: ⁊ in die-
bus meis iuocabo. Circūdederunt me
dolores mort: ⁊ pericula inferni iuene
rūt me. Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊
nomē dñi iuocaui. O dñe libera aniam
meam: miſericors dñs ⁊ iuſtus: ⁊ deus
noſter miſeretur. Cuſtodiens paruu-
los dominus: humiliatus ſum et libera
uit me. Conuertere anima mea in req-
em tuam: quia dñs benefecit tibi. Quia
eripuit animam meam [de m]orte: ocu-
los meos a lachrymis: pedes meos a
lapſu. Placebo do-
mino: in regione vi-
uor. Glia pri ⁊. añ. Inclinauit domin⁹

aurē ſuam mihi. ã. Laudate. Euouae.

CRedidi ꝓpter quod lo- Pſ̄.c.xv.
cutus ſum: ego aūt humiliatꝰ ſum
nimis. Ego dixi in exceſſu meo: omnis
homo mendax. Quid retribuam dño:
pro omnibus que retribuit mihi. Cali-
cem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domi
ni inuocabo. Vota mea domino reddā
coram omni populo eius: precioſa i cō-
ſpectu domini mors ſanctoꝝ eiꝰ. O do-
mine quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus
tuus ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vin-
cula mea: tibi ſacrificabo hoſtiam lau-
dis: et nomen domini inuocabo. Vota
mea domino reddam in conſpectu om
nis populi eius: in atrijs domus domi-
ni in medio tui hierl'm. Pſalmus.c.xvi.
LAudate dominum omnes gen-
tes: laudate eum omnes ꝑpl'i. Qm̄
confirmata eſt ſuper nos miſcdia eius:
⁊ veritas dñi manet in eternū. Antip̄.

Laudate dominum omnes gentes. añ.
Benediximꝰ vob'. fo. .pſ̄. Sepe ex
pugna. fo. .⁊c̄. q̄ ibidē ſt annotata.

Dñicis diebus. Ad laudes. Pſal. cxvij.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in ſe culũ miſcdia eius. Dicat nũc iſrael qm̃ bonus: qm̃ in ſcl'm miſcdia ei⁹. Dicat nũc domus aarõ: qm̃ in ſcl'z miſcdia eius. Dicant nũc q timẽt dñm: qm̃ in ſe culũ miſcdia eius. De tribulatiõe inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs mihi adiutor: nõ timebo qd faciat mihi homo. Dñs mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciã inimicos meos. Bonũ eſt confidere in dño: q̃z confidere in homine. Bonum eſt ſperare in domino: q̃z ſperare in principibus. Omnes gẽtes circuierunt me: et in nomine domini quia vltus ſum in eos. Circumdantes circumdederunt me: et in nomine domini quia vltus ſum in eos. Circumdederunt me ſicut apes: et exarſerunt ſicut ignis in ſpinis: et in nomine domini quia vltus ſum in eos. Impulſus euerſus ſum vt caderem: et dominus ſuſcepit me. Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus eſt mihi in ſalutem. Vox exultationis ⁊ ſalutis:

in tabernaculis iuſtorum. Dextera dñi
fecit virtutem: dextera domini exalta-
uit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar ſed viuam: ⁊ narrabo opa
domini. Caſtigans caſtigauit me dñs:
⁊ morti non tradidit me. Aperite mihi
portas iuſticie: ingreſſus in eas cõfite-
bor dño: hec porta domini iuſti intra-
bunt in eam. Confitebor tibi qm̃ exau-
diſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutẽ. La-
pidem quem reprobauerunt edifican-
tes: hic factus eſt in caput anguli. A do
mino factum eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in
oculis noſtris. Hec eſt dies quam fecit
dominus: exultemus et letemur in ea.
O dñe ſaluum me fac o domine bene p
ſperare: benedictus qui ven[illegible] in nomi-
ne domini. Benediximus vobis de do
mo domini: deus dñs et illuxit nobis.
Conſtituite diem ſolennem in conden
ſis: vſq; ad cornu altaris. Deus meꝰ es
tu ⁊ confitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu ⁊ exal
tabo te. Confitebor tibi qm̃ exaudiſti
me: ⁊ factus es mihi in ſalutem. Confi
temini domino qm̃ bonus: qm̃ in ſclm

miſcdia eius. Dñicis diebus ad primã
hymnus. Jam lucis orto ſidere. Anti.
Beati im .cxviij.
maculati i via:
q ambulāt in le Alleluia. Euouae.
ge dñi. Beati q ſcrutant̃ teſtimonia eiꝰ:
in toto corde exquirũt eũ. Non em̃ qui
operant̃ iniquitatẽ: in vijs eius ambu-
lauerũt. Tu mandaſti: mãdata tua cu-
ſtodiri nimis. Utinã dirigant̃ vie mee:
ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.
Tunc non confundar: cuz perſpexero
in omnibus mandatis tuis. Confite-
bor tibi in directiõe cordis: in eo quod
didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificatio-
nes tuas cuſtodiam: non me derelin-
(quas vſquequaque.
In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam: in cu
ſtodiendo ſermones tuos. In toto cor
de meo exquiſiui te: ne repellas me a
mandatis tuis. In corde meo abſcon-
di eloquia tua: vt non peccem tibi. Be
nedictus es domine: doce me iuſtifica
tiones tuas. In labijs meis: pronun-
ciaui omnia iudicia oris tui. In via te-

ſtimoniorum tuorum delectatus ſum:
ſicut in omnibus diuitijs. In manda-
tis tuis exercebor: et conſiderabo vi-
as tuas. In iuſtificationibus tuis me
ditabor: non obliuiſcar ſermones tu-
Retribue ſeruo tuo: viuifica (os.
me et cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: et conſiderabo
mirabilia de lege tua. Incola ego ſum
in terra: non abſcondas a me manda-
ta tua. Concupiuit anima mea deſide
rare iuſtificationes tuas: in omni tem
pore. Increpaſti ſuperbos: maledi-
cti qui declinant a mandatis tuis. Au-
fer a me opprobriũ ⁊ contemptuꝫ: quia
teſtimonia tua exquiſiui. Etenim ſede
runt principes: et aduerſum me loque
bantur: ſeruus aũt tuus exercebat̃ in iu
ſtificationibus tuis. Nam ⁊ teſtimonia
tua meditatio mea eſt: ⁊ conſilium me-
um iuſtificationes tue. Gloria patri et
filio: ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat i prin.
Adheſit pauimẽto aĩa mea: viuifi
ca me ſcdꝫ verbũ tuũ. Vias meas
enũciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſti-

paſcali

ficationes tuas. Viam iuſtificationum
tuaꝝ inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabi
libus tuis. Dormitauit aīa mea pre te-
dio: confirma me in verbis tuis. Viam
iniquitatis amoue a me: ⁊ lege tua mi-
ſerere mei. Viam veritatis elegi: iudi-
cia tua non ſum oblitus. Adheſi teſti-
monijs tuis domine: noli me confun-
dere. Viam mandatorum tuorum cu-
curri: cum dilataſti cor meum. Antiph.

La- pit. 7 Domi:

Alleluia alleluia alleluia alleluia. Re
gi aūt ſclo͂ꝝ. fo. . ℣. Exurge dn̄e adiu
ua nos. ℞. Et libera nos ꝓpter nomē tu
um. Deinde ſequunt̄ preces annotate.
in fo. . Poſtea ſymboluz Athana-
ſij. Quicūqꝫ vult. ℣. Benedicat nos de-
us deus noſter bn̄dicat nos deus. ℞.
Et metuant eū oīes fines terre. Orō.
Omps ſempiterne deus. fo. . Dñi-
cis diebus ad .iij. hymn⁹. Nunc ſancte
nobis ſpiritus vnū
patri cum filio. ⁊c̄.
quere fo. . Añ. Alleluia. Euouae.

Legem pone mihi dn̄e viā iuſti- ps.
ficationum tuarum: ⁊ exquirā eaꝫ
ſemper. Da mihi intellectū ⁊ ſcrutabor
legem tuam: ⁊ cuſtodiam illam in toto
corde meo. Deduc me in ſemita mādatorū
tuorum: quia ipſam volui. Inclina
cor meū in teſtimonia tua: ⁊ non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videāt
vanitatē: in via tua viuifica me. Statue
ſeruo tuo eloquiū tuum: in timore tuo.
Amputa opprobriū meū quod ſuſpicatus
ſum: quia iudicia tua iocunda. Ecce
cōcupiui mandata tua: in eq̄tate tua
(viuifica me.
Et veniat ſup me ps.
miſcōdia tua dn̄e: ſalutare tuū ſcd̄m
eloquiū tuum. Et reſpōdebo exprobrātibus
mihi verbum: quia ſperaui in ſermonib⁹
tuis. Et ne auferas d̄ ore meo
verbū veritatis vſq₃quaq₃: quia in iudicijs
tuis ſuperſperaui. Et cuſtodiam legem
tuam ſemper: in ſeculum ⁊ in ſeculum
ſeculi. Et ambulabā in latitudine:
quia mandata tua exquiſiui. Et loquebar
in teſtimonijs tuis in conſpectu regum:
⁊ non confundebar. Et medita-

R

86

bar in mādatꝰ tuis: que dilexi. Et leua-
ui manus meas ad mādata tua que di-
lexi: ⁊ exercebar in iuſtificationibꝰ tuis.
Memor eſto verbi tui ſeruo tuo: ps.
in quo mihi ſpem dediſti. Hec me
ꝯſolata eſt in humilitate mea: qꝛ eloqui
um tuū viuificauit me. Superbi inique
agebant vſqꝫquaqꝫ: a lege aūt tua non
declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuorū a
ſeculo dn̄e: ⁊ ꝯſolatꝰ ſuꝫ. Defectio tenu
it me: pro pctōribus derelinquētibꝰ le-
gē tuā. Cantabiles mihi erāt iuſtifica-
tiōes tue: in loco ꝑegrinatōis mee. Me
mor fui nocte nōis tui dn̄e: ⁊ cuſtodiui
legem tuam. Hec facta eſt mihi: quia
iuſtificationes tuas exquiſiui. Antiph.

Al leuia al leluia alle lu ia alleluia.
Capitulū. Deus charitas eſt. fo.
ver. Ego dixi domine miſerere mei. R.
Sana aniam meam quia peccaui tibi.
Oratio que dicenda
contingit. Dn̄icis
diebus ad. vj. antip. Alleluia. Euouae.

Portio mea dñe: dixi cuſtodire legem tuam. Deprecatus ſuz faciem tuã in toto corde meo: miſerere mei ſcd̃m eloquiũ tuũ. Cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos in teſtimonia tua. Paratus ſum ⁊ non ſum turbatus: vt cuſtodiã mãdata tua. Funes pctõꝝ circũplexi ſũt me: et legẽ tuam nõ ſũ oblitus. Media nocte ſurgebã ad confitendum tibi: ſup iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſum oium timentium te: ⁊ cuſtodientiũ mandata tua. Miſericordia tua dñe plena eſt terra: iuſtificationes tuas doce me. Pſal.

Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſecũdũ ꝟbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinã ⁊ ſciẽtiã doce me: qꝛ mãdatꝭ tuis credidi. Priuſq̃ hũiliarer ego deliq̃: ꝓpterea eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum: ego autem in toto corde ſcrutabor mandata tua. Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus ſum. Bo-

nū mihi quia humiliaſti me: vt diſcaz iu
ſtificationes tuas. Bonū mihi lex oris
tui: ſuper milia auri ⁊ argenti. Pſalm⁹.

Manus tue fecerūt me ⁊ plaſmauerūt
me: da mihi intellectū vt diſcā mā-
data tua. Qui timent te videbunt me ⁊
letabunt: quia in verba tua ſuperſpera
ui. Cognoui dñe quia equitas iudicia
tua: ⁊ in veritate tua hūiliaſti me. Fiat
miſcdia tua vt ꝯſolet me: ſcdm eloquiū
tuū ſeruo tuo. Ueniant mihi miſeratio
nes tue ⁊ viuam: quia lex tua meditatō
mea eſt. Confundant ſupbi quia iiuſte
iniquitatem fecerunt in me: ego aūt ex
ercebor in mandatis tuis. Conuertan
tur mihi timentes te: ⁊ qui nouerunt te
ſtimonia tua. Fiat cor meū imaculatuz
in iuſtificatiōib⁹ tuis: vt nō ꝯfundar. aā.

Alleluia allelu ia alleluia alleluia alle-
Cap. Alter alterius one-
ra por. in fo. .℟. Do
minus regit me ⁊ nihil mi luia alleluia.
hi deerit. In loco paſcue ibi me colloca

uit. Orō. Deus q̄ ↄſpicis omni nos. in fo. .Dn̄icis diebus ad nonaz antip̄.

Defecit i ſa- ps̄.

Salutare tuū anima mea: et in Alleluia. Euouae.

verbū tuū ſuperſperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuū: dicentes quando ↄſolaberis me. Q2 factus ſum ſic̄ vter i pruina: iuſtificatōes tuas nō ſuz oblit⁹. Quot ſūt dies ſerui tui: qn̄ facies de perſequētibus me iudiciū. Narrauerūt mihi iniqui fabulatiōes: ſed nō vt lex tua. Oia mādata tua vitas: iniq̄ pſecuti ſūt me adiuua me. Paulominus conſummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. Scdm miſericordiā tuā viuifica me: ⁊ cuſtodiā teſtimonia oris tui.

In eternum ps̄. dn̄e: verbū tuū permanet in celo. In generatione: et generationez veritas tua: fundaſti terrā et permanet. Ordinatione tua perſeuerat dies: quoniam omnia ſeruiunt tibi. Niſi quod lex tua meditatio mea eſt: tunc forte periſſem in humilitate mea. In eter-

nū non obliuiſcar iuſtificationes tuas: quia in ipſis viuificaſti me. Tuus ſum ego saluū me fac: qm̄ iuſtificationes tu as exquiſiui. Me expectauerūt pecca tores vt pderent me: teſtimonia tua in tellexi. Omnis conſumationis vidi fi nem: latum mandatū tuum nimis. ps.

Quomodo dilexi legē tuam dñe: to ta die meditatio mea eſt. Sup ini micos meos prudentē me feciſti māda to tuo: q2 in eternū mihi ē. Sup oēs do cētes me itellexi: q2 teſtimoia tua medi tatō mea ē. Sup ſenes itellexi: q2 māda ta tua q̄ſiui. Ab oi via mala phibui pe des meos: vt cuſtodiā v̄ba tua. A iudi cijs tuis nō declinaui: quia tu legē po ſuiſti michi. Quam dulcia faucibus me is eloquia tua: ſup mel ori meo. A mā datis tuis intellexi: propterea odiui omnē viam iniq tatis. Gloria pa.

Antiphona. Alleluia al le luia al leluia alleluia alleluia alleluia alleluia.

Cap̄. Empti eſtis. fo. .verſ. Ab occul
tis meis munda me domine. ℟. Et ab
alienis parce ſeruo tuo. Oratõ. Gratie
tue q̄ms dñe. fo. .Feria. ij. ad. iij. añ.

Adiuua me. pſalm. Lucer. Euouae.
Lucerna pedibus meis verbum
tuum: ⁊ lumen ſemitꝭ meis. Iu
raui: et ſtatui cuſtodire iudicia
iuſticie tue. Humiliatus ſuz vſqȝquaqȝ
dñe viuifica me ſcdm verbũ tuũ. Volũ
taria oꝛꝭ mei beneplacita fac dñe: ⁊ iu
dicia tua doce me. Anima mea in mani
b⁹ meis ſp: ⁊ legẽ tuã nõ ſum oblit⁹. Po
ſuer̃t pctõres laqueũ mihi: ⁊ de mãdatꝭ
tuis nõ erraui. Hereditate acquiſiui te
ſtimonia tua in eternuz: quia exultatio
cordis mei ſunt. Inclinaui cor meũ ad
faciendas iuſtificationes tuas in eter
nũ: propter retributionem. Pſalmus.
Iniq̊s odio habui: ⁊ legẽ tuã dilexi.
Adiutor ⁊ ſuſceptor meus es tu: et
ĩ verbũ tuũ ſupſperaui. Declinate a me
maligni: ⁊ ſcrutabor mandata dei mei.

Suſcipe me ſecundum eloquium tuuz
& viuam: et non confundas me ab ex-
pectatione mea. Adiuua me & ſaluus
ero: et meditabor in iuſtificationibus
tuis ſemper. Spreuiſti omnes diſcedē
tes a iuſticijs tuis: quia iniuſta cogita-
tio eorum. Preuaricātes reputaui om
nes peccatores terre: ideo dilexi teſti-
monia tua. Cōfige timore tuo carnes
meas: a iudicijs enim tuis timui. Ps.

Feci iudicium et iuſticiam: non tra-
das me calumniantibus me. Su-
ſcipe ſeruum tuum in bonum: non ca-
lumnientur me ſuperbi. Oculi mei defe
cerunt in ſalutare tuum: et in eloquiuz
iuſticie tue. Fac cum ſeruo tuo ſecun-
dum miſericordiam tuam: et iuſtifica-
tiones tuas doce me. Seruus tuus ſuz
ego: da mihi intellectum vt ſciam teſti
monia tua. Tempus faciendi domine:
diſſipauerunt legem tuam. Ideo dile-
xi mandata tua: ſuper aurum et topa-
zion. Propterea ad oīa mandata tua
dirigebar: omnem viam iniquam odio
habui. Gloria patri & fil. Antiphona.

Capit. Sana
Adiuua me ꝛ ſaluus ero domie. me do
mine. fo. ℣. Adiutoꝛ meus eſto dn̄e
ne derelinquas me. ℟. Neqꝫ deſpicias
me deus ſalutaris meus. Or̄o. A cūct⁊
iniq̄tatibꝰ. fo. Feria. ij. ad. vj. antiph.

Mirabilia teſtimōia tua: ideo ps.
ſcrutata ē ea aīa mea. Declaratō
ſmonū tuoꝝ illumiat: ꝛ itellectū
dat paruulis. Os meū aperui ꝛ attraxi
ſpm̄: quia mandata tua deſiderabam.
Aſpice in me ꝛ miſerere mei: ſcd̄m iudi
cium diligentiū nomē tuū. Greſſus me
os dirige ſcd̄m eloquiū tuū: ꝛ non dn̄e
tur mei omnis iniuſticia. Redime me a
calumnijs hoim: vt cuſtodiam manda
ta tua. Faciē tuā illumia ſup ſeruū tuū:
ꝛ doce me iuſtificatiōes tuas. Exitus
aquarum deduxerunt oculi mei: quia
non cuſtodierunt legem tuam. Pſalm.
Juſtus es dn̄e: ꝛ rectū iudicium tu
um. Mandaſti iuſticiam teſtimoīa
tua: ꝛ veritatē tuam nimis. Tabeſcere
me fecit zelus meus: q2 obliti ſunt ver

ba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehementer: ⁊ ſeruus tuus dilexit illō. Adoleſcētulus ſuz ego ⁊ ꝯtemptus: iuſtificationes tuas nō ſum oblitus. Iuſticia tua iuſticia in eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea ē. Equitas teſtimonia tua in eternū: intellectū

Clamaui in to pš. (da mihi ⁊ viuā. to corde exaudi me dn̄e: iuſtificationes tuas requirā. Clamaui ad te et ſaluum me fac: vt cuſtodiam mandata tua. Preueni immaturitate ⁊ clamaui: in verba tua ſuperſperaui. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Uocem meam audi ſecundum miſcdiam tuam domine: ⁊ ſecundum iudicium tuū viuifica me. Appropinquauerunt perſequētes me iniquitati: a lege autem tua longe facti ſt. Prope es tu domine: ⁊ omnes vie tue ꝟitas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternum fundaſti ea. an̄. A ſpice in me domine et

Capit. Alter alterius. fo.
.verſ. Dominus re
miſerere mei. git me et nihil mihi dee-
rit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit
Orõ. Abſolue
q̃s dñe. Feria
ij. Ad nonã añ. Fiat. ps̃. Vide. Euouae.
V Ide humilitatem me- Pſalm⁹.
am et eripe me: quia legem tu-
am non ſum oblitus. Iudica iu-
dicium meum et redime me: propter
eloquium tuum viuifica me. Longe a
peccatoribus ſalus: quia iuſtificatio-
nes tuas non exquiſierunt. Miſericor-
die tue multe domine: ſecundum iudici
um tuum viuifica me. Multi qui perſe-
quuntur me et tribulant me: a teſtimo
nijs tuis non declinaui. Vidi preuari-
cantes et tabeſcebam: qꝛ eloquia tua
nõ cuſtodierunt. Vide quoniã manda
ta tua dilexi domine: in miſericordia
tua viuifica me. Principium verboꝝ
tuorum veritas: in eternum omnia iu-
dicia iuſticie tue. Gloria patri ꝛ filio: et
ſpirituiſancto. Sicut erat in principio.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

PRincipes pſecuti ſunt me g̃· pš.
tis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor
meũ. Letabor ego ſuper eloquia tua: ſi
cut qui inuenit ſpolia multa. Iniq̃tatẽ
odio habui ⁊ abominatus ſum: legem
autem tuam dilexi. Septies in die lau-
dem dixi tibi: ſuper iudicia iuſticie tue.
Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊
non eſt illis ſcandalum. Expectabã ſa-
lutare tuum dñe: ⁊ mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua:
⁊ dilexit ea vehemẽter. Seruaui mãda
ta tua ⁊ teſtimonia tua: quia om̃es vie
Appropi- pš. (mee in ꝯſpectu tuo.
quet deprecatio mea in conſpectu
tuo dñe: iuxta eloquium tuum da mihi
intellectum. Intret poſtulatio mea in
conſpectu tuo: ſcdm eloquium tuũ eri-
pe me. Eructabunt labia mea hymnũ:
cum docueris me iuſtificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquiuz tu
um: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt ſaluet me: qm̃ man
data tua elegi. Concupiui ſalutare tuũ
domie: ⁊ lex tua meditatio mea eſt. Vi-

uet aia mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis que perijt: quere ſeruū tuum quia mandata tua non ſum oblitus. Antiphona.

Fiat manus tua domine vt ſaluū me fa

ci as quia mandata tua concupiui. Capitu. Empti eſtis. fo. . verſ. Ab occultis meis munda me domine. ℞. Et ab alienis parce ſeruo tuo. Or. Aſcēdant ad te. Feria. iij. ⁊. vj. ad. iij. antiph.

Ps̄. Clamaui et exaudiuit me. Euouae. cxix.

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Domine libera animam meam a labijs iniquis: ⁊ a lingua doloſa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguā doloſaȝ. Sagitte potētis acute: cum carbonibꝰ deſolatorijs. Heu michi qꝛ icolatꝰ meꝰ ꝓlongatꝰ ē: habitaui cū habitanti-

bus cedar: multū icola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cū loquebar illis ipugnabāt me gratis. Feria. iiij. ꝛ ſabbato ad. iij. anti.

Vnde veniet auxi lium mihi. Euouae.

Leuaui oculos meos in Psal. cxx. montes: vnde veniet auxilium mihi. Auxilium meū a dño: qui fecit celuz ꝛ terram. Non det in cōmotionē pedē tuuz: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te. Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui cuſtodit iſrael. Dominus cuſtodit te: dominus protectio tua ſuper manum dexteram tuam. Per diem ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem. Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animam tuam dominus. Dominus cuſtodiat introitum tuum: ꝛ exitum tuū ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in ſeculum. Gloria patri ꝛ filio: ꝛ ſpirit. Feria. v. ad tertiam antiphona.

In domū domi letātes ibim⁹. Euouae.

Letatus ſum in his que di- pš. cxxj.
cta ſunt mihi: in domū domini ibi-
mus. Stantes erant pedes noſtri: in a
trijs tuis hieruſalem. Jeruſalem que
edificatur vt ciuitas: cuius participa-
tio eius in idipſum. Illuc enim aſcēde-
runt tribus tribus dñi teſtimoniū iſra-
el: ad ꝯfitendū nomini dñi. Quia illic ſe
derunt ſedes in iudicio: ſedes ſuper do
mū dauid. Rogate que ad pacem ſunt
hieruſalem: et abundantia diligentibꝰ
te. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundan-
tia in turribꝰ tuis. Propter fratres me
os et proximos meos: loquebar paceꝫ
de te. Propter domum domini dei no-
ſtri: queſiui bona tibi. Gloria patri ⁊ fi-
lio: ⁊ ſpirituiſancto. Sicut erat in prin-
cipio. ⁊c. Capitulum ⁊ ver. per totam
hebdomadam dicunt vt ſupra in feria
ij. in fo. . Sed fer. iij. ⁊. vj. dr oȯo. De
us innocentie. in fo. . Feria aūt. iiij.
et ſabbato dicitur oratio. Pateant au-
res. in fo. . Feria vero. v. dicitur oȯo.
A cunctis iniquitatibus. in fol. . Fe-
ria tertia ⁊ ſexta ad ſextam antiphona.

93

Qui habitas in celis miſerere nobis.

Ad te leuaui ocu ps. cxxij.
los meos: qui habitas i
celis. Ecce ſicut oculi ſ. Euouae.
uoꝝ: in manibus dominorum ſuorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe ſue:
ita oculi noſtri ad dñm deum noſtrum
donec miſereatur noſtri. Miſerere nr̃i
dñe miſerere nr̃i: qꝛ multũ r̃pleti ſumꝰ de
ſpectione. Quia multum repleta eſt aïa
noſtra: opprobrium abundantibus ⁊ d-
ſpectio ſuperbis. Feria quarta ⁊ Sab
bato. Ad
ſextaz an
tiphona. Adiutoriũ noſtrũ in nomine

Niſi quia dominꝰ
erat in nobis di-
cat nunc iſrael: niſi qꝛ domini. Euouae.
dominus erat in nobis. Cum exurge-
rent hoies in nos: forte viuos deglutiſ
ſent nos. Cum iraſceretur furoꝛ eoꝛuz
in nos: forſitã aque abſoꝛbuiſſent nos.
Toꝛrentem pertrãſiuit anima noſtra:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

foꝛſitan pertranſiſſet ania noſtra aquā
intolerabilem. Benedictus dñs: q̄ non
dedit nos in captionem dentibus eoꝝ.
Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: d̄
laqueo venantium. Laqueus contri-
tus eſt: ⁊ nos liberati ſumus. Adiutoꝛi
um noſtrum in nomine domini: qui fe-
cit celū ⁊ terram. Gloꝛia patri ⁊ filio et
ſpirituiſancto. Feria. v. ad. vj. antipho.

Bñfac dñe bonꝭ ⁊ rectꝭ coꝛde. Euouae.

Qui confidunt in domi- ps. cxxiiij.
no ſicut mons ſyon: non commo-
uebitur in eternum qui habitat in hie-
ruſalem. Montes in circuitu eius: ⁊ do
minus in circuitu populi ſui ex hoc nūc
⁊ vſqꝫ in ſeculum. Quia non relinquet
dominus virgam peccatoꝛum ſuꝑ ſoꝛ-
tem iuſtoꝛum: vt non extendant iuſti
ad iniquitatem manus ſuas. Benefac
domine: bonis ⁊ rectis coꝛde. Declinā
tes autem in obligationes adducet do
minus cum operantibus iniquitatem:
pax ſuper iſrael. Cap. ⁊ ℟. ꝑ totam heb

domadā dicunt vtš. fer. ii. fo. . Sz feria. iiij. ꝛ. vj. dꝛ oꝛo. Da q̄s dn̄e pp̄lo tuo. fo. . Feria aūt. iiij. ꝛ Sabbo. dꝛ oꝛo. Pp̄li tui. fo. . Feria vo. v. dꝛ oꝛo. Absolue. fo. . Feria. iij. ꝛ. vj. Ad. ix. aña.

Facti ſumus ſicut conſolati. Euouae.

In ꝯuertēdo dn̄s capti ps. cxxv. uitatē ſyō: facti ſum⁹ ſic̄ cōſolati. Tūc repletū eſt gaudio os nr̄m: ꝛ lingua nr̄a exultatōe. Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dn̄s facere cū eis. Magnificauit dn̄s facere nobiſcū: facti ſum⁹ letātes. Conuerte dn̄e captiuitatē nr̄am ſicut toꝛrēs in auſtro. Qui ſemināt i lachꝛymis: in exultatiōe metēt. Euntes ibāt ꝛ flebāt: mittētes ſemina ſua. Venietes aūt venient cum exultatiōe: poꝛtātes manipulos ſuos. Feri. iiij. ꝛ ſabbato ad. ix. aña. Non cōfundetur.

cū loquet̄ iimicis ſuis i poꝛta. Euouae.

Niſi dñs edificauerit do- pš.cxxvj.
mũ: inuanũ laborauerũt q̇ edificãt
eam. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ: fru-
ſtra vigilat q̇ cuſtodit eaz. Vanũ eſt vo
bis ante lucẽ ſurgere: ſurgite poſtq̄ꝫ ſe-
deritis q̇ mãducatis panẽ doloꝝ. Cũ
dederit dilectis ſuis ſomnũ ecce here-
ditas dñi: filij merces fructus ventris.
Sicut ſagitte in manu potentis: ita fi-
lij excuſſoꝝ. Beatus vir q̇ impleuit deſi
deriũ ſuũ ex ipis: nõ ꝯfundet̃ cũ loquet̃
inimicis ſuis i porta. Feria. v. ad. ix. añ.

Beati omnes qui timẽt dñm. Euouae.
Beati omnes qui timent pš.cxxvij.
dominum: qui ambulant in vijs ei
us. Labores manuum tuaruz quia mã
ducabis: beatus es et bene tibi erit.
Vxor tua ſicut vitis abundans: in late
ribus domus tue. Filij tui ſicut nouel-
le oliuarum: in circuitu menſe tue. Ec
ce ſic benedicetur homo: qui timet do
minum. Benedicat tibi dominus ex ſy
on: ⁊ videas bona hieruſalem omni-

95

bus diebus vite tue. Et videas filios filiorum tuorum: pacem ſuper iſrael. Gloria patri et filio: et ſpirituiſancto. Capitu. et ℣. per totam hebdomadam dicunt vt ſupra fer. ij. fo. . Sed feria. iij. et. vj. ad. ix. dicit oratio. Da nobis domine quaeſumus. fo. . Feria autem. iiij. et ſabbato dr oratio. Propiciare domine. fo. . Feria vero. v. dr oratio. Aſcendant ad te. fol . Feria ſecunda ad veſperas antipho. Benediximus vobis. Euouae.

Sepe expugnauerunt Pſal. xxviij. me a iuuentute mea: dicat nunc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi. Supra dorſum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam. Dominus iuſtus concidet ceruices peccatorum: confundantur et conuertantur retrorſum omnes qui oderunt ſyon. Fiant ſicut fenum tectorum: quod priuſquam euellatur exaruit. De quo non implebit manum ſuam qui metet: et ſinum ſuum qui manipulos colliget. Et

non dixerunt qui preteribant bn̄dictio
dn̄i ſup vos: bn̄diximꝰ vob̄ i nomie dn̄i.

Benediximus vobis in nomine domi.
Capit. Benedictus deus et. fo. .℟.

Adiutorium noſtrū in nomine domini.

℣. Qui fecit celum ⁊ terram. Adiutor.

Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſācto. Ad-
Hymnus. Deus creator oium.
fo. .℣. Dirigatur dn̄e oratio
iutor. mea ℟. Sicut incenſum in con-
ſpectu tuo. Ad magnificat antiphona.

Magnificat anima mea dn̄m. Cā. Ani-
Hic modus obſeruatur
per totam hebdomadaz
ma. Euouae. in veſperis q̄ ad cap. ℟.

hym. ꝛ ℣. ſabbato excepto. Fer. iij. ad veſpas añ. De ꝓfundis. Euouae.

DE pꝛofundis clamaui Pſ. cxxix. ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Fiant aures tue intẽdentes: in vocem depꝛecationis mee. Si iniq̃tates obſeruaueris dñe: dñe q̇s ſuſtinebit. Quia apud te ꝓpiciatio eſt: ꝛ ꝓpter legem tuam ſuſtinui te dñe. Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit aĩa mea in dño. A cuſtodia matutina vſq; ad noctem: ſperet iſrael in dño. Qꝛ apd dñm miſericoꝛdia: ꝛ copioſa apud eum redemptio. Et ipſe redimet iſrael: ex omnibus iniquitatibus eius. Antiph.

De ꝓfundis clamaui ad te dñe. ã. Spe

DOmine non pſ. cxxx. eſt exaltatũ coꝛ meũ: neq; elati ſunt oculi mei. ret. Euouae.

Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus ſuper me. Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam me-

am. Sicut ablactatus ſuper matrez ſu-
am: ita retributio in animaz meã. Spe
ret iſrael in domino: ex hoc nunc ⁊ vſ-
qꝫ in ſeculum. Gloria patri. Antiphõa.

Speret iſrael in domino. ã. Et omnis.
MEmẽto domine ps. cxxxj.
dauid: ⁊ omnis mãſuetu-
dinis eius. Sicut iurauit dño: Euouae.
votũ vouit deo iacob. Si introiero i ta
bernaculum domus mee: ſi aſcendero
in lectum ſtrati mei. Si dedero ſomnũ
oculis meis: ⁊ palpebris meis dormita
tionem. Et requiez temporibus meis:
donec inueniam locũ dño tabernaculũ
deo iacob. Ecce audiuim⁹ eũ in ephra-
ta: inuenimus eum in campis ſilue. In
troibimus in tabernaculũ eius: adora-
bimus in loco vbi ſteterũt pedes eius.
Surge dñe in requiem tuaz tu ⁊ archa
ſanctificationis tue. Sacerdotes tui in
duantur iuſticiam: et ſancti tui exul-
tent. Propter dauid ſeruum tuum:
non auertas faciem chriſti tui. Iura-

uit dominus dauid veritatem ⁊ nō fru-
ſtrabitur eum: de fructu ventris tui po
nam ſuper ſedem tuaꝫ. Si cuſtodierint
filij tui teſtamentū meum: ⁊ teſtimonia
mea hec que docebo eos. Et filij eorū:
vſqꝫ in ſeculum ſedebunt ſuper ſedē tu-
am. Qm̄ elegit dn̄s ſyon: elegit eam in
habitationem ſibi. Hec requies mea in
ſcl'm ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eam.
Viduam eius benedicens benedicam:
pauperes eius ſaturabo panibus. Sa
cerdotes eius induam ſalutari: ⁊ ſan-
cti eius exultatione exultabunt. Illuc
producam cornu dauid: paraui lucer-
nam chriſto meo. Inimicos eius indu
am confuſione: ſuper ipſum autem ef-
florebit ſanctificatio mea. Antiphona.

Et omnis manſuetudinis eius. an̄. Ecce
Ecce qꝫ bonū ⁊ qꝫ
iocundū: habita
re fratres in vnū. Si qꝫ bonū. Euouae.
cut vngentū in capite: quod deſcendit i
barbam barbam aaron. Quod deſcen-

2

Feria secunda

Deus misereátur nostri, 2.
Et benedicat nobis 2.

3

Feria tertia

Sapiéntia Dei patris 2.
Nos cæléstia instruat
disciplinis 2.

4

Feria quarta.

Docéat nos Dominus terrena
despicere, 2 et amóre
cæléstia 2.

5

Feria quinta

Ad intelligenda sua præcépta 2
aperiat Dominus corda nostra

Feria sexta

Spiritus sancti gratia
illuminet sensus et corda
nostra.

Sabbato

Ad gaudia paradisi
perducat nos misericordia
Christi.

dit in orã veſtimenti eius: ſicut ros her
mon qui deſcendit in montẽ ſyon. Qm̃
illic mandauit dñs benedictionez: ⁊ vi-
tam vſq
i ſeculũ.

Antip. Ecce q̄ bonum et q̄ iocundũ.
Cap̄. Benedictus deus. fo. ℟. Ad
iutorium noſtrum. vt ſup̄ feria. ij. verſ.
Dirigatur domine. vtš. Ad mḡt anti.

In de o ſalutari me o exultauit ſpiri-
Habitare fratres in vnum
tus meus. Euouae.

Quottidie ad com
pletorium. Pſal.
cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dominuz: om
nes ſerui domini. Qui ſtatis in do
mo domini: in atrijs domus dei nŏſtri.
In noctib⁹ extollite manus veſtras in
ſancta: ⁊ benedicite dominũ. Benedi-
cat te dominus ex ſyon: qui fecit celum
⁊ terram. Feria. iiij. ad veſpas antiph.

LAu p̄s. cxxxiiij.
Laudate nom̄ dñi:
laudate ſerui dñm. Laudate. Euouae.

T

Qui ſtatis in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei noſtri. Laudate dñm qꝛ bonus dominus: pſallite nomi eius qm̄ ſuaue. Qm̄ iacob elegit ſibi dñs: iſrael in poſſeſſionē ſibi. Quia ego cognoui qꝺ magnus eſt dñs: ⁊ deus nr̄ pꝛe omnib⁹ dijs. Oia quecunqꝫ voluit dñs fecit in celo ⁊ i terra: in mari ⁊ in omnibus abyſſis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura i pluuiaꝫ fecit. Qui pducit vētos de theſauris ſuis: qui percuſſit pꝛimogenita egypti ab homine vſqꝫ ad pecus. Emiſit ſigna ⁊ pdigia in medio tui egypte: i pharaonem et in omnes ſeruos eius. Qui percuſſit gentes multas: ⁊ occidit reges foꝛtes. Seon regem amoꝛreoꝝ̄ et og regem baſan: et om̄ia regna chanaan. Et dedit terram eoꝛum hereditatem: hereditatem iſrael populo ſuo. Domine nomē tuū in eternum: dñe memoꝛiale tuū in generatōnē ⁊ generationem. Quia iudicabit dñs populū ſuuꝫ: et in ſeruis ſuis depꝛecabitur. Simulachꝛa gentium argentum ⁊ aurum: opera manuū hominū. Os habent et non

loquentur: oculos habẽt ⁊ nõ videbũt. Aures habent ⁊ nõ audient: neq̃ eñ ẽ ſpũs in ore ipſoꝝ. Similes illis fiãt qui faciũt ea: et omnes qui cõfidunt in eis. Domus iſrael benedicite dño: domus aaron benedicite dño. Domꝰ leui bñdicite dño: qui timetis dñm bñdicite dño. Benedictus dominus ex ſyon: qui habitat in hierusalem. Gloria patri ⁊. an.

Omnia quecumque voluit Dominus. Euouae.

Confitemini dño quo- Ps. cxxxv. niã bonus: quoniã i eternuz miſericordia eius. Confitemi deo deorũ: qm̃. Confitemini dño dñoꝝ: quoniaz. Qui facit mirabilia magna ſolus: quo. Qui fecit celos in intellectu: quoni. Qui firmauit terram ſuper aquas: quoniã ine. Qui fecit luminaria magna: quo. Solẽ in poteſtatem diei: quoniã. Lunam et ſtellas in poteſtatem noctis: quoniam. Qui percuſſit egiptum cum primogenitis eorum: quoniã i eternũ miſcdia eiꝰ. Qui eduxit iſrael d̃ medio eoꝝ: qm̃. In

manu potenti et brachio excelſo: qm̄.
Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones:
qm̄. Et eduxit iſrael per mediū eiꝰ: qm̄.
Et excuſſit pharaonē ⁊ virtutē eius in
mari rubro: qm̄. Qui traduxit pplm̄ ſuū
per deſertum: qm̄. Qui percuſſit reges
magnos: qm̄. Et occidit reges fortes:
qm̄. Seon regem amorreoꝝ: qm̄ in et.
Et og regem baſan: qm̄. Et dedit ter-
ram eorum hereditatem: qm̄. Heredi-
tatem iſrael ſeruo ſuo: qm̄. Quia in hu-
militate noſtra memor fuit noſtri: qm̄.
Et redemit nos ab īimicis noſtrꝭ: qm̄.
Qui dat eſcam omni carni: qm̄. Confi-
temini deo celi: qm̄. Confitemini dño
dominoꝝ: qm̄ in eternū miſcdia eiꝰ. añ.

Quoniaꝫ in eternū miſericordi a eius.

añ. Hymnum cantate nobis. Euouae.
Super flumina babylo ps̄. cxxxvj.
nis illic ſedimus ⁊ fleuimus: dum
recordaremur ſyon. In ſalicibus i me-

dio eius: ſuſpendimus oꝛgana noſtra.
Quia illic interrogauerunt nos qui ca-
ptiuos duxerũt nos: verba cantionuꝫ.
Et qui abduxerunt nos: hymnũ canta
te nobis de canticis ſyon. Quomõ can
tabimus cãticũ dñi: in terra aliena. Si
oblitus fuero tui hieruſalẽ: obliuiõi de-
tur dextera mea. Adhereat ligua mea
faucibus meis: ſi nõ meminero tui. Si
non ꝓpoſuero hieruſalem: in principio
leticie mee. Memoꝛ eſto domine filioꝛũ
edom: in die hieruſalem. Qui dicunt ex
inanite exinanite: vſqꝫ ad fundamentũ
in ea. Filia babylonis miſera: beatus
qui retribuet tibi retributionem tuam
quam retribuiſti nobis. Beatus qui te
nebit: ꝛ allidet puulos ſuos ad petrã. añ.

Hymnum cantate nobis de can ti-

cis ſyon. añ. In conſpectu. Euouae.
Confitebor tibi domi- pſ. cxxxvij.
ne in toto coꝛde meo: quoniaꝫ au

diſti verba oris mei. In conſpectu an
gelorum pſallam tibi: adorabo ad tem
plum ſanctum tuum et confitebor no-
mini tuo. Super miſericordia tua et ve
ritate tua: quoniam magnificaſti ſu-
per omne nomen ſanctum tuum. In
quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me:
multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes re-
ges terre: quia audierunt omnia ver-
ba oris tui. Et cantent in vijs domini:
quoniā magna eſt gloria domini. Quo
niam excelſus dominus et humilia re-
ſpicit: et alta a longe cognoſcit. Si am-
bulauero in medio tribulationis viui-
ficabis me: et ſuper iram inimicorum
meorum extendiſti manum tuam: ⁊ ſal
uum me fecit dextera tua. Dominus
retribuet pro me: domine
miſericordia tua in ſclꝫ: opa
manuū tuaꝝ ne dſpicias. a. In conſpe

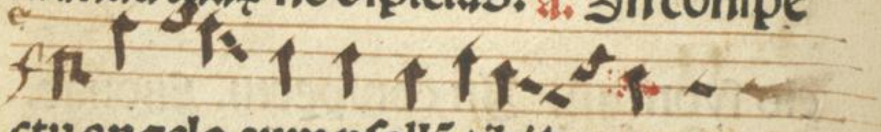

ctu angelo rum pſallā tibi deus meus.
Cap. R. et ver. vt ſupra feria ſecunda.

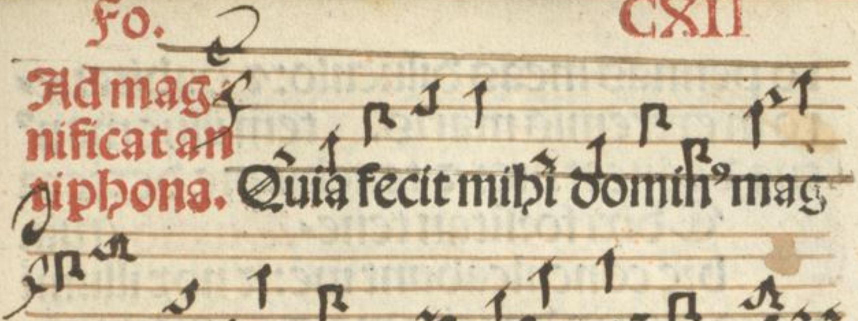

Ad magnificat antiphona. Quia fecit mihi dominꝰ magna qui potens eſt ꝛ ſanctū nomē eiꝰ. Fer. v. ad veſpas. primi Lañ. Mḡt. Euouae. ā. Domine

Domie pba ps. cxxxvij.

Domine pbaſti me ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionez Euouae. meam ꝛ reſurrectionem meam. Intellexiſti cogitationes meas delonge: ſemitam meam et funiculum meum inueſtigaſti. Et omnes vias meas preuidiſti: quia nō eſt ſermo in lingua mea. Ecce domine tu cognouiſti omnia nouiſſima et antiqua: tu formaſti me et poſuiſti ſuper me manum tuam. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt ꝛ non potero ad eam. Quo ibo a ſpiritu tuo: et quo a facie tua fugiam. Si aſcendero in celum tu illic es: ſi deſcendero in infernū ades. Si ſumpſe

101

In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus

ro pennas meas diluculo: ꝛ habitauero in extremis maris. Etem̃ illuc man⁹ tua deducet me: ꝛ tenebit me dextera

Et dixi forſitan tene- **Diuiſio** (tua.
bꝛe conculcabunt me: ꝛ nox illumi
natio mea in delicijs meis. Quia tenebꝛe non obſcurabuntur a te: ꝛ nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebꝛe ei⁹ ita ꝛ lumē ei⁹. Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee. Confiteboꝛ tibi qꝛ terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: ꝛ anima mea cognoſcet nimis. Non eſt occultatũ os meũ a te qḋ feciſti in occulto: ꝛ ſƀſtantia mea in inferioꝛib⁹ terre. Impfectum meum viderunt oculi tui: et in libꝛo tuo omnes ſcribent: dies foꝛmabuntur ꝛ nemo in eis. Mihi autē nimis honoꝛificati ſunt amici tui deus: nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛuꝫ. Dinumerabo eos et ſuper arenam multiplicabuntur: exurrexi et adhuc ſum tecum. Si occideris deus peccatoꝛes: viri ſanguinum declinate a me. Quia dicitis in cogitatiōe: accipiāt in vanitate

ciuitates ſuas. Nonne qui oderunt te
domine oderam: ⁊ ſuper inimicos tuos
tabeſcebam. Perfecto odio oderã illos:
inimici facti ſunt mihi. Proba me deus
⁊ ſcito coꝛ meū: interroga me ⁊ cogno-
ſce ſemitas meas. Et vide ſi via iniq̄ta
tꝰ in me eſt: ⁊ deduc me i via eterna. añ.

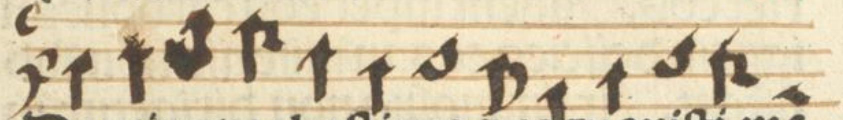

Domine pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me.

pš. cxxxix.

ERipe
me do añ. A viro iniquo. Euouae.
mine ab homine malo: a viro iniquo eri
pe me. Qui cogitauerunt iniquitates i
coꝛde: tota die ꝯſtituebant pꝛelia. Acu
erunt linguam ſuam ſicut ſerpentes: ve-
nenū aſpidum ſub labijs eoꝛū. Cuſtodi
me dñe de manu peccatoꝛis: ⁊ ab hoi-
bus iniquis eripe me. Qui cogitauerūt
ſupplantare greſſus meos: abſconderūt
ſuperbi laqueum mihi. Et funes exten
derunt in laqueū: iuxta iter ſcandalum
poſuerunt mihi. Dixi dño deus meꝰ es

tu: exaudi dñe vocē deprecatiōis mee.
Dñe dñe virtus ſalutis mee: obumbra
ſti ſuper caput meum in die belli. Non
tradas me dñe a deſiderio meo pecca-
tori: cogitauerunt contra me: ne dereli
quas me ne forte exaltent̄. Caput cir-
cuitus eorum: labor labiorū ipſorū ope
riet eos. Cadent ſuper eos carbones: i
ignem deiicies eos: in miſeriis non ſub
ſiſtent. Vir linguoſus non dirigetur in
terra: virū iniuſtū mala capient in inte
ritu. Cognoui quia faciet dominus iu-
dicium inopis: et vindictam pauperū.
Veruntamen iuſti confitebuntur no-
mini tuo: ⁊ habitabunt recti cum vultu
tuo. Gloria patri ⁊ filio: ⁊c. Antiphona.

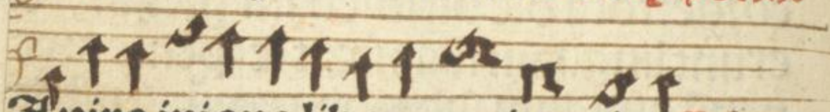

A viro iniquo libera me domine. ã. Do

Pſalmus. c.xl.

DOmie cla-
maui ad te mie clamaui. Euouae.
exaudi me: intende voci mee dum cla-
mauero ad te. Dirigatur oratio mea ſi

cut incenſum in conſpectu tuo: eleua-
tio manuum mearum ſacrificium ve-
ſpertinum. Pone domine cuſtodiam
ori meo: et oſtium circumſtantie labijs
meis. Non declines cor meum in ver
ba malicie: ad excuſandas excuſatio-
nes in peccatis. Cum hominibus ope
rantibus iniquitatem: et non commu-
nicabo cum electis eorum. Corripi-
et me iuſtus in miſericordia et incre-
pabit me: oleum autem peccatoris nõ
impinguet caput meum. Quoniam ad
huc et oratio mea in beneplacitis eo-
rum: abſorpti ſunt iuncti petre iudi-
ces eorum. Audient verba mea quoni
am potuerunt: ſicut craſſitudo terre
erupta eſt ſuper terraꝫ. Diſſipata ſunt
oſſa noſtra ſecus infernum: quia ad te
domine domine oculi mei: in te ſpera-
ui non auferas animam meam. Cuſto
di me a laqueo quem ſtatuerunt mihi:
et a ſcandalis operantium iniquitateꝫ.
Cadent in retiaculo eius peccatores:
ſingulariter ſum ego donec tranſeam.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpir. Antiphona.

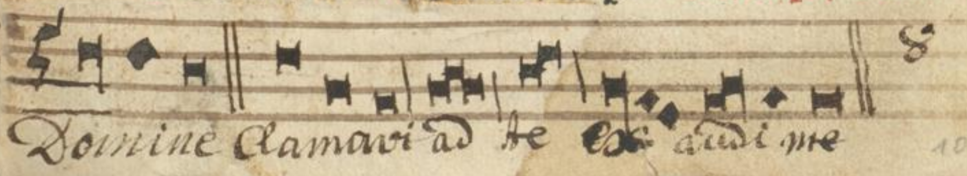

Domine clamaui ad te et exaudi me.
Cap. R. ꝛ V. vts feria. ij. Ad mḡt aña.

Depoſuit potentes de ſede et exalta-

uit hũiles. Cañ. Magnificat. Euouae.

Fer. vj. ad veſpas añ. Portio mea Domine sit in terra viventium
Portio mea domine. Euouae.

VOce mea ad dñz clama- ps. cxlj. ui: voce mea ad dñm deprecat⁹ ſum. Effundo in conſpectu eius orõnem meã: ꝛ tribulationẽ meam ante ipm pronuncio. In deficiẽdo ex me ſpm meum: ꝛ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabã: abſcõderunt laqueũ mihi. Conſiderabã ad dexteram ꝛ videbam: ꝛ non erat qui cognoſceret me. Perijt fuga a me: ꝛ nõ eſt qui requirat aĩam meaz. Clamaui ad te dñe: dixi tu es ſpes mea: portio mea

in terra viuentiū. Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus ſum nimis. Libera me a perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia aiaʒ meā ad ꝯfitendū noī tuo: me expectāt iuſti dōec retribuas mihi.

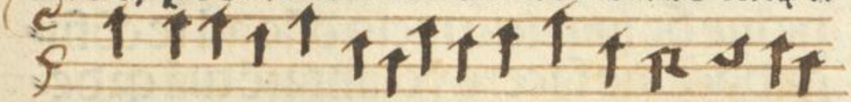

℟. Portio mea dñe ſit in terra viuētiuʒ.

Sabbato ad laudes. Pſalmus.cxlij.

Domine exaudi orōnem meā: auribus percipe obſecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia. Et non intres in iudiciū cuʒ ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in cōſpectu tuo omnis viuens. Quia perſecutus eſt inimicus aīam meā: humiliauit in terra vitam meam. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus: in me turbatū eſt cor meum. Memor fui dierum antiquorum: meditatus ſuʒ in oīnibus operibus tuis: in factis manuū tuaꝝ meditabar. Expādi manus meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aqua tibi. Veloci-

ter exaudi me dñe: defecit ſpũs meus. Nõ auertas faciẽ tuã a me: ⁊ ſimil' ero deſcendentibus in lacũ. Auditã fac mihi mane miſericordiã tuam: qꝛ in te ſperaui. Notam fac mihi viam in qua ambulẽ: quia ad te leuaui animã meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cõfugi: doce me facere voluntatẽ tuã qꝛ deus meus es tu. Spiritus tuus bon⁹ deducet me in terrã rectã: ꝓpter nomẽ tuum dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione animã meã: et in miſcḋia tua diſperdes inimicos meos. Et perdes omnes qui tribulãt animã meã: qm̃ ego ſeruus tuus ſum. aña.

Bene- pš. cxliij.

dictus dominus deus meus q̇ Benedict⁹. Euouae. docet manus meas ad prelium: ⁊ digitos meos ad belluz. Miſericordia mea et refugium meum: ſuſceptoꝛ meus et liberatoꝛ meus. Protectoꝛ meus et in ipſo ſperaui: qui ſubdit populum meum ſub me. Domine quid eſt homo qꝛ innotuiſti ei: aut filius hominis quia

reputas eum. Homo vanitati ſimilis
factus eſt: dies eius ſicut vmbra prete
reunt. Domine inclina celos tuos ⁊ de
ſcende: tange montes et fumigabunt.
Fulgura coruſcationem et diſſipabis
eos: emitte ſagittas tuas et conturba
bis eos. Emitte manum tuam de alto:
eripe me et libera me de aquis multis:
⁊ de manu filiorum alienorum. Quo-
rum os locutum eſt vanitatem: ⁊ dex-
tera eorum dextera iniquitatis. Gloria
patri ⁊ filio: et ſpiritui ſancto. Diuiſio
Deus canticum nouuꝫ can- pſalmi.
tabo tibi: in pſalterio decachor-
do pſallam tibi. Qui das ſalutem regi-
bus: qui redemiſti dauid ſeruum tuuꝫ:
de gladio maligno eripe me. Et erue
me de manu filiorum alienorum: quo
rum os locutum eſt vanitatem: et dex
tera eorum dextera iniquitatis. Quo-
rum filij ſicut nouelle plantationes: in
iuuētute ſua. Filie eoꝝ ꝯpoſite: circūor
nate vt ſimilitudo templi. Promptua-
ria eorum plena: eructantia ex hoc in

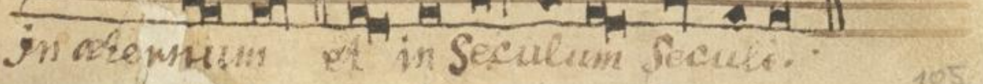

illud. Oues eoꝝ fetoſe abundantes in
egreſſibus ſuis: boues eoꝝ craſſe. Non
eſt ruina macerie: neqꝫ tranſitus neqꝫ
clamor in plateis eoꝝ. Beatū dixerunt
populum cui hec ſunt: beatus populus
cuius dominus deus eius. Antiphōa.

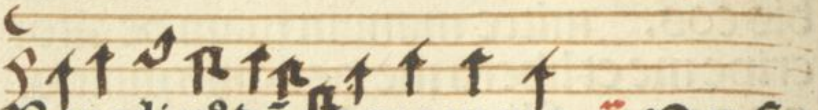

Benedict⁹ dñs deus meus. a͞. Per ſin

X. ps̄. cxliiij.

Exaltabo te de⁹
meus rex: ⁊ bene- gulos dies. Euouae.
dicam nomini tuo in ſeculū ⁊ in ſeculuꝫ
ſeculi. Per ſingulos dies benedicam ti
bi: ⁊ laudabo nomen tuū in ſeculū et in
ſeculuꝫ ſeculi. Magnus dominus ⁊ lau
dabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nō
eſt finis. Generatio ⁊ generatio lauda
bit opera tua: ⁊ potentiam tuam ꝓnun
ciabunt. Magnificentiam glorie ſancti
tatis tue loquent: ⁊ mirabilia tua nar-
rabūt. Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicēt:
⁊ magnitudinē tuam narrabūt. Memo
riam abundantie ſuauitatis tue eructa
bunt: ⁊ iuſticia tua exultabūt. Miſera-

toꝛ ⁊ miſericoꝛs dñs: patiens ⁊ multũ miſericoꝛs. Suauis dominus vniuerſis: et miſerationes eius ſuper omnia opera eius. Gloꝛia patri ⁊. Antiphõa.

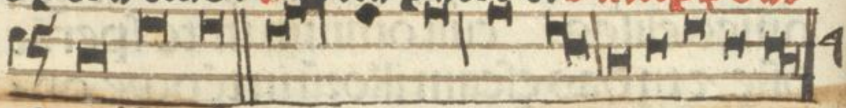

Custodit Dominus omnes diligentes te

Capitl. ex. ⁊ ver.

vts feria ſecũda

Ad mḡt antiph. Suſcepit iſra el puerum ſuũ recoꝛdatus domi nus miſericoꝛdie ſue. Euouae.

Sabbo ad veſp. antiph. Regnuz tuũ. ps. Confiteantur ti. Euouae. Diuiſio pſalmi.

Confiteanť tibi dñe oĩa opera tua: ⁊ ſancti tui bñdicãt tibi. Gloriã regni tui dicẽt: ⁊ potẽtiã tuã loquentur. Ut notã faciãt filijs hoĩz potẽtiã tuã: ⁊ gl'iam magnificentie regni tui. Regnũ tuũ regnũ oĩm ſeculoꝛum: ⁊

dñatio tua in omni generatione ꝛ gene
ratione. Fidelis dñs in om̄ibus verbꝭ
ſuis: ꝛ ſctũs in om̄ibus opibus ſuis. Al
leuat dñs om̄es qui corruunt: ꝛ erigit
om̄es eliſos. Oculi om̄ium in te ſperãt
dñe: ꝛ tu das eſcam illorũ in tẽpore op-
portuno. Aperꝭ tu manũ tuã: ꝛ iples oẽ
aial bñdictiõe. Iuſtus dñs i oibus vijs
ſuis: ꝛ ſctũs in oibus operibꝰ ſuis. Pro
pe eſt dñs omnibus inuocantibus euꝫ:
omnibus inuocantibus eum in verita-
te. Voluntatem timentiũ ſe faciet: ꝛ de
precationẽ eoꝝ exaudiet: ꝛ ſaluos faci
et eos. Cuſtodit dñs om̄es diligentes
ſe: ꝛ omnes peccatores diſꝑdet. Lau-
dationem domini loquetur os meuꝫ: ꝛ
benedicat omnis caro nomini ſancto
eius in ſeculũ ꝛ in ſeculum ſeculi. Glo-
ria patri ꝛ filio: ꝛ ſpirit. Antiphona.

Regnum tuum domine regnum omnꝭ

um ſeculorum. añ. Laudabo. Euouae.

Lauda anima mea dñm: pſal.cxlv.
laudabo dñm in vita mea: pſallam
deo meo q̃zdiu fuero. Nolite confide-
re in principibus: in filijs hoim in qui-
bus non eſt ſalus. Exibit ſpiritus eius
⁊ reuertetur in terraꝫ ſuã: in illa die per
ibunt om̄es cogitationes eorũ. Beat⁹
cuius deus iacob adiutor eius: ſpes ei-
us in dño deo ipſius: qui fecit celum et
terram mare ⁊ omnia que in eis ſunt.
Qui cuſtodit veritatẽ in ſeculũ: facit iu
dicium iniuriam patientibus dat eſcaꝫ
eſurientibus. Dñs ſoluit compeditos:
dominus illuminat cecos. Dñs erigit
eliſos: dñs diligit iuſtos. Dñs cuſtodit
aduenas: pupillũ ⁊ viduã ſuſcipiet: et
vias pctõꝝ diſꝑdet. Regnabit dñs i ſe-
cula: de⁹ tu⁹ ſyõ i gñatõnẽ ⁊ gñatõnẽ. ã.

Laudabo deum meum in vita mea. añ.

Pſalmus. cxlvj.

Laudate do
minum qm̃ Deo noſtro. Euouae.
bon⁹ eſt pſalm⁹: deo nr̃o ſit iocũda deco

P iiij

Laudabo deum meum in vita mea.

raqꝫ laudatio. Edificās hierl̄m dn̄s: di
ſperſiões iſraelis ꝯgregabit. Qui ſanat
ꝯtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiões eoꝝ.
Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ: ⁊ oī-
bꝰ eis noīa vocat. Magnꝰ dn̄s nr̄ ⁊ mag
na virtꝰ eiꝰ: ⁊ ſapiētie eiꝰ nō eſt numerꝰ.
Suſcipiēs manſuetos dn̄s: humilians
autē peccatores vſqꝫ ad terram. Preci
nite domino in confeſſione: pſallite deo
noſtro in cithara. Qui operit celum nu
bibus: et parat terre pluuiam. Qui pro
ducit in montibus fenum: et herbam
ſeruituti hominum. Qui dat iumentis
eſcam ipſorum: et pullis coruorum in-
uocantibus eum. Non in fortitudine e-
qui volūtatē habebit: nec ī tibijs viri bn̄
placitū erit ei. Beneplacitū eſt domino
ſuper timentes eum: et in eis qui ſpe-
rant ſuper miſericordia eius. Antiph.

Deo nr̄o iocunda ſit laudatio. a. Bn̄di

Lauda hierl̄m ps̄. cxlvij.
dominū: lauda deuz tuū
ſyon. Qm̄ confortauit ſeras.

poꝛtarũ tuaꝝ:benedixit filijs tuis in te.
Qui poſuit fines tuos pacem: ⁊ adipe
frumenti ſatiat te. Qui emittit eloquiũ
ſuuz terre:velociter currit ſermo eius.
Qui dat niuẽ ſicut lanã:nebulã ſicut ci-
nerẽ ſpargit. Mittit cryſtallũ ſuã ſicut
buccellas:ante faciẽ frigoꝛis eius quis
ſuſtinebit. Emittet verbũ ſuũ ⁊ liquefa
ciet ea:flabit ſpiritus eius ⁊ fluẽt aque.
Qui annunciat verbũ ſuũ iacob:iuſtici-
as ⁊ iudicia ſua iſrael. Non fecit taliter
omni nationi: ⁊ iudicia ſua non manife
ſtauit eis. Gloꝛia patri ⁊ fil. Antipho.
Cap. Benedictꝰ deus.

Benedixit filijs tuis in te. fo. .R.

Magnus dominꝰ noſter ⁊ magna vir-

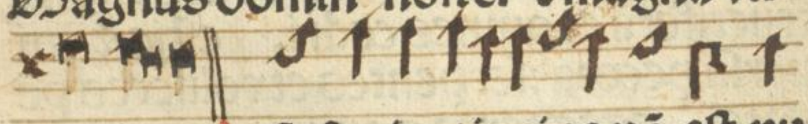

tus eius. V. Et ſapientie eius nõ eſt nu

merus. Gloꝛia patri et filio et ſpiritui

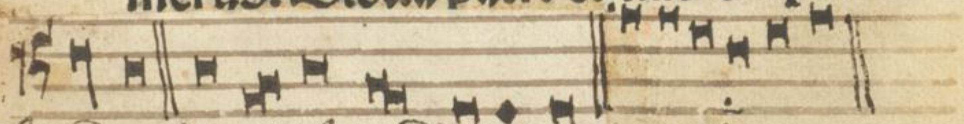

lauda ierusalem dominum

ver. Eleuatio ma
nuũ mearũ dñe.
ſancto. ℟. Magnus. ℟. Sacrificium
5 veſpertinũ. Ad magnificat añ. que di-
cenda ↄtingit. Quottidie ad laud. Pſ.

Laudate dñm de celis: lau- (cxlviij.
date eũ in excelſis. Laudate eum
oĩes angeli eius: laudate eũ oĩes vir
tutes eius. Laudate euꝫ ſol ⁊ luna: lau
date eũ oẽs ſtelle ⁊ lumẽ. Laudate euꝫ
celi celoꝛum: ⁊ aque que ſuper celos ſũt
laudent nomen dñi. Quia ipſe dixit et
facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſunt.
Statuit ea in ſeculum ⁊ i ſeculuꝫ ſeculi:
pꝛeceptũ poſuit et non pꝛeteribit. Lau
date dñm de terra: dꝛacones ⁊ omnes
abyſſi. Ignis grando nix glacies ſpiri
tus pꝛocellarum: que faciunt verbum
eius. Montes et omnes colles: ligna
fructifera et omnes cedri. Beſtie ⁊ vni
uerſa pecoꝛa: ſerpentes et volucres pẽ
nate. Reges terre ⁊ omnes populi: pn
cipes ⁊ oĩes iudices terre. Iuuenes
et virgines ſenes cum iunioꝛibus lau-
dent nomen domini: quia exaltatũ eſt

nomen eius ſolius. Confeſſio eius ſup
celum ⁊ terram: ⁊ exaltabit cornu po-
puli ſui. Hymnus om̄ibus ſanctꝭ eius:
filijs iſrael populo appropinquanti ſibi.
Cantate domino canti- Pſ̄. cxlix.
cū nouū: laus eius in eccl'ia ſancto
rum. Letetur iſrael in eo qui fecit euz:
⁊ filie ſyon exultēt in rege ſuo. Laudēt
nomen ei⁹ in choro: in tympano ⁊ pſal-
terio pſallant ei. Quia beneplacituz eſt
dño in populo ſuo: et exaltabit manſue
tos in ſalutem. Exultabunt ſancti i glo
ria: letabuntur in cubilibus ſuis. Exul-
tationes dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij an
cipites in manibus eorum. Ad facien-
dam vindictam in nationibus: increpa
tiones in populis. Ad alligādos reges
eoꝝ in compedibus: ⁊ nobiles eoruz in
manicis ferreis. Ut faciant in eis iudi-
ciū conſcriptum: gloria hec eſt om̄ibus
Laudate do- Pſ̄. cl. (ſanctis eius.
minum in ſanctis eius: laudate eū
in firmamēto virtutis eius. Laudate
eum in virtutibus eius: laudate eum
ſecundū multitudinē magnitudinꝭ ei⁹.

109

Laudate eum in ſono tube: laudate eū
in pſalterio ꝛ cithara. Laudate eum in
tympano et choro: laudate euz in chor
dis ꝛ organo. Laudate eū in cymbalis
bene ſonantibus: laudate eum in cym-
balis iubilationis: omnis ſpiritus lau-
det dñz. Fer. ij. ad lau. Cañ. Eſaie. xij. ca.
Confitebor tibi dñe qm̄ irat⁹
es mihi: conuerſus eſt furor
tuus ꝛ ꝯſolatus es me. Ecce
deus ſaluator meus: fiducia-
liter agam ꝛ non timebo. Quia fortitu-
do mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ factus eſt mi
hi in ſalutem. Haurietis aquas in gau-
dio de fontibus ſaluatoris: ꝛ dicetis in
illa die confitemini domino ꝛ inuocate
nomen eius. Notas facite in populis
adinuentiones eius: memētote qm̄ ex
celſum eſt nomen eius. Cantate domi
no qm̄ magnifice fecit: annūciate hoc
in vniuerſa terra. Exulta ꝛ lauda habi
tatio ſyon: quia magnus in medio tui
ſanctus iſrael. Fer. iij. ad laud. Cañ. eze
Ego dixi: in di- (chie. Eſaie. xxxviij.
midio dieꝝ meoꝝ vadā ad portas

inferi. Queſiui reſiduū annorū meorū:
dixi nō videbo dominū deū in terra vi-
uentiū. Non aſpiciam hominē vltra: et
habitatorē quietis. Generatio mea ab
lata eſt ⁊ cōuoluta eſt a me: quaſi taber
naculū paſtorū. Preciſa eſt velut a texē
te vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit
me: de mane vſqꝫ ad veſperā finies me.
Sperabam vſqꝫ ad mane: quaſi leo ſic
contriuit om̄ia oſſa mea. De mane vſqꝫ
ad veſperā finies me: ſicut pullus hirū
dinis ſic clamabo: meditabor vt colum
ba. Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicien-
tes in excelſo. Domine vim patior ſpō-
de pro me: quid dicam aut quid reſpon
debit mihi cum ipſe fecerit. Recogita-
bo om̄es annos meos: in amaritudine
anime mee. Dn̄e ſic viuitur ⁊ in talibus
vita ſpūs mei corripies me et viuifica-
bis me: ecce in pace amaritudo mea a-
mariſſima. Tu aūt eruiſti aīam meā vt
non periret: proieciſti poſt tergū tuum
om̄ia peccata mea. Quia non infernus
cōfitebitur tibi neqꝫ mors laudabit te:
non expectabunt qui deſcendunt in la-

cum veritatē tuam. Viuens viuens ipſe confitebitur tibi ſicut ⁊ ego hodie: pať filijs notaz faciet veritatē tuā. Dn̄e ſaluū me fac: ⁊ pſalmos noſtros cantabimus cunctis dieb⁹ vite noſtre in domo

Feria.iiij.ad laud.canticū Anne.j. Regū.ij.cap.

Exultauit cor meuz in dn̄o: ⁊ exaltatū eſt cornu meū in deo meo. Dilatatū eſt os meū ſup inimicos meos: q2 letata ſum in ſalutari tuo. Non eſt ſanctus vt eſt dn̄s: neq3 em̄ eſt alius extra te: ⁊ non eſt fortis ſicut de⁹ noſter. Nolite multiplicare loqui ſublimia: glorīantes. Recedāt vetera de ore veſtro: quia deus ſcientiarū dominus eſt: ⁊ ipſi preparantur cogitatiōes. Arcus fortiū ſuperatus eſt: ⁊ īfirmi accincti ſunt robore. Repleti prius pro panibus ſe locauer̄t: ⁊ famelici ſaturati ſūt. Donec ſteril' peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata eſt. Dominus mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dominus pauperem facit et ditat: humiliat et ſubleuat. Suſcitat de puluere egenuz:

erigens
⁊ de ſtercore ~~eleuat~~ paupem. Ut ſede-
at cū principibus: ⁊ ſoliū glorie teneat.
Dn̄i enim ſunt cardines terre: ⁊ poſuit
ſup eos orbē. Pedes ſanctoꝝ ſuoꝝ ſer-
uabit: ⁊ impij in tenebris conticeſcent:
quia nō in fortitudine ſua roborabitur
vir. Dn̄m formidabūt aduerſarij eius:
⁊ ſuper ipſos in celis tonabit. Dn̄s iu-
dicabit fines terre: ⁊ dabit imperiū re-
gi ſuo: ⁊ ſublimabit cornu chriſti ſui. Fe
ria. v. ad laud. Canti. Moyſi. Exodi. xv.

Cantemus dn̄o glorioſe em̄ ~~magni~~ ori
ficatus eſt: equū ⁊ aſcenſorem de-
iecit in mare. Fortitudo mea et laus
mea dominus: ⁊ factus eſt mihi in ſalu
tem. Iſte deus meus ⁊ glorificabo eū:
deus patris mei et exaltabo eum. Do-
minus quaſi vir pugnator omnipotēs
nomen eius: currus pharaonis et ex-
ercitum eius proiecit in mare. Electi
principes eius ſubmerſi ſunt in mari
rubro: abyſſi operuerunt eos: deſcen
derunt in profundū quaſi lapis. Dexte
ra tua domine magnificata eſt in forti-
tudie: dextera tua dn̄e pcuſſit inimicū:

⁊ in multitudine glorie tue depoſuiſti
aduerſarios meos. Miſiſti iram tuaꝫ q̃
deuorauit eos ſicut ſtipulam: ⁊ in ſpiri
tu furoris tui ꝯgregate ſunt aque. Ste
tit vnda fluens: congregate ſunt abyſſi
in medio mari. Dixit inimicus ꝑſequar
⁊ ꝯprehendã: diuidã ſpolia implebitur
ãia mea. Euaginabo gladiũ meũ: in-
terficiet eos manus mea. Flauit ſpiri-
tus tuus ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi
ſunt quaſi plumbũ in aquis vehemẽti-
bus. Quis ſimilis tui in fortibus domĩe
quis ſimilis tui: magnificus in ſanctita
te: terribilis atqꝫ laudabilis ⁊ faciẽs mi
rabilia. Extendiſti manũ tuã: ⁊ deuora
uit eos terra. ux fuiſti in miſ̃cdia tua:
populo quẽ redemiſti. Et portaſti euꝫ
in fortitudine tua: ad habitaculum ſan-
ctum tuũ. Aſcenderunt populi et irati
ſunt: dolores obtinuerũt habitatores
philiſtijm. Tunc conturbati ſunt princi
pes edom: robuſtos moab obtinuit tre
mor: obriguerunt omnes habitatores
chanaan. Irruat ſuper eos formido ⁊
pauor: in magnitudine brachij tui. Fi-

ant imobiles quaſi lapis donec pertrã
ſeat popul⁹ tuus dñe: donec ꝑtranſeat
popul⁹ tuus iſte quez poſſediſti. Intro
duces eos ⁊ plantabis in monte here-
ditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo
qđ oꝑatus es dñe. Sanctuariũ tuũ do
mine qđ firmauerũt manus tue: domi-
nus regnabit in eternũ ⁊ vltra. Ingreſ
ſus eſt em̄ eques pharao cuz currib⁹ et
equitib⁹ eius i mare: ⁊ reduxit ſuꝑ eos
dñs aquas maris. Filij aũt iſrael am-
bulauerũt per ſiccũ: in medio eius. Fe-
ria. vj. ad lau. cã. Abacuk ꝓphete. Aba
cuk. iij. caplo. Dicit etiã hoc canticũ i
iij. nocturno in exaltatiõe ſctẽ crucis et
diuiditur in tres partes. Prima pars a
ꝑncipio cantici vſqꝫ ibi. Suſcitãs ſuſci
tabis. Scda ab hinc vſqꝫ ad Viam fe-
ciſti. Tertia ab hinc vſqꝫ ad finẽ cãtici.
DOmine audiui auditionem tuam:
et timui. Domine opus tuum: in
medio annorum viuifica illud. In me-
dio annoruz notum facies: cum iratus
fueris miſericordie recordaberis. De-
us ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de mon-

112

te pharan. Operuit celos gloria eius:
⁊ laudis ei⁹ plena eſt terra. Splendor
eius vt lux erit: cornua ĩ manibus eius.
Ibi abſc̄odita eſt fortitudo eius: ante
faciem eius ibit mors. Egredietur dia
bolus ante pedes eius: ſtetit ⁊ menſus
eſt terram. Aſpexit ⁊ diſſoluit gentes:
et c̄otriti ſunt m̄otes ſeculi. Incuruati
ſunt colles mundi: ab itineribus eterni
tatis eius. Pro iniquitate vidi tentoria
ethiopie: turbabunt pelles terre madi
an. Nunq̇d in flumibus iratus es dñe:
aut in flumibus furor tuus: aut in mari
indignatio tua. Qui aſcendens ſup eq̊s
tuos: ⁊ quadrige tue ſaluatio. Diuiſio.
Suſcitans ſuſcitabis arcū tuū: iura-
menta tribubus que locutus es.
Fluuios ſcindes terre: viderūt te ⁊ do
luerūt montes: gurges aquarum tran
ſijt. Dedit abyſſus vocē ſuam: altitudo
manus ſuas leuauit. Sol ⁊ luna ſtete-
runt in habitaculo ſuo: in luce ſagitta-
rum tuaꝝ ibunt: in ſplendore fulguran
tis haſte tue. In fremitu conculcabis
terrā: in furore obſtupefacies gentes.

Egreſſus es in ſalutez populi tui: in ſa
lutem cũ chriſto tuo. Percuſſiſti caput
de domo impij: denudaſti fundamẽtuz
vſqꝫ ad collum. Maledixiſti ſceptris ei-
us: capiti bellatorũ eius: venientibꝰ vt
turbo ad diſpergenduz me. Exultatio
eorum: ſicut eius qui deuorat pauperẽ
in abſcondito. V Jam feci- Diuiſ.
ſti in mari equis tuis: in luto aqua
rum multarũ. Audiui ⁊ conturbatꝰ eſt
venter meus: a voce contremuerũt la-
bia mea. Ingrediatur putredo in oſſi-
bus meis: et ſubter me ſcateat. Ut req
eſcam in die tribulatiõis: ⁊ aſcendaz ad
populũ accinctũ noſtrum. Ficus enim
non florebit: ⁊ nõ erit germẽ in vineis.
Mentietur opus oliue: ⁊ arua non affe
rent cibum. Abſcidetur de ouili pecus:
⁊ non erit armẽtũ in preſepibus. Ego
autẽ in domino gaudebo: et exultabo
in deo ieſu meo. Deus dominꝰ fortitu-
do mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi cer
uorꝫ. Et ſuper excelſa mea deducet me
victor: i pſalmis canentẽ. Sabbato ad
laudes cañ. Moyſi. Deuterono. xxxij.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Audite celi q̃ loq̊r: audiat terra v̈ba
oꝝ mei. Concreſcat ĩ pluuiã doctrĩa
mea: fluat vt ros eloquiũ meum. Quaſi
imber ſup̱ herbã: ⁊ q̃ſi ſtilla ſup̱ gramĩa:
quia nomẽ domĩ inuocabo. Date mag
nificentiã deo noſtro: dei perfecta ſunt
opera: ⁊ om̃es vie eius iudicia. Deus fi
del' ⁊ abſq; vlla iniquitate iuſt⁹ ⁊ rect⁹:
peccauerũt ei ⁊ nõ filij eius in ſordib⁹.
Generatio praua atq; peruerſa: hecci
ne reddis domio popule ſtulte ⁊ inſipi-
ens. Nunquid nõ ipſe eſt pater tu⁹ qui
poſſedit te: ⁊ fecit et creauit te. Memen
to dierum antiquoꝝ: cogita generatio
nes ſingulas. Interroga patrẽ tuũ et
annũciabit tibi: maiores tuos et dicent
tibi. Quando diuidebat altiſſimus gen
tes: quando ſeparabat filios adã. Con
ſtituit terminos populorũ: iuxta nume
rũ filiorũz iſrael. Pars autẽ domini po
pulus eius: iacob funicul⁹ hereditatis
eius. Inuenit eũ in terra deſerta: in lo
co horroris ⁊ vaſte ſolitudinis. Circũ-
duxit eum et docuit: et cuſtodiuit quaſi
pupillaz oculi ſui. Sicut aquila prouo-

cans ad volandū pullos ſuos: ⁊ ſuper
eos volitans Expandit alas ſuas ⁊ aſ
ſumpſit eum: atqꝫ portauit in humeris
ſuis. Dñs ſolus dux eius fuit: ⁊ nō erat
cum eo deus alienus. Conſtituit eū ſu-
per excelſam terram: vt comederet fru
ctus agroꝝ. Et ſuggeret mel de petra:
oleumqꝫ de ſaxo duriſſimo. Butyrū de
armento et lac de ouibus: cū adipe ag-
norū ⁊ arietū filioruꝫ baſan. Et hircos
cum medulla tritici: ⁊ ſanguinē vue bi-
berent meraciſſimū. Incraſſatꝰ eſt di-
lectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatus impi
guatus dilatatus. Dereliquit deum fa
ctorem ſuū: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo.
Prouocauerunt eū in dijs alienis: ⁊ in
abominationibus ad iracundiam con-
citauerunt. Immolauerunt demonijs
et non deo: dijs quos ignorabant. No-
ui recenteſqꝫ venerunt: quos non colu
erunt patres eorum. Deum qui te ge-
nuit dereliquiſti: ⁊ oblitus es dñi crea-
toris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracundiaꝫ cō
citatus eſt: quia ꝓuocauerunt eum filij
ſui ⁊ filie. Et ait abſcondam faciē meaꝫ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ab eis: ⁊ conſiderabo nouiſſima eorū.
Generatio em̄ peruerſa eſt: ⁊ infideles
filij. Ipſi me ꝓuocauerunt in eo qui nō
erat deus: ⁊ irritauerunt in vanitatibꝰ
ſuis. Et ego ꝓuocabo eos in eo qui nō
eſt populus: ⁊ in gente ſtulta irritabo il
los. Sabbo ad lau. diuiſio. cā. Moiſi.
Ignis ſuccenſus eſt in furore meo:
⁊ ardebit vſqȝ ad īferni nouiſſima.
Deuorabitqȝ terrā cū germine ſuo: et
mōtiū fundamēta comburet. Congre-
gabo ſuꝑ eos mala: ⁊ ſagittas meas cō
plebo in eis. Conſumentur fame: ⁊ de-
uorabunt eos aues morſu amariſſimo.
Dentes beſtiaꝝ imittam in eos: cum fu
rore trahentiū ſuꝑ terrā atqȝ ſerpētiū.
Foris vaſtabit eos gladiꝰ ⁊ intꝰ pauor:
iuuenē ſimul ac virginē lactentē cū ho-
mine ſene. Et dixi vbi nā ſunt: ceſſare fa
ciam ex hominibus memoriam eorum.
Sed propter iram inimicorum diſtuli:
ne forte ſuꝑbirent hoſtes eoꝝ. Et dice
rent manus nr̄a excelſa: ⁊ nō dn̄s fecit
hec om̄ia. Gens abſqȝ conſilio eſt et ſi-
ne prudentia: vtinā ſaperent ⁊ intellige

rent:ac nouiſſima prouiderēt. Quomo
do pſequebatur vnus mille: ⁊ duo fuga
rēt decē milia. Nonne ideo quia de⁹ ſu-
us vēdidit eos: ⁊ dominus concluſit il-
los. Non enim eſt deus noſter vt deus
eoꝝ: ⁊ inimici noſtri ſunt iudices. De vi
nea ſodomoꝝ vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburba
nis gomorre. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ bo
tri amariſſimi. Fel draconū vinū eorū:
⁊ venenū aſpidum inſanabile. Nonne
hec condita ſunt apud me: ⁊ ſignata in
theſauris meis. Mea eſt vltio ⁊ ego re
tribuā eis in tēpore: vt labatur pes eo-
rū. Iuxta ē dies pditiōis: ⁊ adeſſe feſti
nāt tpa. Iudicabit dñs pplʒ ſuū: ⁊ i ſer-
uis ſuis miſerebit. Uidebit qđ ifirmata
ſit man⁹: ⁊ clauſi q̄ʒ defecerūt: reſiduiqʒ
conſumpti ſunt. Et dicet vbi ſt̄ dij eoꝝ:
in quibus habebant fiduciam. De quo
rū victimis comedebāt adipes: ⁊ bibe-
bant vinū libaminū. Surgant ⁊ opitu-
lētur vobis: ⁊ in neceſſitate vos prote-
gant. Uidete qđ ego ſim ſolus: ⁊ nō ſit
alius de⁹ preter me. Ego occidā ⁊ ego
viuerē faciā: pcutiā ⁊ ego ſanabo: ⁊ nō ē

qui de manu mea poſſit eruere. Leua-
bo ad celū manū meam: ⁊ dicam viuo
ego in eternū. Si acuero vt fulgur gla
diū meū: ⁊ arripuerit iudicium manus
mea. Reddam vltionē hoſtibꝰ meis: et
his qui oderunt me retribuaꝫ. Inebri-
abo ſagittas meas ſanguine: ⁊ gladius
meus deuorabit carnes. De cruore oc
ciſoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati inimicoꝝ
capitis. Laudate gentes populū eius:
quia ſanguinem ſeruorum ſuoꝝ vlciſcē
tur. Et vindictā retribuet in hoſt es eo
ruꝫ: ⁊ ꝓpicius erit terre populi ſui. Die
bus dñicis ad laudes canticū triū pue-
Benedicite (roꝝ. Danielis.iij.cap̄.
oīa opera dñi dño: laudate et ſu
perexaltate eum in ſecula. Benedicite
angeli dñi domino: benedicite celi do-
mino. Benedicite aque oēs que ſuꝑ
celos ſunt dño: benedicite oēs virtu-
tes dñi dño. Benedicite ſol ⁊ luna dño:
bñdicite ſtelle celi dño. Benedicite im-
ber et ros domino: bñdicite oīs ſpūs
dei domino. Benedicite ignis et eſtus
domino: benedicite frigus ⁊ eſtas dño.

Benedicite rores ⁊ pruina dño: benedi
cite gelu ⁊ frigus dño. Benedicite gla-
cies ⁊ niues dño: bñdicite noctes ⁊ di-
es domino. Bñdicite lux ⁊ tenebre do-
mino: bñdicite fulgura ⁊ nubes domi-
no. Bñdicat terra dñm: laudet ⁊ ſuꝑ-
exaltet eum in ſecula. Bñdicite mõtes
⁊ colles dño: bñdicite vniuerſa germi-
nantia in terra domio. Benedicite fon
tes domino: bñdicite maria et flumina
domino. Bñdicite cete ⁊ om̄ia que mo
uentur in aquis dño: bñdicite om̄es vo
lucres celi dño. Bñdicite om̄es beſtie
⁊ pecora dño: bñdicite filij hoim dño.
Bñdicat iſrael dñm: laudet ⁊ ſuꝑexal-
tet eum in ſecula. Benedicite ſacerdo-
tes domini dño: bñdicite ſerui dñi dño.
Benedicite ſpiritus ⁊ anie iuſtoꝝ dño:
bñdicite ſancti et humiles corde dño.
Benedicite anania azaria miſael dño:
laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula.
Benedicamus patrem ⁊ filium cū ſan-
cto ſpiritu: laudemus ⁊ ſuperexaltemꝰ
eum in ſecula. Benedictus es domine i
firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorio-

ſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Can̄ Ambroſij ⁊ Auguſtini epōꝝ.

Te deum laudam⁹: te dn̄m confitemur. Te eternū pꝛem: om̄is terra veneratᷣ. Tibi oēs angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates. Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: inceſſabili voce pꝛoclamant. Sāctus. Sctūs. Sctūs. dn̄s deus ſabaoth. Pleni ſt̄ celi ⁊ terra: maieſtatis gloꝛie tue. Te glorioſus apoſtoloꝝ choꝛus. Te ꝓphetarū: laudabilis numerus. Te martyruꝫ candidatus: laudat exercitus. Te p oꝛbem terraꝝ: ſancta confitetᷣ ecclia. Patrē immēſe maieſtatis. Venerandū tuum verum ⁊ vnicū filium. Sanctū quoqꝫ paraclitū ſpiritū. Tu rex gloꝛie chriſte. Tu patris ſempiternus es fili⁹. Tu ad liberandū ſuſcepturus hoiem: non hoꝛruiſti virginis vterum. Tu deuicto moꝛtis aculeo: aperuiſti credentibus regna celoꝛum. Tu ad dexteram dei ſedes: in gloꝛia patris. Iudex crederis: eſſe venturus. Hic accipimus veniaꝫ. Te ergo queſumus tuis famulis ſubueni: quos pꝛecioſo ſanguine redemiſti.

Eterna fac cum ſanctis tuis gloria mu
nerari. Saluū fac populū tuū dñe: ⁊ be
nedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ ex-
tolle illos: vſqꝫ in eternū. Per ſingulos
dies: benedicimus te. Et laudamꝰ no-
mē tuū in ſeculū: ⁊ in ſeculū ſeculi. Dig-
nare domine die iſto: ſine peccato nos
cuſtodire. Miſerere noſtri domine: mi-
ſerere noſtri. Fiat miſcdia tua dñe ſup
nos: quemadmodū ſperauimus in te.
In te domine ſperaui: non ꝯfundar in
eternū. Canticū Zacharie. Luce. j. cap.

Benedictus dñs deus iſrael: qꝛ viſi
tauit ⁊ fecit redēptionem plebis
ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis: in
domo dauid pueri ſui. Sicut locutus
eſt per os ſanctorum: qui a ſeculo ſunt
ꝓphetarum eius. Salutem ex inimicis
noſtris: ⁊ de manu omniū qui oderunt
nos. Ad faciendam miſericordiam cuꝫ
patribus noſtris: ⁊ memorari teſtamē
ti ſui ſancti. Iuſiurandum quod iura-
uit ad abraam patrem noſtrum: datu
rum ſe nobis. Ut ſine timore de manu
inimicorum noſtrorum liberati: ſeruia-

mus illi. In ſanctitate ⁊ iuſticia coꝛam
ipſo: oīibus diebus nr̄is. Et tu puer
ꝓpheta altiſſimi vocaberis: pꝛeibis em̄
ante faciē domini parare vias ei⁹. Ad
dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in
remiſſionē peccatoꝝ eoꝛum. Per viſce
ra miſericoꝛdie dei noſtri: in quibus vi
ſitauit nos oꝛiens ex alto. Illuminare
his qui in tenebꝛis ⁊ in vmbꝛa moꝛt ſe
dēt: ad dirigendos pedes nr̄os in viaꝫ
pacis. Canticū beate virginis Marie.
Magnificat: Luce pꝛimo capitulo.
anima mea dn̄m. Et exultauit ſpi-
ritus meus: in deo ſalutari meo. Quia
reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce em̄
ex hoc beatam me dicent oīes gene-
rationes. Quia fecit mihi magna q̇ po
tens eſt: ⁊ ſanctū nomē eius. Et miſeri
coꝛdia eius a pꝛogenie in pꝛogenies: ti
mentibus eum. Fecit potentiā in bꝛa-
chio ſuo: diſperſit ſuperbos mente coꝛ
dis ſui. Depoſuit potētes de ſede: ⁊ ex
altauit humiles. Eſurientes impleuit
bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſce-
pit iſrael pueꝝ ſuū: recoꝛdatus miſ̄icoꝛdie

ſue. Sicut locutus eſt ad patres nr̃os: abraam ⁊ ſemini ei⁹ in ſcl'a. Can̄. Symeonis. Luce. ij.

Nunc dimittis ſeruū tuū dn̄e: ſcd̄m verbū tuuz in pace. Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuū. Qd̄ paraſti: ante faciē om̄ium ꝑplorū. Lumen ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriam plebis tue iſrael. Laus angelorum.

Gloria i excelſis deo. Et i terra pax hoib⁹ bone volūtat. Laudam⁹ te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi ꝓpter gloriam tuam magnā. Domine deus rex celeſtis deus pater om̄ipotēs. Domine fili vnigenite ieſu chriſte. Dn̄e deus agnus dei fili⁹ patris. Qui tollis peccata mūdi miſerere nobis. Qui toll' peccata mundi. ſuſcipe deprecationem noſtram. Qui ſedes ad dexteram patris. miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſolus dominus. Tu ſolus altiſſimus ieſu chriſte. Cum ſancto ſpiritu in gl'ia dei patris. Amē. Oratio dn̄ica.

Pater nr̄ qui es in celis ꝛc. Sctificet̄ nomē tuū: Adueniat regnū tuū ꝛc

Fiat voluntas tua. ſicut in celo ⁊ in ter-
ra: Panē nr̄m quottidianū da nob ho-
die ꝛ Et dimitte nobis debita noſtra. ſi-
cut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is:
Et ne nos inducas in tētationē ꝛ Sz li-
bera nos a malo ꝛ Am̄. Symbolū apo-
ſtolorū.

CRedo in deū p̄rem omi-
potentē creatorē celi ⁊ terre. Et in
ieſum chriſtū filiū eius vnicū dn̄m nr̄m.
Qui ꝯceptus eſt de ſpirituſctō. nat⁹ ex
maria virgine. Paſſus ſub pontio pila
to. crucifixus. mortuus ⁊ ſepultus. De
ſcendit ad īferna. Tertia die reſurrexit
a mortuis. Aſcendit ad celos. ſedet ad
dexterā dei p̄ris om̄ipotētis. Inde vē-
tur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos. Cre
do in ſpiritūſanctū. Sanctā eccl'iaz ca-
tholicā. Sctōrū cōmunionē. Remiſſio
nē pctōrū. Carnis reſurrectionē. Et vi-
tā eternam. Amen. Symbolū eccleſie.

CRedo in vnum deum. atrē om-
nipotentem factorem celi et ter-
re. Viſibilium omnium et inuiſibilium.
Et in vnum dominū Ieſum chriſtū fili-
um dei vnigenitū. Et ex patre natū ante

omīa ſecula. Deū de deo. lumē de lumine. deū verū de deo vero. Genitū non factū conſubſtantialez patri: p quē oia facta ſunt. Qui ꝓpter nos hoies ⁊ ꝓpter nr̄am ſalutē deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpirituſancto. Ex maria virgine. Et homo fact⁹ eſt. Crucifixus etiā ꝓ nobis ſub pontio pilato. paſſus ⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſc̄d̄m ſcripturas. Et aſcendit in celū ſedet ad dexterā patris. Et iteꝝ venturus eſt cū gloria iudicare viuos et mortuos. Cui⁹ regni nō erit finis. Et in ſp̄m ſct̄m dn̄m ⁊ viuificantē. Qui ex patre filioq꜔ ꝓcedit. Qui cū patre ⁊ filio ſimul adorat̄ et cōglorificat̄. Qui locut⁹ eſt p ꝓphetas. Et vnā ſanctā catholicā ⁊ apoſtolicā eccleſiam. Confiteor vnū baptiſma in remiſſionem peccatoꝝ. Et expecto reſurrectionem mortuoꝝ. Et vitam futuri ſeculi. Amē. Fides catholica Athanaſij epi.

Quicūq꜔ vult ſaluus eſſe: an oia opus ē vt teneat catholicā fidez. Quā niſi qſq꜔ integrā iuiolatāq꜔ ſeruauerit: abſq꜔ dubio in eternuz

119

peribit. Fides aũt catholica hec eſt: vt vnũ deũ in trinitate ⁊ trinitatẽ in vnitate veneremur. Neqꝫ ꝯfundentes perſonas: neqꝫ ſubſtantiã ſeparantes. Alia eſt eñ perſona patris: alia filij alia ſpiritusſancti. Sed pr̃is ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti vna eſt diuinitas: equalis gloria coeterna maieſtas. Qualis pater talis filius: talis ſpũſſctũs. Increatus pater increatus filius: increatus ſpũſſanctus. Immẽſus pater imenſus filius: imenſus ſpiritusſanctus. Eternus pater eternus filius: eternus ſpiritusſanctus. Et tamen non tres eterni: ſed vnus eternus. Sicut nõ tres increati nec tres immenſi: ſed vnus increatus et vnus imenſus. Similiter omnipotens pater omnipotens filius: omnipotens ſpiritusſanctus. Et tamen nõ tres omnipotentes: ſed vnus omnipotens. Ita deus pater deus filius: deus ſpiritusſanctus. Et tamẽ non tres dij: ſed vnus eſt deus. Ita dominus pater dominus filius: dominus ſpiritusſanctus. Et tamẽ nõ tres dñi: ſed vnus eſt dñs.

Quia ſicut ſingillatim vnamquãqꝫ per
ſonam deū ac dominū confiteri: chriſti
ana veritate cōpellimur. Ita tres de-
os aut dominos dicere: catholica reli-
gione ꝓhibemur. Pater a nullo eſt fa-
ctus: nec creatus nec genitus. Filius
a patre ſolo eſt: non factus nec creatus
ſed genitus. Spirituſſanctus a patre ⁊
filio: non factus nec creatus nec genit⁹
ſed procedens. Vnus ergo pater non
tres patres: vnus filius non tres filij:
vnus ſpirituſſanctus nō tres ſpirituſ-
ſancti. Et in hac trinitate nihil p̄us aut
poſterius: nihil maius aut minus. Sed
tote tres perſone coeterne ſibi ſunt: et
coequales. Ita vt ꝑ omnia ſicut iam ſu
pra dictum eſt: ⁊ vnitas in trinitate et
trinitas in vnitate veneranda ſit. Qui
vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſē
tiat. Sed neceſſarium ē ad eternā ſalu-
tē: vt incarnationē quoqꝫ dn̄i noſtri ie-
ſu chriſti fidelit᷑ credat. Eſt ergo fides
recta: vt credamus ⁊ cōfiteamur quia
dominus nr̄ ieſus chriſtus dei filius. de
us ⁊ homo eſt. Deus eſt ex ſubſtantia

p̄ris añ ſcl'a genit⁹: ꝛ hõ eſt ex ſubſtãtia
m̄ris in ſeclo nat⁹. Perfect⁹ de⁹: ꝑfect⁹
hõ ex aĩa rõnali ꝛ humana carne ſubſi-
ſtẽs. Equalis p̄ri ſcd̄m diuinitatẽ: mioꝛ
p̄re ſcd̄m humanitatẽ. Qui licet de⁹ ſit
ꝛ hõ: nõ duo tñ ſed vn⁹ ẽ chriſt⁹. Unus
aũt nõ ꝯuerſione diuinitatꝭ in carnẽ: ſꝫ
aſſũptiõe humanitatꝭ in deũ. Un⁹ oino
nõ ꝯfuſione ſubſtãtie: ſꝫ vnitate ꝑſone.
Nam ſicut aĩa rõnalis ꝛ caro vn⁹ ẽ hõ:
ita deus ꝛ hõ vn⁹ eſt chriſt⁹. Qui paſſus
eſt ꝓ ſalute nr̄a: deſcẽdit ad iferos: ter-
tia die reſurrexit a mortuis. Aſcẽdit ad
celos ſedet ad dexterã dei p̄ris oipotẽ-
tis: inde ventur⁹ iudicare viuos ꝛ mor-
tuos. Ad cui⁹ aduentũ omnes hoies re
ſurgere habent cũ corporib⁹ ſuis: ꝛ red
dituri ſũt de factis ꝓprijs rationẽ. Et q̄
bona egerũt ibũt in vitã eternã: q̄ vero
mala in ignẽ eternũ. Hec ẽ fides catho
lica quã niſi quiſqꝫ fideliter firmiterqꝫ
crediderit. ſaluus eſſe non poterit. An
tiphona poſt ſeptez pſ̄ penitentiales.
Ne reminiſcaris dñe delicta noſtra. vel
parentũ noſtrorum. neqꝫ vindictam ſu
mas de peccatis noſtris.

Domine miſerere nr̃i te eim̃ expectauim⁹: eſto brachiũ nr̃m in mane: ⁊ ſalus noſtra in tẽpore tribulatiõis. A voce angeli fugerunt populi: ⁊ ab exaltatione tua diſperſe ſunt gentes. Et congregabunt̃ ſpolia veſtra ſicut colligitur bruc⁹: velut cũ foſſe plene fuerint de eo. Magnificatus eſt dñs qm̃ habitauit in excelſo: impleuit ſyõ iudicio ⁊ iuſticia: ⁊ erit fides in tp̱ibus ſuis. Diuitie ſalutis ſapientia et ſciẽtia: timor dñi ipſe theſaurus eius. Ecce videntes clamabunt foris: angeli pacis amare flebũt. Diſſipate ſunt vie: ceſſauit trãſiens p̱ ſemitã: irritũ factũ eſt pactũ: p̱iecit ciuitates nõ reputauit hoĩes. Luxit ⁊ elanguit terra: ↄfuſus eſt liban⁹ ⁊ obſorduit. Et factus eſt ſarõ ſicut deſertũ: ⁊ cõcuſſa eſt baſan ⁊ carmel⁹. Nunc exurgã dt dñs: nũc exaltabor ⁊ nũc ſublimabor. Lã. yſaie p̱phete. xxxiij. cap.

Audite q̄ lõge eſtis que fecerim dicit dñs: et cognoſcite vicini fortitudinem meam. Conterriti ſunt in ſyon pcõres: poſſe-

121

dit timoꝛ hypocritas. Quis poterit ha
bitare de vobis cū igne devoꝛante: aut
quis habitabit ex vobis cum ardoꝛib⁹
ſempiternis. Qui ambulat in iuſticijs ⁊
loquitur veritatē: qui pꝛoijcit auariciā
ex calumnia: ⁊ excutit manus ſuas ab
omni munere. Qui obturat aures ſuas
ne audiat ſanguinem: et claudit oculos
ſuos ne videat malum. Iſte in excelſis
habitabit: munimēta ſaxoꝝ ſublimitas
eius: panis ei datus eſt: aque eius fide
les ſunt. Regē in decoꝛe ſuo videbunt
oculi eius: cernent terram delonge: coꝛ
tuum meditabitur timoꝛem. Canticū in
eccl'iaſtico. xxxvj. capitulo.

Miſe
rere domine plebi tue ſupꝫ quā in-
uocatum eſt nomen tuū: et iſrael quem
coequaſti pꝛimogenito tuo. Miſerere
ciuitati ſanctificationis tue hieruſalez:
ciuitati requiei tue. Reple ſyon inenar
rabilibus virtutibus tuis: et gloꝛia tua
populum tuum. Da teſtimonium quia
ab initio creature tue ſunt: et ſuſcita
pꝛecationes quas locuti ſunt in nomi
ne tuo pꝛophete pꝛioꝛes. Da merce-

illud et corroboret in iudicio ⁊ iuſticia:
amodo ⁊ vſqꝫ in ſempiternum. elus
domini exercituū faciet hoc. Canticum
LEtare hieruſalem: Yſaie.lxvj.ca.
⁊ diē feſtum agite oēs qui diligi
tis eam. Gaudete gaudio magno om-
nes qui lugebatis ſuper eam: vt pote-
mini a lacte ⁊ ſatiemini ab vberibus cō
ſolationis eius. Et cum auulſi fueritis
a lacte: epulemini ab introitu glorie ei-
us. Quia hec dicit dñs ecce ego decli-
no in eos vt flumē pacis: ⁊ vt torrens
inundās glie gētiū. Pueri eorꝫ in hume
ris portabunt: ⁊ ſuper genua cōſolabū
tur. Quemadmodū mater conſolat̄ fili
os ſuos ita et ego conſolabor vos: et in
hierl'm conſolabimini. Et videbitis et
gaudebitis ⁊ letabitur cor vr̄m: et oſſa
veſtra vt herba germinabunt: ⁊ cōmi-
nabitur contumacijs. Ecce dñs vt ig-
nis veniet: et vt tēpeſtas currus eius.
Reddere in ira vindictam: ⁊ vaſtatio-
nez in flāma ignis. In igne eñ zeli dñi
deuorabitur oīs terra: ⁊ in gladio eiꝰ
omnis caro. Canticū Yſaie.xxvj.capit.

VRbs fortitudinis noſtre ſyon: ſal-
uator ponetur in ea murus et an-
temurale. Aperite portas: et ingredia
tur gens iuſta cuſtodiens veritatē. Ve
tus error abijt: ſeruabis pacem: paceꝫ
quia in te ſperauimus. Speraſtꝭ in do-
mino in ſeculis eternis: in domino deo
forti in perpetuū. Quia incuruabit ha-
bitantes in excelſo: ciuitatem ſublimeꝫ
humiliabit. Humiliabit eaꝫ vſqꝫ ad ter
ram: detrahet eam vſqꝫ ad puluerem.
Conculcabit eam pes: pes pauperis:
greſſus egenorum. Semita iuſti recta
eſt: rectus callis iuſti ad ambulanduꝫ.
Et in ſemita iudiciorum tuorum domi
ne ſuſtinuimus te: nomen tuum et me-
moriale tuum in deſiderio anime. Ani-
ma mea deſiderauit te in nocte: ſed et
ſpiritus meus in precordijs meis: d̄ ma
ne vigilabo ad te. Cum feceris iudicia
tua in terra: iuſticiam diſcent habitato
res orbis. Miſereamur impio: et nō di-
ſcet facere iuſticiam: in terra ſanctoruꝫ
iniqua geſſit: et non videbit gloriaꝫ do
mini. Domine exaltetur manus tua vt

non videant: videant ⁊ confundantur zelantes populi: et ignis hoſtes tuos deuoret. Domine dabis pacem nobis: om̄ia enim opera noſtra operatus es nobis.

In feſto ſancto paſce. et diebus dominicis vſqꝫ ad octauam pentheco. et in ſolennitate ſacratiſſimi corporis chriſti: et in dñica infra octauam. et in ipſis octa. corporis chri.

Quis eſt iſte qui (Cañ. Yſaie. lxiij. venit de edom: tinctis veſtibus de boſra. Iſte formoſus in ſtola

123

ſua:gradiens in multitudine fortitudi-
nis ſue. Ego qui loquor iuſticiam:et ꝓ-
pugnator ſum ad ſaluandū. Quare er-
go rubrum eſt indumentū tuum: ⁊ ve-
ſtimenta tua ſicut calcantiū in torcula-
ri. Torcular calcaui ſolus: et de genti-
bus non eſt vir mecum. Calcaui eos in
furore meo: ⁊ cōculcaui eos in ira mea.
Et aſperſus eſt ſanguis eorū ſuper ve-
ſtimenta mea:et oīa indumenta mea
inquinaui. Dies enim vltionis in corde
meo: annus retributionis mee venit.
Circumſpexi et non erat auxiliator: q̄
ſiui et non fuit qui adiuuaret. Et ſalua
uit mihi brachium meum: ⁊ indignatio
mea ipſa auxiliata eſt mihi. Lañ. Oſee.
Venite ⁊ reuertamur ad (vi. caplo.
dominū: quia ipſe cepit et ſanabit
nos: percutiet ⁊ curabit nos. Viuifica
bit nos poſt duos dies: in die tertia ſu-
ſcitabit nos: ⁊ viuem⁹ in conſpectu ei⁹.
Sciemus ſequemurq; vt cognoſcam⁹
dominū. Quaſi diluculū preparat⁹ eſt
egreſſus eius: ⁊ veniet quaſi imber no
bis tēporaneus et ſerotin⁹ terre. Quid

faciam tibi effraim quid faciam tibi iu-
da: miſcdia veſtra quaſi nubes matuti
na: ꝛ quaſi ros mane pertranſiēs. Pro
pter hoc dolaui in ꝓphetis: occidi eos ī
verbis oꝛis mei: ꝛ iudicia tua quaſi lux
egredient. Quia miſcdiam volui ꝛ non
ſacrificium: ꝛ ſcientiam dei pluſq̄ȝ holo
cauſta. Canticū ſophonie. iij. capitulo.

Expecta me dicit dn̄s in die reſur-
rectionis mee in futuruȝ: quia erit
iudicium meū vt congregem gentes et
colligam regna. Et effundam ſup eos
indignationē meā: ꝛ oēȝ iram furoꝛis
mei. In igne enim zeli mei deuoꝛabit
omnis terra: quia tunc reddā populis
labiū electū: vt iuocēt oēs nomē dn̄i et
ſeruiant ei humero vno. Ultra flumia
ethiopie inde ſupplices mei: filij diſpſoꝝ
meoꝛum deferent munus mihi. In die
illa nō cōfunderis ſup cunctis adinuen
tionibus tuis: quibus pꝛeuaricata es ī
me. Quia tūc auferā de medio tui mag
niloq̄s ſupbie tue: ꝛ nō adijcies exalta-
ri amplius in monte ſancto meo. Et de
relinquā in medio tui pplꝫ paupeꝫ ꝛ ege

124

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

nū: ⁊ ſperabunt in nomie dn̄i. Reliquie iſrael non facient iniquitatē nec loquē-tur mendaciū: ⁊ non inuenieť in ore eo-rum lingua doloſa. Qm̄ ipſi paſcentur ⁊ accubabunt: et non erit qui exterreat.

De ap̄lis vno vel pluribus ⁊ de pluri-bus martyrib⁹. Canticū Yſaie.lxj. cap̄.

Vos ſancti dn̄i vocabimini: mini-ſtri dei nr̄i dicetur vobis. Forti-tudinē gentiū comedetꝭ: ⁊ in glo-ria eoꝝ ſupbietis. Pro cōfuſione veſtra duplici et rubore: laudabūt partē eorū. Propterea i terra ſua duplicia poſſide-būt: leticia ſempiterna erit eis. Qꝛ ego dn̄s diligens iudiciū: et odio habēs ra-pinam in holocauſtū. Et dabo op⁹ eo-rum in veritate: et fedus ꝑpetuū feriaz eis. Et ſcietur in gentibus ſemen eorū: et germen eorum in medio populoruz. Omnes enim qui viderint eos cogno-ſcent illos: quia iſti ſunt ſemen cui bene dixit dominus. Canticū ſapientie.x.ca.

Reddidit deus mercedem laborum ſanctorum ſuorum: et deduxit il-los in via mirabili. Et fuit illis in vela-

mento die: et in luce ſtellarum nocte. Tranſtulit illos per mare rubrum: et tranſuexit illos per aquam nimiã. Inimicos aũt illoꝝ demerſit in mare: ⁊ ab altitudine inferoꝛuꝫ eduxit illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia impioꝝ: et decantauerũt dñe nomẽ ſanctũ tuũ. Et victricem manũ tuã laudauerũt pariter: dñe deus noſter. Canticũ ſapientie. iij. cap.

Fulgebunt iuſti: ⁊ tanq̃ꝫ ſcintille in arundineto diſcurrẽt. Iudicabũt nationes ⁊ dñabuntur populis: et regnabit dominus illoꝛum imperpetuum. Qui confidunt in illo intelligent veritatem: ⁊ fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniã donum ⁊ pax eſt: electꝰ dei.

In feſto vnius martyris vel cõfeſſoꝝ.

Beatus (Cañ. eccl'iaſtici. xiiij. ca. vir qui in ſapientia moꝛabit: ⁊ q̃ in iuſticia meditabitur: et in ſenſu cogitabit circumſpectionem dei. Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potabit illum. Et firmabitur in illo et non flectetur: et continebit illuꝫ et non confundetur:

125

⁊ exaltabit illuꝫ apud ꝓximos ſuos. Et
nomine eterno hereditabit illum: do-
minꝰ deus noſter. Cañ. hieremie. xvij.
Benedictus vir qui ꝯfidit (capitulo.
in dño: et erit dominus fiducia ei-
us. Et erit tanq̃ lignū quod plantatuꝫ
eſt ſecus decurſus aquarū: quod ad hu
morē mittit radices ſuas: ⁊ non time-
bit cum venerit eſtus. Et erit folium ei
us viride: et in tempore ſiccitatis non
erit ſolicitū: nec aliquando deſinet face
re fructū. Canticū in eccleſiaſtico. xxxj.
Beatus vir qui inuentus eſt ſine ma
cula: et qui poſt aurum non abijt:
nec ſperauit in pecunie theſaurꝭ. Quis
eſt hic ⁊ laudabimus eum: fecit eñ mi-
rabilia in vita ſua. Qui probatus eſt in
illo ⁊ perfectus inuentus eſt: et erit illi
in gloria eterna. Qui potuit tranſgredi
et non eſt tranſgreſſus: et facere mala
et non fecit. Ideo ſtabilita ſunt bona il
lius in domino: ⁊ elemoſynas illiꝰ enar
rabit omnis eccleſia ſanctoꝝ. In feſt
beate Marie virginis ⁊ aliarum virgi-
nū. Canticū in eccleſiaſtico. xxxix. ca.

palem et veritaten diligite* ait dominus
omnipotens.)

) Exurge christe adjuva nos):
) et libera nos propter nomen tuum):

u seculorum immortali et invisibili,
deo honor et gloria:* ~~in seculorum~~
secula seculorum. amen.)

: et ne nos in ducas in tentationem):
: domine exaudi orationen meam):

oremus

domine deus omnipotens, qui ad pr
ime hujus di nos nire sec
te * ut in ho
nos hodie s
ad nullum nus peccatum
ad semper

Rector potẽs verax de⁹ q̃ tẽperas rex vices. ſplẽdore mane iſtruis. ⁊ ignibus

Extingue flammas litium. aufer calorẽ noxiũ. confer ſalutẽ meridiẽ. corpoꝝ. verãqꝫ pacẽ cordiuz.

Preſta pater piiſſime. ⁊c. Ad. ix. hym.

Rerũ de⁹ tenax vigor. imotus in te ꝑmanẽs. luc̄ diurne tẽpora. ſucceſſib⁹ determinãs.

In vigiliis et i q̃dragesima ad. ix. hymn⁹.

Rerũ de⁹ tenax vigor. imot⁹ in te permanẽs. lucis diurne tꝑa. ſucceſſib⁹ d̄terminãs.

126

Largire clarū veſpere. quo vita nuſq̄ decidat. ſed premiū mort⁊ ſacre perennis iſtet glīa. Preſta pater piiſſime. ⁊c.

Chriſte q̄ lux es ⁊ **Ad cōplet. hym.** dies. noct⁊ tenebras detegis. luciſq̄ lumē crederis lumē btm̄ predicans. Precamur ſctē dn̄e defende nos ī hac nocte. ſit nob⁊ in te req̇es quietā noctem tribue. Ne grauis ſomnꝰ irruat. nec hoſtis nos ſurripiat nec caro illi ꝯſentiēs nos tibi reos ſtatuat. Oculi ſomnū capiāt cor ad te ſemꝑ vigilet dextera tua ꝓtegat famulos q̇ te. diligūt. Defenſor noſter aſpice inſidiātes reprime. guberna tuos famulos quos ſanguie mercatus es. Memento nr̄i dn̄e in graui iſto corpore q̇ es defenſor aīe adeſto nobis dn̄e. Deo pr̄i ſit glīa eiuſq̄ ſoli fil. ⁊c.

Regem confessorum dominum ℟ venite adoremus
℣ os justi meditabitur sapientiam ℟ non pons
Ecce sacerdos mangnus ℟ pontifili
zu der 2 noturno von ~~...~~ confes pontifilis
℣ elegit eum dominus sacerdotem sibi ℟
van nun pontifilis zur 2 nocturno der
℣ lex dei ejus in corde ipsius ℟ dises ist von
der ℣ os justi zur ersten noturno ist